

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

วิทยานิพนธ์

ของ

จันทร์สุดา สารพันธ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

เมษายน 2569

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

วิทยานิพนธ์

ของ

จันทร์สุดา สารพันธ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

เมษายน 2569

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

FACTORS AFFECTING THE EFFECTIVENESS OF PROMOTING AND DEVELOPING
THE PUBLIC SERVICES OF LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATIONS IN
WARITCHAPHUM DISTRICT, SAKON NAKHON PROVINCE

BY
JANSUDA SARAPHAN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Public Administration Degree in Public Administration
at Sakon Nakhon Rajabhat University

April 2026

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ จันทร์สุดา สารพันธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.ท. ดร.ไวพจน์ กุลราชย์) และผู้ทรงคุณวุฒิ (รองศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น) แต่งตั้งเพิ่มเติม (รองศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญาศรณ์ สวัสดิ์ไธสง) แต่งตั้งเพิ่มเติม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 28 เดือน เมษายน พ.ศ. 2569

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือ เป็นอย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล ประธานกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาแนะนำ เสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตลอดมา ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอกราบ ขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญ และคณะกรรมการสอบเค้าโครงและสอบป้องกัน ทุกท่าน ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พร้อมให้คำแนะนำ การพัฒนาวิธีดำเนินการวิจัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งบุคคลที่ผู้วิจัยได้อ้างอิง ทางวิชาการตามที่ปรากฏในบรรณานุกรม

ขอขอบพระคุณนายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัด สกลนคร ทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์และความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการ วิจัย ตลอดจนประชาชนในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัด สกลนคร ทุกท่าน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ ปิตา มารดา และญาติพี่น้องทุกท่านที่คอยช่วยเหลือสนับสนุน ทั้งด้านกำลังใจและกำลังทรัพย์ด้วยดีตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำ และคอยให้กำลังใจตลอดมา นอกจากนี้ยังมีผู้ที่ให้ความร่วมมือช่วยเหลืออีกหลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้หมด จึงขอขอบคุณทุกท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาส นี้ด้วย

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบแต่บิดา มารดาของ ผู้วิจัย และบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนจนผู้วิจัยสามารถดำรงตนและบรรลุผล สำเร็จในปัจจุบัน

จันทร์สุดา สารพันธ์

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
ผู้วิจัย	จันทร์สุดา สารพันธ์
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล รองศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยการ
ปริญญา	รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2569

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร การมีส่วนร่วมของประชาชน และประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร จำนวน 396 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.50$) ประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$)
2. ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม และด้านความใส่ใจในระยะยาว มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะของ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านความซื่อสัตย์ และด้านความชัดเจนในบทบาท มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถร่วมกันทำนายระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 38.00 ($R^2=.380$)

การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการมีส่วนร่วมในการประเมินผล มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถร่วมกันทำนายระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ ได้ร้อยละ 43.30 ($R^2=.433$)

คำสำคัญ : ประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนา, บริการสาธารณะ, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

TITLE	Factors Affecting the Effectiveness of Promoting and Developing the Public Services of the Local Administrative Organizations in Waritchaphum District, Sakon Nakhon Province
AUTHOR	Jansuda Saraphan
ADVISORS	Asst. Prof. Dr. Chartchai Udomgitmongkol Assoc. Prof. Dr. Samart Aiyakorn
DEGREE	M.P.A. (Public Administration)
INSTITUTE	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2026

ABSTRACT

This research aimed to: 1) examine the levels of the administrators' ethical leadership, public participation, and the effectiveness of promoting and developing the public services of the local administrative organizations in Waritchaphum District, Sakon Nakhon Province, and 2) investigate the influences of the administrators' ethical leadership and public participation on the effectiveness of promoting and developing the public services of the local administrative organizations in Waritchaphum District, Sakon Nakhon Province. The sample consisted of 396 people who resided in the local administrative organizations in Waritchaphum District, Sakon Nakhon Province. They were obtained through the stratified sampling method. A questionnaire was employed as a tool for data collection and the statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, and multiple regression analysis.

The research revealed these results:

1. The overall ethical leadership of the administrators in the local administrative organizations in Waritchaphum District was at the high level ($\bar{X} = 3.99$). Likewise, the public participation in the administration of the local administrative organizations in Waritchaphum District, as a whole, was also at a moderate level ($\bar{X} = 3.50$). However, the overall effectiveness of promoting and developing the public

services of the local administrative organizations in Waritchaphum District, Sakon Nakhon Province was at a moderate level ($\bar{X} = 3.26$).

2. In terms of the administrators' ethical leadership, these aspects significantly influenced the effectiveness of promoting and developing the public services of the local administrative organizations in Waritchaphum District, Sakon Nakhon Province at .01 statistical level: ethical guidance and long-term care. At the same time, these aspects significantly influenced the effectiveness of promoting and developing the public services of the local administrative organizations in Waritchaphum District, Sakon Nakhon Province at .05 statistical level: integrity and role clarity. Altogether, these variables could be used for the correct prediction of the effectiveness of promoting and developing the public services of the local administrative organizations in Waritchaphum District, Sakon Nakhon Province 38.00% ($R^2 = .380$).

As for the public participation, these aspects significantly influenced the effectiveness of promoting and developing the public services of the local administrative organizations in Waritchaphum District, Sakon Nakhon Province at .01 statistical level: benefit-sharing and decision-making. Meanwhile, evaluation participation significantly influenced the effectiveness of promoting and developing the public services of the local administrative organizations in Waritchaphum District, Sakon Nakhon Province at .05 statistical level. Altogether, these variables could be used for the accurate prediction of the effectiveness of promoting and developing the public services of the local administrative organizations in Waritchaphum District, Sakon Nakhon Province 43.30% ($R^2 = .433$).

Keywords: Effectiveness of the promotion and development, public services, local administrative organization

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	6
ความมุ่งหมายของการวิจัย	6
สมมติฐานของการวิจัย	7
ความสำคัญของการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	8
กรอบแนวคิดของการวิจัย	10
นิยามศัพท์เฉพาะ	12
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม	17
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน	28
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการ สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	46
บริบทอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร	73
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	76
3 วิธีดำเนินการวิจัย	89
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	89
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	90
วิธีการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ	92
การเก็บรวบรวมข้อมูล	95
การวิเคราะห์ข้อมูล	96
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	98

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	101
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	101
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	103
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	143
สรุปผลการวิจัย	143
อภิปรายผลการวิจัย	149
ข้อเสนอแนะการวิจัย	166
บรรณานุกรม	171
ภาคผนวก	179
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์	181
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญ	195
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	199
ภาคผนวก ง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม	217
ภาคผนวก จ ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม	233
ประวัติย่อของผู้วิจัย	239

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	90
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	104
3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้าน	106
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านความยุติธรรม รายข้อ	107
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านการแบ่งปันอำนาจ รายข้อ	108
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านความชัดเจนในบทบาท รายข้อ	109
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านการดูแลผู้อื่น รายข้อ	110
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านความซื่อสัตย์ รายข้อ	111
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม รายข้อ	112
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านความใส่ใจในระยะยาว รายข้อ	113

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้าน	114
12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ รายข้อ	115
13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ รายข้อ	116
14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ รายข้อ	118
15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล รายข้อ	119
16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและ พัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้าน	121
17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและ พัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านร่วมสนับสนุนการพัฒนาทุนมนุษย์ในระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นกำลังหลักในการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของท้องถิ่นในการพึ่งตนเอง และรองรับการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขัน รายข้อ	123

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านสร้างกลไกมาตรการรองรับการขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมเสริมสร้างสวัสดิการสังคม เสริมความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมระดับพื้นที่ รายชื่อ	124
19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านพัฒนาการบริการสาธารณะของท้องถิ่นผ่านการร่วมดำเนินการของเอกชนหรือหน่วยงานรัฐที่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริการประชาชน รายชื่อ	125
20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานสากลรองรับความต้องการของประชาชนภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนาประเทศไทย 4.0 รายชื่อ	127
21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านรวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนร่วมหนุนเสริมการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Sustainable Development Goals : SDGs) รายชื่อ	128
22 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารกับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร	131

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
23 ผลการวิเคราะห์ความเป็นอิสระ ระหว่างตัวแปร (Collinearity Statistics) ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารกับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนา บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร	132
24 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับประสิทธิผล การส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร	134
25 ผลการวิเคราะห์ความเป็นอิสระ ระหว่างตัวแปร (Collinearity Statistics) การมีส่วนร่วมของประชาชนกับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการ สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร	135
26 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร	137
27 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร	138
28 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย	139

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดของการวิจัย	11
-------------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นรูปแบบการปกครองที่สนับสนุนการปกครองในระบบประชาธิปไตยที่สำคัญ ด้วยเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมจะประสบความสำเร็จได้จำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวเป็นมิติการพัฒนาที่เปลี่ยนจากแนวความคิดของการรวมศูนย์อำนาจทั้งการบริหาร การปกครอง และเศรษฐกิจ หรือแนวคิดจากบนสู่ล่างไปเป็นแบบกระจายอำนาจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตัดสินใจ ที่อาศัยความร่วมมือ ร่วมคิดและร่วมทำ ภายใต้การยอมรับทั้งในสิทธิของความเท่าเทียมกันโดยเฉพาะเรื่องของอำนาจในด้านต่าง ๆ อาทิ องค์ความรู้ ภูมิปัญญา และความรู้ความสามารถของชุมชนท้องถิ่น (ณัฐพงศ์ บุญเหลือ, 2565)

การปกครองท้องถิ่นรูปแบบทั่วไปมี 3 ประเภท คือ เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) สำหรับรูปแบบการปกครองท้องถิ่นพิเศษมี 2 ประเภท คือ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ซึ่งการปกครองส่วนท้องถิ่นพิเศษแต่ละรูปแบบมีลักษณะการปกครองที่แตกต่างกันเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนเป็นหลัก พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดกรอบแนวคิด เป้าหมาย และแนวทางการกระจายอำนาจ โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายไม่เป็นแผนที่เบ็ดเสร็จ มีกระบวนการยืดหยุ่น และสามารถปรับวิธีการให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น โดยปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจที่ถ่ายโอนจัดเป็น 6 กลุ่มภารกิจ ได้แก่ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย 4) ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว 5) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และ 6) ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตและภูมิปัญญาท้องถิ่น (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2558)

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2560-2569 ขึ้นเพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงมหาดไทย ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อเป็นวาระในการขับเคลื่อนสู่วิสัยทัศน์ 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างการปกครองท้องถิ่นให้เข้มแข็งด้วยระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่นร่วมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทย 4.0 สู่ประเทศที่พัฒนาแล้วจากฐานของท้องถิ่น ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนา การบริหารจัดการภาครัฐ และธรรมาภิบาลในการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่มีคุณภาพเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับภารกิจและทิศทางการพัฒนาของประเทศ และประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 6 การพัฒนาองค์กรด้วยฐานคุณธรรม ความรู้ และสมรรถนะสูง เป็นองค์กรระดับสากลที่สังคมยอมรับ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2560)

ตามมาตรา 274 ของพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 บัญญัติว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลายย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารการ จัดบริการสาธารณะ ที่มีความหลากหลาย โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศ เป็นส่วนรวมด้วยให้มีการส่งเสริมและช่วยเหลือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง ในการบริหารงานได้โดยอิสระและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพพัฒนาระบบการคลังท้องถิ่นให้สามารถ จัดบริการสาธารณะได้โดยครบถ้วนตามอำนาจหน้าที่และดำเนินการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันจัดตั้งองค์การบริหารสาธารณะเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและเป็นประโยชน์ในการบริการประชาชนอย่างทั่วถึง ให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่การบริการสาธารณะ

การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2560-2569 จะประสบความสำเร็จมีประสิทธิผลมากน้อย

เพียงใด จะต้องมีส่วนในการพัฒนา ซึ่งผู้บริหารองค์กรเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดที่จะช่วยให้การดำเนินการของหน่วยงานสำเร็จตามเป้าหมาย เพราะในการบริหารจัดการองค์กรหรือหน่วยงานจะประสบผลสำเร็จ ต้องอาศัยความรู้ความสามารถ คุณลักษณะที่ดี คุณธรรมและจริยธรรมของผู้บริหารซึ่งเป็นผู้นำของบุคลากรในองค์กร ทั้งนี้ ผู้นำ (Leader) เป็นปัจจัยสำคัญยิ่งประการหนึ่งต่อความสำเร็จขององค์กร เนื่องจากผู้นำมีภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบโดยตรงที่จะต้องวางแผน สรรหา พัฒนาบุคลากร สั่งการ ดูแล รวมทั้งควบคุมบุคลากรในการปฏิบัติงาน เพื่อประสบความสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์กรนั้นขึ้นอยู่กับผู้นำ ซึ่งเป็นจุดรวมแห่งพลังของผู้ปฏิบัติงาน เป็นผู้กำหนดเป้าหมาย และกระตุ้นให้สมาชิกปฏิบัติงาน โดยแสดงความเป็นผู้นำผ่านการใช้ภาวะผู้นำที่เหมาะสม ซึ่งภาวะผู้นำเป็นความสามารถของบุคคลที่จะนำกลุ่มของตนให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุด โดยเฉพาะภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นพฤติกรรมหรือกระบวนการที่ผู้นำใช้การปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมงานในการสร้างความร่วมมือสร้างแรงจูงใจของผู้ร่วมงานให้สูงขึ้น จนส่งผลให้ผู้ร่วมงานตระหนักถึงความสำคัญและรู้สึกอยากเปลี่ยนแปลงและยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ผู้นำในปัจจุบันต้องมีกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้นทั้งกิจกรรมภายในและภายนอกองค์กร ผู้นำจึงจำเป็นต้องมีการแสดงออกเชิงศีลธรรมของผู้นำนอกจากสามารถมองเห็นได้จากการประพฤติปฏิบัติปกติประจำวันแล้ว ผู้นำยังต้องทำให้นโยบายต่าง ๆ และโครงสร้างขององค์กรแฝงด้วยค่านิยมเชิงจริยธรรมทั้งสิ้น ผู้บริหารจึงไม่เพียงเป็นผู้ดำเนินการประพฤติปฏิบัติทางจริยธรรม เฉพาะตนเองเท่านั้น แต่มีหน้าที่สำคัญยิ่งคือ “การสร้างองค์กรให้เป็นสถาบันแห่งคุณธรรม จริยธรรม (ethical institution)” อีกด้วย

นอกจากนั้น การมีส่วนร่วมของประชาชนก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหัวใจของการปกครองแบบประชาธิปไตย ในขณะที่การปกครองในระดับท้องถิ่นได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกขั้นตอนของการบริหารจัดการบริการสาธารณะของท้องถิ่น ซึ่งประชาชนนั้นมีส่วนร่วมมากขึ้นจากการที่ประเทศไทยมีการพัฒนาระบบประชาธิปไตย และมีช่องทางให้ประชาชนได้มีโอกาสในการมีส่วนร่วมมากขึ้นไม่ว่าการเลือกตั้งและวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่นำเอาแนวคิดธรรมาภิบาลมาใช้มีส่วน

ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนถือเป็นหลักสากลที่อารยประเทศให้ความสำคัญและเป็นประเด็นหลักที่สังคมไทยให้ความสนใจเพื่อพัฒนาการเมืองเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมตามหลักธรรมาภิบาลที่ภาครัฐจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนรับรู้ร่วมคิดร่วมตัดสินใจเพื่อสร้างความโปร่งใสและเพิ่มคุณภาพการตัดสินใจของภาครัฐให้ดีขึ้นตอบสนองต่อความต้องการของสังคมส่วนรวมและเกิดประโยชน์ต่อสังคมชุมชนสูงสุดมีความรับผิดชอบมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพด้วยซึ่งเป็นรูปแบบสถาบันประชาธิปไตยขั้นสูงที่ต้องรับฟังความคิดเห็นจากสังคมจากประชาชนและเป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุก ๆ ฝ่ายในการบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

อำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร แบ่งการปกครองออกเป็น 5 ตำบล 71 หมู่บ้าน ประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ 1) เทศบาลตำบลวาริชภูมิ ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของตำบลวาริชภูมิ 2) เทศบาลตำบลปลาไหล ครอบคลุมพื้นที่ตำบลปลาไหลทั้งตำบล 3) เทศบาลตำบลคำบ่อ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลคำบ่อทั้งตำบล 4) เทศบาลตำบลหนองลาด ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหนองลาดทั้งตำบล 5) องค์การบริหารส่วนตำบลวาริชภูมิ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลวาริชภูมิ (นอกเขตเทศบาลตำบลวาริชภูมิ) 6) องค์การบริหารส่วนตำบลค้อเขียว ครอบคลุมพื้นที่ตำบลค้อเขียวทั้งตำบล

ซึ่งที่ผ่านมาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารงานตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนในท้องถิ่นในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิตด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม อย่างต่อเนื่อง แต่ก็ยังมีการดำเนินการพัฒนาหลายอย่างที่ยังไม่ประสบผลสำเร็จ และจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร จะต้องปรับตัวเพื่อเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรในการให้บริการสาธารณะที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ภายใต้การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งในการการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร นั้น หากต้องการให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นต้องมีผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถ มีความเข้มแข็ง ซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรมจริยธรรม มีภาวะความเป็นผู้นำ ประกอบกับต้องมีวิสัยทัศน์และศักยภาพในการทำงานสูง มีสำนึกทางการเมือง และมีสำนึกในบทบาทหน้าที่ทางการเมืองของตนเอง พร้อมที่จะเสียสละเพื่อชุมชน ภาวะผู้นำของผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะลักษณะภาวะผู้นำจะส่งผลโดยตรงต่อการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรที่ผู้นำนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ (สมบัติ บุญเลี้ยง, 2556) รวมทั้งการเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมกับการบริหารส่วนตำบลโดยการกำกับ ดูแล และสนับสนุนการบริหารงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจริญก้าวหน้าตามเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจ ผลประโยชน์สูงสุดก็จะตกแก่ประชาชน

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร เพื่อศึกษาเกี่ยวกับระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร การมีส่วนร่วมของประชาชน และประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันและส่งผลกระทบต่อกันหรือไม่อย่างไร ซึ่งที่ผ่านมายังไม่มีการศึกษาในลักษณะดังกล่าวนี้ในเขตพื้นที่อำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ซึ่งมีลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่แตกต่างจากพื้นที่เมืองใหญ่และควรได้รับการศึกษาเฉพาะเพื่อสะท้อนสภาพจริงของการพัฒนาบริการสาธารณะ นอกจากนี้ งานวิจัยจำนวนมากยังมุ่งวิเคราะห์เพียงด้านงบประมาณ โครงสร้างองค์กร หรือประสิทธิภาพเชิงปริมาณ ขณะที่ปัจจัยสำคัญอื่น ๆ เช่น บทบาทของบุคลากร ทรัพยากร เทคโนโลยี นโยบาย และการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งล้วนมีผลต่อประสิทธิภาพของการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะ กลับได้รับความสนใจค่อนข้างจำกัด อีกทั้งยังขาดการศึกษาที่บูรณาการวิธีการเชิงคุณภาพหรือเชิงผสมเพื่อตีความกลไกความสัมพันธ์ และมีทิศทางสังคมวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริการของท้องถิ่นอย่างรอบด้าน ตลอดจนยังขาดงานวิจัยที่เชื่อมโยงผลการศึกษาเชิงประจักษ์ไปสู่ข้อเสนอเชิงนโยบายที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร จึงมีความสำคัญในการเติม

เต็มช่องว่างทางวิชาการและเชิงปฏิบัติ เพื่อสร้างองค์ความรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์เชิงนโยบายได้อย่างแท้จริง รวมทั้งจะเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาปรับปรุงการบริหารการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานและการให้บริการสาธารณะเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุด และให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร การมีส่วนร่วมของประชาชน และประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนครอยู่ในระดับใด
2. ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งผลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร หรือไม่

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร การมีส่วนร่วมของประชาชน และประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
2. การมีส่วนร่วมของประชาชนมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

ความสำคัญของการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ ผลการศึกษามีความสำคัญดังนี้

1. ทำให้ทราบระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร การมีส่วนร่วมของประชาชน และประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสามารถนำไปใช้โดยผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการวางแผนพัฒนาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร การมีส่วนร่วมของประชาชน และประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ให้สูงขึ้น
2. ทำให้ทราบถึงอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสามารถนำไปใช้โดยผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการวางแผนพัฒนาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ให้ดียิ่งขึ้น
3. ผลจากการวิจัยทำให้ได้แนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารและการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลที่ได้จาก

การวิจัย ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร การมีส่วนร่วมของประชาชน และประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ให้ดียิ่งขึ้น อันจะก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร จำนวน 39,505 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2568)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร จำนวน 396 คน การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของยามาเน่ (Yamane, 1973 อ้างถึงใน กัลยา วาณิชยปัญญา และจิตติ วาณิชยปัญญา, 2557) และจะทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling)

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ได้แก่

2.1.1 ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ตามทฤษฎีของ Kalshoven et al., (2011) จำนวน 7 ด้าน ประกอบด้วย

2.1.1.1 ด้านความยุติธรรม

2.1.1.2 ด้านการแบ่งปันอำนาจ

2.1.1.3 ด้านความชัดเจนในบทบาท

2.1.1.4 ด้านการดูแลผู้อื่น

2.1.1.5 ด้านความซื่อสัตย์

2.1.1.6 ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม

2.1.1.7 ด้านความใส่ใจในระยะยาว

2.1.2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ตามแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของ Cohen & Uphoff (1980) ประกอบด้วย

2.1.2.1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

2.1.2.2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

2.1.2.3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

2.1.2.4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ตามประเด็นยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2560–2569 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่มีคุณภาพเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชน ประกอบด้วย

2.2.1 ร่วมสนับสนุนการพัฒนาทุนมนุษย์ในระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นกำลังหลักในการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของท้องถิ่นในการพึ่งตนเอง และรองรับการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขัน

2.2.2 สร้างกลไกมาตรการรองรับการขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมเสริมสร้างสวัสดิการสังคม เสริมความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมระดับพื้นที่

2.2.3 พัฒนาการบริการสาธารณะของท้องถิ่นผ่านการร่วมดำเนินการของเอกชนหรือหน่วยงานรัฐที่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริการประชาชน

2.2.4 เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานสากลรองรับความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนาประเทศไทย 4.0

2.2.5 รวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนร่วมหนุนเสริมการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Sustainable Development Goals : SDGs)

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ของการวิจัย

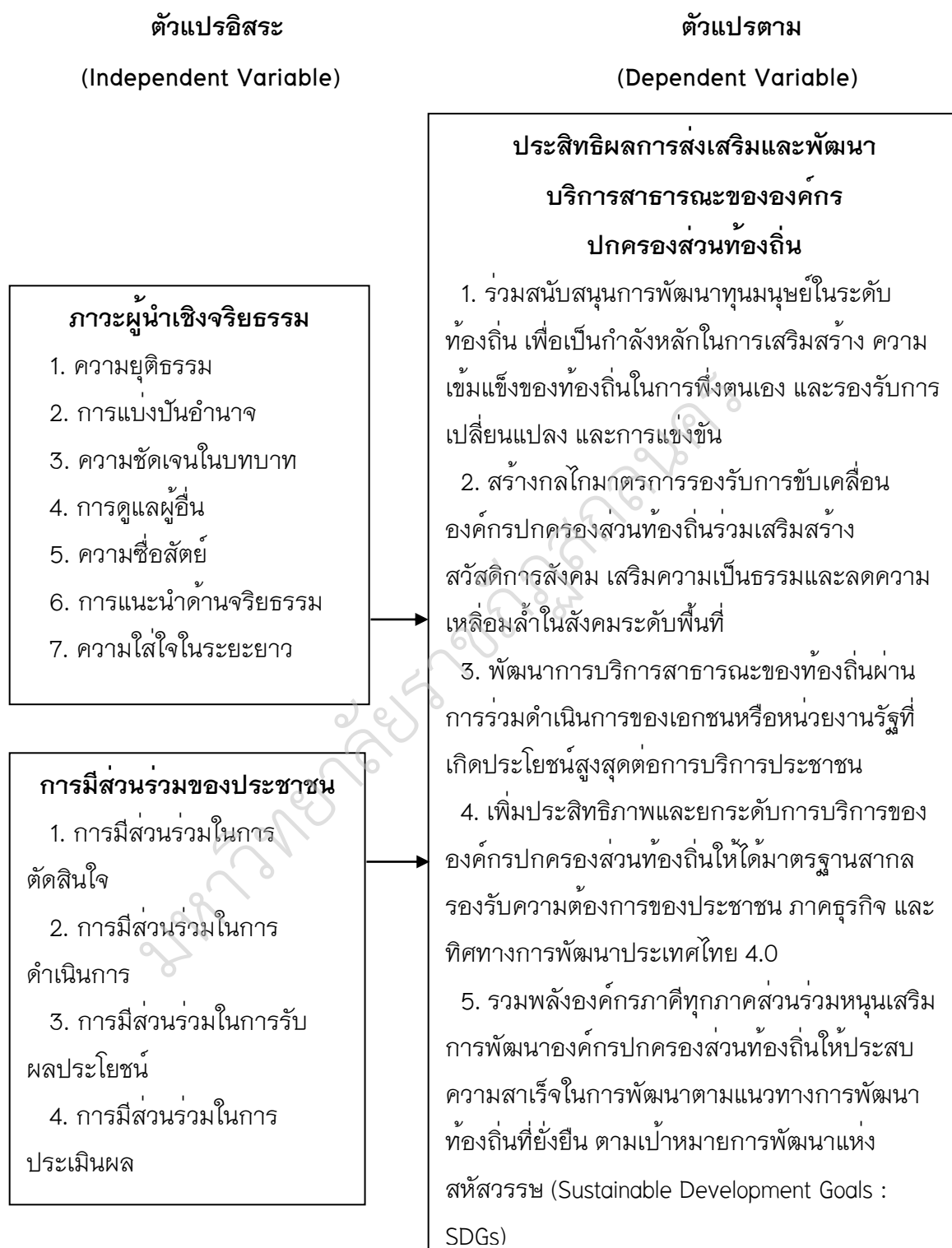
พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย คือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาดำเนินการวิจัย

ช่วงเวลาการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2568 ถึงวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2569

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำ 1) ทฤษฎีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ Kalshoven et al. (2011) มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร 2) แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของ Cohen & Uphoff (1980) มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร 3) ประเด็นยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2560 – 2569 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่มีคุณภาพ เพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชน มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ที่พร้อมจะรับฟัง มีการทำโทษต่อผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม ปฏิบัติตนอย่างมีจริยธรรมในการใช้ชีวิตประจำวัน ตระหนักถึงผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของประชาชนในพื้นที่ มีการตัดสินใจที่เที่ยงธรรม สามารถเชื่อถือไว้วางใจได้ มีการกล่าวถึงจริยธรรมหรือค่านิยมในการทำงานกับผู้ใต้บังคับบัญชา มีการกำหนดตัวอย่างว่าจะกระทำอย่างไรจึงจะถูกต้อในเชิงจริยธรรม ไม่ตัดสินใจสำเร็จจากเพียงแค่ผลงาน แต่ยังดูวิธีการด้วยว่าผลงานนั้นสำเร็จได้อย่างไร เมื่อจะทำการตัดสินใจเรื่องใด มักจะถามประชาชนในหมู่บ้านว่าอะไรคือสิ่งที่ถูกต้องที่จะต้องกระทำประกอบด้วย

1.1 ความยุติธรรม หมายถึง ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่ทุกคนด้วยความถูกต้อง ซื่อสัตย์ และเท่าเทียมกัน วางหลักเกณฑ์การบริหารงานอย่างถูกต้องเหมาะสมและการตัดสินใจในการดำเนินการบริหารงานอย่างถูกต้องเหมาะสมรวมทั้งรับผิดชอบในการกระทำของตน

1.2 การแบ่งปันอำนาจ หมายถึง ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร สนับสนุนให้ผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนในหมู่บ้านมีส่วนร่วมรับฟังและแสดงความคิดเห็นต่อการตัดสินใจในการบริหารงาน และมอบอำนาจให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อให้พวกเขาสามารถควบคุมและพึ่งพาตนเองได้

1.3 ความชัดเจนในบทบาท หมายถึง ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนครให้ความกระจ่างในหน้าที่ที่รับผิดชอบ ความคาดหวัง และผลการปฏิบัติงานที่ต้องการจากผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนได้ว่าผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่คาดหวังอะไรจากผู้บริหารฯ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่เกิดความเข้าใจว่าจะต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.4 การดูแลผู้อื่น หมายถึง ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร แสดงความเป็นห่วงเป็นใยผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชน

ในพื้นที่อย่างแท้จริงอยู่อย่างสม่ำเสมอ ให้ความเคารพลูกน้อง และให้การสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจว่าประชาชนในพื้นที่ได้รับการตอบสนองความต้องการที่จำเป็นอย่างครบถ้วน

1.5 ความซื่อสัตย์ หมายถึง ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ปฏิบัติตนอย่างซื่อสัตย์สุจริตปฏิบัติในสิ่งที่พูดและรักษาคำมั่นสัญญา และกระทำในสิ่งที่สอดคล้องกับคำพูดของตนเองเสมอผ่านการพูดและการกระทำที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

1.6 การแนะนำด้านจริยธรรม หมายถึง ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนครตั้งกฎระเบียบและการปฏิบัติในเชิงจริยธรรมให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่ ด้วยการสื่อสาร การอธิบาย การสนับสนุน และให้รางวัล ที่แสดงพฤติกรรมตามหลักจริยธรรมที่ถูกกำหนดเอาไว้ รวมทั้งปฏิบัติตนอย่างมีจริยธรรมเพื่อเป็นแบบอย่างให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่ และปฏิบัติงานที่อยู่บนพื้นฐานของคุณธรรมจริยธรรม

1.7 ความใส่ใจในระยะยาว หมายถึง ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนครมีการใส่ใจต่อสภาพแวดล้อม และกระตุ้นให้เกิดการหมุนเวียนนำเอามาใช้ใหม่ด้วยการคำนึงถึงผลจากการกระทำต่าง ๆ ที่อยู่เหนือการควบคุมของกลุ่มทำงาน ใส่ใจต่อการดำเนินงานต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ รวมไปถึงการแสดงความห่วงใยต่อสวัสดิการของสังคม

2. การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร มีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร เพื่อตอบสนองความต้องการ และแก้ไขปัญหาภายในตำบล ประกอบด้วย

2.1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เกี่ยวกับการเสนอแนวความคิด ความต้องการ ความคิดเห็น เสนอปัญหา แผนงานโครงการ กิจกรรมต่าง ๆ เสนอตัวแทนเข้าร่วมเป็นกรรมการในการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการ ร่วมตัดสินใจการจัดลำดับโครงการแผนงานกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเข้าร่วมประชุมเวทีประชาคมหมู่บ้านที่จัดโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อวิเคราะห์และเสนอปัญหาของชุมชนต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมกลุ่มอาชีพ ด้านอบรมวิชาชีพ ส่งเสริมการทำมาหากิน ด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ ด้านสุขภาพอนามัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการเสนอตัวเป็นคณะทำงานในการปรับปรุงระบบการบริหารงาน/การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ของโครงการหรือกิจกรรม/ คณะทำงานในการบริหารจัดการทรัพยากรตามโครงการหรือกิจกรรม/คณะทำงานในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการกิจกรรม/คณะทำงานในการประสานงานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับผลประโยชน์จากการสำรวจข้อมูลชุมชนเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการเพื่อจัดสรรงบประมาณอันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของชุมชน ได้รับผลประโยชน์จากกิจกรรมโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมกลุ่มอาชีพ ด้านอบรมวิชาชีพ ส่งเสริมการทำมาหากิน ด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ ด้านสุขภาพอนามัยที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับชุมชน และได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งทางตรง และทางอ้อม ไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ทางด้านวัตถุ ผลประโยชน์ทางด้านสังคม รวมทั้งได้มีโอกาสสร้างรายได้ อันเป็นผลมาจากการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการพัฒนาชุมชน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการประเมินผลกิจกรรม แผนงานหรือโครงการ หรือการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการวิเคราะห์ปัญหา และหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน ว่าประสบความสำเร็จ และมีความสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด

3. ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง ความสำเร็จของการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่มีคุณภาพเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนครมีการพัฒนาทุนมนุษย์ในระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นกำลังหลักในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของท้องถิ่นในการพึ่งตนเอง รองรับการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขัน สร้างกลไกมาตรการรองรับการขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมเสริมสร้างสวัสดิการสังคม เสริมความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมระดับพื้นที่ พัฒนาการบริการสาธารณะของท้องถิ่นผ่านการร่วมดำเนินการของเอกชนหรือหน่วยงาน

รัฐ ที่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริการประชาชน เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานสากลรองรับความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนาประเทศไทย 4.0 รวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนร่วมหนุนเสริมการพัฒนาท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ ประกอบด้วย

3.1 ร่วมสนับสนุนการพัฒนาทุนมนุษย์ในระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นกำลังหลักในการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของท้องถิ่นในการพึ่งตนเอง และรองรับการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขัน หมายถึง กระบวนการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเพื่อเสริมสร้างศักยภาพและคุณภาพของประชาชน บุคลากร และผู้เรียนในพื้นที่ ผ่านการพัฒนาโรงเรียนให้มีเอกลักษณ์และขีดความสามารถทางอาชีพและทักษะสากล การส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษาอย่างเป็นระบบ การวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอน ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา การยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสู่มาตรฐานสากล การเตรียมความพร้อมสู่การจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา การใช้มาตรการทางกฎหมายเพื่อเสริมบทบาทด้านการศึกษา และการเพิ่มประสิทธิภาพการให้ทุนการศึกษา ทั้งหมดนี้มุ่งหมายเพื่อสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพ มีศักยภาพในการพึ่งพาตนเอง และสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันในทุกระดับได้อย่างยั่งยืน

3.2 สร้างกลไกมาตรการรองรับการขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมเสริมสร้างสวัสดิการสังคม เสริมความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมระดับพื้นที่ หมายถึง กระบวนการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับภาคีเครือข่ายและประชาชนในพื้นที่ดำเนินงานเพื่อพัฒนาสังคมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยเน้นการประสานเชิงนโยบายเพื่อขับเคลื่อนโครงการประชารัฐ การจัดการศึกษาและกิจกรรมนันทนาการเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต การส่งเสริมสวัสดิการทางสังคมและห้องสมุดประชาชน การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด รวมถึงการพัฒนาระบบบริการรองรับสังคมผู้สูงอายุและสังคมแห่งการเกื้อกูลในชุมชน ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความมั่นคงทางสังคมอย่างยั่งยืน

3.3 พัฒนาการบริการสาธารณะของท้องถิ่นผ่านการร่วมดำเนินการของเอกชนหรือหน่วยงานรัฐที่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริการประชาชน หมายถึง หมายถึง การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มุ่งยกระดับคุณภาพการบริการประชาชน โดยอาศัยความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชนตามแนวทางความร่วมมือรัฐ-เอกชน (PPP)

และนโยบายประชารัฐ ผ่านการประสานงานด้านสาธารณสุข การศึกษา และสวัสดิการ การส่งเสริมเครือข่ายจิตอาสาเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน ตลอดจนการพัฒนา บริการที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เช่น การเข้าสู่สังคมดิจิทัลและสังคม ผู้สูงอายุ เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุดและเกิดความยั่งยืนทางคุณภาพชีวิต

3.4 เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการบริการขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานสากลรองรับความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนาประเทศไทย 4.0 หมายถึง กระบวนการพัฒนาและปรับปรุงการบริการของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีคุณภาพ ทันสมัย และตอบสนองต่อความต้องการของ ประชาชนและภาคธุรกิจ โดยเน้นการพัฒนาระบบบริการเชิงรุกสอดคล้องกับนโยบายไทย แลนด์ 4.0 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือรัฐ-เอกชน การนำเทคโนโลยีดิจิทัลและแอป พลิกชันมาใช้ในการให้บริการ การปรับโครงสร้างและรูปแบบองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการบริการ รวมถึงการยกระดับการจัดการโครงสร้างพื้นฐานของท้องถิ่น เพื่อมุ่งสู่ มาตรฐานสากลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

3.5 รวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนร่วมหนุนเสริมการพัฒนาองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ ยั่งยืน ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Sustainable Development Goals : SDGs) หมายถึง การบูรณาการความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับภาคีเครือข่ายทุก ภาคส่วน เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นสู่ความยั่งยืนตามกรอบ SDGs ผ่านมาตรการ และกลไกเชิงนโยบาย การยุติความยากจน ความหิวโหย และการเลือกปฏิบัติ การ ยกระดับคุณภาพชีวิตด้านโภชนาการ น้ำ สุขอนามัย พลังงาน และสิ่งแวดล้อม การ ส่งเสริมการศึกษา การสร้างความเสมอภาคทางเพศ การป้องกันปัญหาสังคมและความ รุนแรง การพัฒนาเศรษฐกิจที่มีคุณภาพและยั่งยืน รวมถึงการป้องกันและรับมือการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งนี้เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและเสริมสร้าง ศักยภาพท้องถิ่นให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการ
สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้
ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการ
สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. บริบท อำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม

สถานการณ์โลกและสังคมปัจจุบัน มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วและมี
การเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้าน มีผลทำให้การดำเนินชีวิตดำเนินถึงแต่วัตถุหรือความ
ร่ำรวย มั่งคั่งหรือผลประโยชน์ส่วนตน ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม
โดยเฉพาะในการบริหารองค์การที่มีผู้นำองค์การเป็นตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อน
จำเป็นต้องมีผู้นำที่มีคุณธรรมจริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่คดโกงคอร์รัปชัน มีความ
โปร่งใสในการบริหารองค์การ จึงจะดำเนินการไปได้อย่างราบรื่นมีประสิทธิภาพและ
ประสิทธิผล (นรา สมประสงค์, 2561)

ความหมายภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม

การให้ความหมายหรือคำนิยามของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม (Ethical leadership)
จากการศึกษาค้นคว้า เอกสารบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม
ทำให้ทราบว่า มีผู้ให้คำนิยามของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมไว้หลายทัศนะ ดังนี้

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2560) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม หมายถึง
การแสดงพฤติกรรมในการโน้มน้าวให้บุคลากรปฏิบัติตนให้เหมาะสมของผู้นำ

ประกอบด้วย ความซื่อสัตย์ การเป็นบุคคลที่มีกฎเกณฑ์ สามารถทำให้เกิดความยุติธรรม และเป็นธรรมกับทุกคนได้ มีการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมโดยมีภาวะผู้นำทางด้านจริยธรรมตลอดเวลา โดยพฤติกรรมด้านจริยธรรมของผู้นำจะทำให้เกิดบรรยากาศการพัฒนาได้เป็นอย่างดี

วิโรจน์ สารรัตน์ (2560) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมว่า “การรู้และทำสิ่งที่ถูกต้อง” (knowing & doing what is right) การแสดงพฤติกรรมในการโน้มน้าวให้บุคลากรปฏิบัติตนให้เหมาะสมของผู้นำ ประกอบด้วย ความซื่อสัตย์ การเป็นบุคคลที่มี กฎเกณฑ์ สามารถทำให้เกิดความยุติธรรมและเป็นธรรมกับทุกคนได้ มีการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมโดยมีภาวะผู้นำทางด้านจริยธรรมตลอดเวลา โดยพฤติกรรมด้านจริยธรรมของผู้นำจะทำให้เกิดบรรยากาศการพัฒนาได้เป็นอย่างดี

Thomas (2001) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่ดำเนินตามหลักเกณฑ์สำคัญของความประพฤติ ซึ่งการจะเป็นผู้นำทางจริยธรรมได้นั้น จำเป็นต้องยึดถือมาตรฐานความประพฤติทางศีลธรรมที่เป็นสากล

Brown et. al (2005) ให้ความหมายภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมว่า เป็นผู้ที่พยายามชักจูงให้ผู้อื่นปฏิบัติตนให้เหมาะสม โดยผ่านการกระทำส่วนบุคคลและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอื่นและส่งเสริมความประพฤติที่ดีงามของผู้ตาม ผ่านการสื่อสารแลกเปลี่ยน การเสริมแรงและการตัดสินใจ

Freeman & Stewart (2006) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม คือ การกระทำอย่างตรงไปตรงมาหรืออย่างบริสุทธิ์ใจของผู้นำที่แสดงออกถึงคุณลักษณะที่ดีโดยมองเห็นคุณค่าในสิ่งที่ถูกต้อง (The right values) หรือการเป็นผู้มีลักษณะน่าเชื่อถือ (Strong character) การเป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่น (The example for others) การมีความอดทนอดกลั้นต่อสิ่งที่ล่อใจ (Withstand any temptations)

Brown & Trevino (2006) ได้สรุปว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมคือ คุณลักษณะของบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ เป็นห่วงเป็นใยคนอื่น และมีหลักการ เป็นบุคคลที่ตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ อย่างยุติธรรมและเท่าเทียมกัน มักแสดงการสื่อสารที่แฝงด้วยจริยธรรมต่อผู้ตาม จัดตั้งมาตรฐานทางจริยธรรม และจัดให้มีการให้รางวัลหรือลงโทษ เพื่อให้แน่ใจว่ามาตรฐานที่ถูกกำหนดขึ้นจะได้รับการปฏิบัติตาม รวมทั้งยังเป็นบุคคลที่สามารถทำตามสิ่งที่พูด และเป็นแบบอย่างของความประพฤติอันดีงาม

Brown (2007) ได้อธิบายภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมว่าคนที่มีคุณธรรมนั้นจะต้องมีความซื่อสัตย์ ความไว้วางใจ และความยุติธรรม ใช้การปฏิบัติที่มีกฎเกณฑ์ มีการกำหนดกรอบความประพฤติปฏิบัติที่ควรจะเป็นในที่ทำงานว่าควรปฏิบัติอย่างไรจึงจะถูกต้องเหมาะสมและมองว่าภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมจะต้องเป็นผู้จัดการเชิงคุณธรรม ซึ่งผู้จัดการเชิงคุณธรรมจะมีอิทธิพลต่อผู้ตามที่มีจริยธรรมและไร้จริยธรรม จะสร้างจริยธรรมที่เด่นชัดด้วยการสื่อสารถึงมาตรฐานเชิงจริยธรรม พฤติกรรมที่เป็นแบบอย่างเชิงจริยธรรมและมีการให้รางวัล มีการลงโทษและมีการเสริมสร้างหรือพัฒนาวินัยด้วย เพื่อให้ผู้ตามประพฤติอยู่ในกฎเกณฑ์ของคุณธรรม

Berghofer (2008) ผู้นำเชิงจริยธรรมจะเต็มไปด้วยความไว้วางใจ (Trust) การทำหน้าที่จะเป็นไปด้วยความซื่อสัตย์ (Honesty) การบังคับบัญชาจะทำด้วยความเคารพ (commands respect) จะมีวิธีปฏิบัติด้วยความยุติธรรม (Fairness) เสมอรักษาไว้ซึ่งความรับผิดชอบ เกียรติยศชื่อเสียง (Honor) และความจงรักภักดี (Loyalty) ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมจะเป็นผู้ที่เข้มแข็งน่าเชื่อถือ (Strong) ใจกว้างใจดีมีเมตตา (Generous) เต็มไปด้วยความรักความเอ็นดู (Full hearted) เป็นบุคคลที่น่าไว้วางใจ (Trustworthy) เป็นผู้ที่มีความแน่วแน่เด็ดเดี่ยว (Resolute)

Berghofer & Schwartz (2008) อธิบายว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม (Ethical leadership) เป็นความสัมพันธ์ในทางที่เป็นบวกเป็นมาตรฐานทองคำ (The gold standard) สำหรับองค์กรผู้นำเชิงจริยธรรมจะสร้างความสัมพันธ์ที่ดีอย่างมีคุณภาพภายใต้หลักการของความเคารพ (Respect) ไม่สร้างข้อตกลงหรือสัญญาหรือการยินยอมด้วยการบีบบังคับอย่างไม่มีทางเลือกซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในความสำเร็จขององค์กร ผู้นำเชิงจริยธรรมจะต้องเข้าใจว่าความสัมพันธ์เหล่านี้ จะนำไปสู่ความเจริญเติบโตหรือความก้าวหน้าสำหรับองค์กร ซึ่งโดยหลักการพื้นฐานภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมจะประกอบด้วย ความไว้วางใจ (Trust) ความเคารพ (Respect) ความซื่อตรง (Integrity) ความซื่อสัตย์ (Honesty) ความยุติธรรม (Fairness) ความเสมอภาค (Equity) ความเที่ยงธรรม (Justice) และความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น (Compassion)

Watts (2008) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับองค์กรเพราะว่ามันเป็นรากฐานสำหรับการเข้าใจถึงวิธีการตัดสินใจของผู้นำที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมของพวกเขาว่าสิ่งไหนจะส่งผลกระทบต่อผลลัพธ์สมรรถนะขององค์กร

Wayne State Collodge (2008) ให้ความหมาย ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมเป็นการนำมารวมกันระหว่างการตัดสินใจเชิงจริยธรรม (Ethical decision-making) กับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม (Ethical behavior) มันเกิดขึ้นในแต่ละคนและในบริบทขององค์กรความรับผิดชอบ (Responsibility) เป็นสิ่งที่สำคัญมาก สำหรับผู้นำที่จะตัดสินใจและแสดงพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ในวิถีทางจริยธรรมและการตรวจสอบว่าองค์กรมีความเข้าใจหรือมีการปฏิบัติต้องมีเกณฑ์ด้านจริยธรรมขององค์กร

Heiskanen (2009) ให้ความหมาย ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม (Ethical leadership) ว่าหมายถึงผู้นำ ที่ปฏิบัติแต่สิ่งดี ๆ จะมีความรับผิดชอบต่อบุคคลและผลประโยชน์ของบุคคลหรือที่คนอื่นมักพูดว่า ผู้นำที่ดีจะทำแต่สิ่งดี ๆ เสมอผู้นำเชิงจริยธรรมจะมีความพยายามอย่างหนักสำหรับการได้มาซึ่งผลลัพธ์และสิ่งที่ดี ๆ เพราะว่าเขาทั้งหลายจะมีวิธีการทำงานหรือกำหนดเส้นทางเดินเพื่อความสำเร็จที่ชัดเจนยิ่งไปกว่านั้นผู้นำ ที่ดีจะต้องทำแต่สิ่งดี ๆ และเป็นประโยชน์จะเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างมนุษย์ที่ดีทุก ๆ การตัดสินใจในการปฏิบัติ ของผู้นำเชิงจริยธรรมจะมีความหมายเสมอ

Josephson Institute of Ethics (2009) ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมว่า หมายถึงแนวทางปฏิบัติที่มีคุณค่าและเป็นมาตรฐานของการประพฤติทางจริยธรรมซึ่งแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่เป็นประโยชน์ประกอบด้วย ลักษณะที่สำคัญ 6 ประการ ได้แก่ 1) ความคู่ควรแก่การไว้วางใจ (Trustworthiness) 2) ความเคารพ (Respect) 3) ความรับผิดชอบ (Responsibility) 4) ความยุติธรรม (Fairness) 5) การห่วงใยผู้อื่น (Caring) 6) ความเป็นพลเมืองดี (Citizenship)

Khaire (2009) ได้ให้ความหมายของ ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม (Ethical leadership) หมายถึง ผู้ที่ไม่ปฏิเสธสิ่งที่มีคุณลักษณะที่ดี ๆ ที่สำคัญและเห็นคุณค่าในสิ่งที่ถูกต้อง ในความเป็นจริงภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมเป็นผู้ที่มีความคิดที่สลับซับซ้อนมาก ผู้นำเชิงจริยธรรมจะพบว่าเขาไม่ได้ทำงานเพียงแค่งานหรือคนงานเท่านั้น เขาค่อนข้างจะถือผลประโยชน์โดยรวมเป็นสำคัญมีความมุ่งมั่นเพื่อความสำเร็จของเป้าหมายที่เป็นของส่วนรวม มันเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับผู้นำที่จะบอกถึงการกระตุ้นให้เกิดความสนใจเกี่ยวกับคุณค่าทางคุณธรรม ผู้นำเชิงจริยธรรมต้องทำสิ่งที่เปี่ยมคุณธรรมให้เป็นรูปธรรมและสามารถนำไปใช้สำหรับการดำรงชีวิต

Neubert et al. (2009) ได้กล่าวถึง ความหมายของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมว่าหมายถึง ลักษณะของผู้นำที่แสดงออกดังต่อไปนี้ คือ เป็นบุคคลที่มีความพึงพิจารณา

และเข้าใจในหลักการของจริยธรรมและคุณธรรมในการดำรงชีวิต เป็นผู้ที่มีพฤติกรรม พฤติกรรมการนำและพฤติกรรมการตัดสินใจจากการมีส่วนร่วมที่เห็นพ้องต้องกันจากทุกฝ่าย และสามารถอธิบายในสิ่งที่ตนเองกระทำได้

Prince & Tumlin (2009) ให้ความหมายของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม (Ethical leadership) ว่าภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม ต้องเป็นผู้ไม่ทำความเสียหายเกี่ยวกับจริยธรรม มีกระบวนการวางกฎเกณฑ์ที่เป็นประโยชน์ต่าง ๆ ร่วมกันบนพื้นฐานที่ยอมรับร่วมกันถ้อยทีถ้อยอาศัยกันในฐานะที่เราต่างก็เป็นสมาชิกของสังคมเดียวกัน การช่วยเหลือให้สมาชิกประสบความสำเร็จการบรรลุเป้าหมาย ด้วยวิธีการอย่างมีจริยธรรม ผู้นำเชิงจริยธรรมจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการเกลี้ยกล่อมโน้มน้าวใจและการชี้แจงถึงสิ่งที่ดีที่สามารถพิสูจน์ได้ยืนยันได้และเป็นคุณค่าที่สามารถเปลี่ยนใหม่ได้ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของผู้นำเชิงจริยธรรมที่จะต้องอธิบาย

Grace (2009) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม หมายถึง การทราบถึงค่านิยมของตนเอง และมีความกล้าหาญที่จะยึดค่านิยมหลักเหล่านั้น ในการให้บริการที่ดีต่อส่วนรวม

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ที่พร้อมจะรับฟัง มีการทำโทษต่อผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม ปฏิบัติตนอย่างมีจริยธรรมในการใช้ชีวิตประจำวัน ตระหนักถึงผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของประชาชนในพื้นที่ มีการตัดสินใจที่เที่ยงธรรม สามารถเชื่อถือไว้วางใจได้ มีการกล่าวถึงจริยธรรมหรือค่านิยมในการทำงานกับผู้ใต้บังคับบัญชา มีการกำหนดตัวอย่างว่าควรจะทำอย่างไรจึงจะถูกต้องในเชิงจริยธรรม ไม่ตัดสินใจความสำเร็จจากเพียงแค่ผลงาน แต่ยังดูวิธีการด้วยว่าผลงานนั้นสำเร็จได้อย่างไร เมื่อจะทำการตัดสินใจเรื่องใด มักจะถามประชาชนในหมู่บ้านว่าอะไรคือสิ่งที่ถูกต้องที่จะต้องกระทำ

องค์ประกอบ และพฤติกรรมของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม

ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมเป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นใหม่ และมีนักวิชาการหลายท่านมองว่าเป็นคุณลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่ง ที่ควรค่าแก่การเสริมสร้างให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล โดยเฉพาะบุคคลที่เป็นผู้นำองค์กร ดังนั้น เพื่อเป็นการทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมให้มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมเอาแนวคิดองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมเอาไว้ดังนี้

ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมในทัศนะของ Hester (2003) กล่าวว่า องค์ประกอบที่เป็นพื้นฐานของผู้มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม (ethical leadership) ประกอบด้วย องค์ประกอบสำหรับการปฏิบัติของผู้มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม องค์ประกอบตัวบ่งชี้การปฏิบัติของผู้มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมและเนื่องจากภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมนั้นเป็นการแสดงออกในด้านพฤติกรรม การปฏิบัติ และคุณลักษณะของผู้มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมจะต้องคำนึงถึง

- 1) การกำหนดเป้าหมาย
- 2) ความไว้วางใจ
- 3) ความเคารพ
- 4) ความรับผิดชอบ
- 5) ความเอื้ออาทร
- 6) ความยุติธรรม
- 7) ยึดหลักการจริงใจ
- 8) หลักความร่วมมือ
- 9) เป็นผู้นำ การเปลี่ยนแปลง และ
- 10) ความเป็นพลเมืองดี

Freeman (2004) ได้กล่าวถึงลักษณะของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมไว้ 10 ประการ ดังนี้

- 1) ประกาศวัตถุประสงค์และค่านิยมขององค์การให้ชัดเจนและประพฤติตัวตามแนวทางที่ประกาศไว้
- 2) มุ่งเน้นความสำเร็จขององค์การมากกว่าเน้นเรื่องอัตราส่วนตน
- 3) สรรหาคนดีที่มีจริยธรรมและพัฒนาบุคคลเหล่านั้น
- 4) หมั่นพร่ำสอนเรื่องจริยธรรม ค่านิยมและสร้างนิยามในด้านจริยธรรมแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย
- 5) สร้างกลไกในการ หยุดหรือยับยั้งการตัดสินใจหรือพฤติกรรมที่ขัดจริยธรรมในองค์การ
- 6) เปิดใจกว้างที่จะเข้าใจค่านิยมของคนอื่น ๆ
- 7) กล้าตัดสินใจในเรื่องยาก ๆ อย่างใช้ความคิดสร้างสรรค์
- 8) ต้องทราบดีว่าค่านิยมหรือหลักการความเชื่อทุกอย่างล้วนมีข้อจำกัด
- 9) ต้องมองให้ทะลุปรุโปร่งว่าการตัดสินใจแต่ละครั้งนั้นส่งผลกระทบต่อใคร

10) ผู้นำต้องใส่ใจว่าหลักการบริหารและการใช้ชีวิตประจำวันนั้นเป็นหลักการเดียวกัน

ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมในทัศนะของ Dawn (2007) กล่าวว่า เขาอุทิศตัวในการสร้างภาวะผู้นำที่ฉลาดให้กับผู้หญิงทั่วโลก ออกแบบสำหรับผู้หญิงในการแสดงบทบาทการเป็นผู้นำ เขาให้ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ผู้นำเชิงจริยธรรม โดยเขียนเป็นบทความเรื่องลักษณะของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม ได้แก่

- 1) การพัฒนาวิสัยทัศน์ (develop a vision)
- 2) มีวิธีการนำ หรือพัฒนา (lead the way)
- 3) ให้ความสำคัญกับความเคารพนับถือ (esteem insight)
- 4) รักในการเรียนรู้ (love learning)
- 5) การควบคุมจิตใจ (guard your heart)
- 6) การมอบหมายงานหรือให้อำนาจ (invest wisely)
- 7) ความเชื่อถือและศรัทธา (believe)

ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมในทัศนะของ Wayne State Collodge (2008) ให้ความหมาย ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม (ethical leadership) ว่าภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมเป็นการนำมารวมกันระหว่างการตัดสินใจเชิงจริยธรรม (ethical decision-making) กับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม (ethical behavior) โดยผู้นำเชิงจริยธรรมจะต้องคำนึงถึง

- 1) เป้าหมายขององค์การหรือวัตถุประสงค์
- 2) การให้ความเคารพตนเอง
- 3) มีความอดทนอดกลั้นและ
- 4) เชื่อมั่นในการตัดสินใจของตนเอง

ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมในทัศนะของ Berghofer (2008) สรุปสิ่งที่เป็นความท้าทายที่สำคัญโดยกล่าวว่า ศตวรรษที่ 21 จะมีสัญญาณใหม่สำหรับการปกครอง การควบคุมบังคับบัญชาเช่น จะต้องมีการพึ่งพาอาศัยกันมากขึ้น (interdependence) วัฒนธรรมและเศรษฐกิจจะผูกพันเข้ากันและกล่าวถึง องค์ประกอบ ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม ว่าประกอบด้วย

- 1) การเป็นผู้ที่มีความไว้วางใจ
- 2) การสื่อสารเชิงจริยธรรม
- 3) มีการสร้างสัมพันธ์เชื่อมต่อกัน

- 4) เห็นความสำคัญของคนอื่น
- 5) มีความอดทนอดกลั้น
- 6) การให้ความยุติธรรมกับผู้เกี่ยวข้อง

Hoogh & Hartog (2008) ได้ทำการวิจัยและได้ข้อสรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม ดังนี้

- 1) มิติด้านศีลธรรมและความเป็นธรรม
- 2) มิติด้านการอธิบายความให้กระจ่าง
- 3) มิติด้านการมอบอำนาจ
- 4) เข้าใจการบริหารที่มุ่งทำให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด และ
- 5) มองสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตในแง่ดี

Grace (2009) กล่าวว่า ตัวแบบภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลักหรือเรียกว่า 4 -V Model ได้แสดงถึงการเชื่อมโยงระหว่าง internal (beliefs & values ค่านิยมและความเชื่อ) กับ external (behaviors & actions พฤติกรรมและการแสดงออก) โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความสงบสุข ดังนี้

- 1) ค่านิยม (Value)
- 2) วิสัยทัศน์ (Vision)
- 3) การแสดงความคิดเห็น (Voice) และ
- 4) คุณงามความดี (Virtue)

Mowbray (2009) กล่าวว่า ตัวแบบภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม ประกอบด้วย 4 ส่วน หรือที่เรียกว่า 4-S model ที่ผู้นำเชิงจริยธรรมจะต้องปรับความสนใจไปยังคุณธรรมและหลักจริยธรรม เช่นเดียวกับการจูงใจในเรื่องความประพฤติและการกระทำ ได้แก่

- 1) สถานะ (Status)
- 2) ผู้ร่วมงาน (Staff)
- 3) การบริการ (Service) และ
- 4) สังคม (Society)

ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมในทัศนะของ Josephson (2009) แห่งสถาบันจริยธรรมโจเซฟสัน (the Josephson institute of ethics) กล่าวว่าเสาหลักคุณลักษณะ 6 ประการของการมีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม (the six pillars of character) ซึ่งประกอบด้วย

- 1) ความไว้วางใจ(trust)

- 2) ความเคารพ (respect)
- 3) ความรับผิดชอบ(responsibility)
- 4) ความยุติธรรม(fairness)
- 5) ความเอื้ออาทร (caring) และ
- 6) ความเป็นพลเมืองดี (citizenship)

จุดแข็งและข้อจำกัดของแนวคิดทฤษฎีจริยธรรมของผู้นำ

Northouse (2010 อ้างถึงใน รัตติกรณ์ จงวิศาล, 2560) ได้นำเสนอจุดแข็งของแนวคิดทฤษฎีจริยธรรมของผู้นำ ไว้ดังนี้

1. มีการศึกษาองค์ความรู้ทางการวิจัยที่ทันสมัยเกี่ยวกับประเด็นเรื่องจริยธรรม และมีความต้องการภาวะผู้นำที่มีศีลธรรม (moral leadership) สูงมากขึ้นในสังคมปัจจุบันของเรา
2. องค์ความรู้ด้านการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ประเด็นเรื่องจริยธรรมควรจะถูกนำมาเป็นส่วนหนึ่งในขอบเขตของภาวะผู้นำ ภาวะผู้นำเป็นกระบวนการที่มีอิทธิพลต่อผู้อื่น โดยมีมิติทางศีลธรรมที่แยกตัวออกจากการมีอิทธิพลแบบอื่น ๆ เช่น การบังคับ หรือการควบคุมแบบอำนาจเด็ดขาด ภาวะผู้นำเกี่ยวข้องกับค่านิยม รวมถึงการแสดงความเคารพต่อผู้ตาม การแสดงความยุติธรรมต่อผู้อื่น และการสร้างชุมชน ภาวะผู้นำเป็นกระบวนการที่ต้องมีการแสดงค่านิยมออกมา เมื่อผู้นำมีอิทธิพลย่อมส่งผลกระทบต่อผู้อื่น ดังนั้น ผู้นำจะต้องตระหนักและพิจารณาถึงค่านิยมและจริยธรรมที่ตนแสดงออกมาด้วย
3. องค์ความรู้ด้านการวิจัยที่เกี่ยวกับหลักการที่สำคัญบางประการ ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม (ethical leadership) โดยแก่นแท้แล้วแนวคิดที่ถูกนำมาอภิปรายในงานวิจัยเหล่านี้เกิดขึ้นมากกว่า 2,000 ปีแล้ว และก็ยังได้รับการกล่าวถึงหรือได้รับการทบทวนอยู่ เพราะมันยังคงมีความสำคัญสำหรับผู้นำมาจนถึงวันนี้

สำหรับข้อจำกัดของแนวคิดทฤษฎีจริยธรรมของผู้นำ Northouse ได้นำเสนอข้อจำกัดหรือจุดอ่อนของเรื่องจริยธรรมและภาวะผู้นำ ดังนี้ (รัตติกรณ์ จงวิศาล, 2563)

1. เนื่องจากยังอยู่ในช่วงต้นของการพัฒนา จึงขาดองค์ความรู้จากงานวิจัยมาสนับสนุนงานวิจัยเกี่ยวกับพื้นฐานทางทฤษฎีจริยธรรมภาวะผู้นำมีอยู่น้อยมาก แม้จะมีงานศึกษาที่ได้รับการตีพิมพ์ออกมามากมายเกี่ยวกับจริยธรรมธุรกิจ แต่อาจจะไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม การขาดแคลนผลงานวิจัยในสาขานี้ ทำให้การ

คาดการณ์ในสาขานี้เป็นไปได้ยาก จนกว่าจะมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้โดยตรงจำนวนมากกว่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน และการตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็ยังคงไม่แน่นอน

2. ประเด็นเรื่องจริยธรรมภาวะผู้นำในปัจจุบัน โดยหลัก ๆ แล้วมีพื้นฐานมาจากงานเขียนของคนเพียงไม่กี่คน ที่เขียนบทความและตำราเกี่ยวกับเรื่องนี้ ซึ่งอาจได้รับอิทธิพลจากความคิดเห็นส่วนตัวและมุมมองในการมองโลก แม้งานเขียนของ Greenleaf และ Burns จะได้รับการพิสูจน์ว่าดี เนื่องจากมีการนำมาใช้เป็นเวลานานแล้ว แต่อาจจะไม่ได้รับการทดสอบโดยวิธีการวิจัยในเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพมากเท่าที่ควร งานเขียนเหล่านี้ยังเป็นการบรรยายและเป็นเรื่องเล่า ดังนั้น จริยธรรมภาวะผู้นำเหล่านี้ยังขาดการสนับสนุนจากงานวิจัยเชิงประจักษ์ ที่ทำให้เกิดการยอมรับเหมือนทฤษฎีทางพฤติกรรมมนุษย์อื่น ๆ ซึ่งประเด็นนี้ Yukl (2000) ก็เห็นด้วยเช่นกันว่าแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมส่วนมากยังอยู่ในระหว่างการพัฒนาและยังไม่ได้มีการทดสอบอย่างเพียงพอ ยังขาดการวิจัยที่เข้มแข็งรองรับ จากข้อจำกัดของจริยธรรมของผู้นำที่กล่าวมานั้น เขาจึงควรให้ความสำคัญและมีการส่งเสริมให้มีการทำวิจัยเรื่องเกี่ยวกับจริยธรรมผู้นำให้มากยิ่งขึ้น

ลักษณะภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม

R.Edward Freeman, Lisa Stewart, (2006) ได้กล่าวถึง ลักษณะภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมไว้ 10 ประการ ประกอบด้วย

- 1) มีวาทศิลป์ในการสร้างค่านิยมขององค์กร
- 2) มุ่งความสำเร็จขององค์กรมากกว่าความต้องการส่วนบุคคล
- 3) ค้นหาและพัฒนาบุคคลที่ดีที่สุด
- 4) สร้างบทสนทนาทางจริยธรรมและค่านิยมที่คงทน
- 5) สร้างกลไกในการคัดค้าน
- 6) ใจกว้างยอมรับค่านิยมอื่น ๆ
- 7) สร้างคำถามยาก ๆ และเกิดจินตนาการ
- 8) รู้จักข้อจำกัดของค่านิยมและหลักการจริยธรรมที่ยึดถือ
- 9) วางกรอบปฏิบัติทางจริยธรรม
- 10) ส่งเสริมค่านิยมพื้นฐานและความถูกต้องตามกฎหมายของสังคม

Kalshoven et al. (2011) ได้พัฒนาแบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมในงาน (Ethical Leadership at work Questionnaire) ด้วยการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีภาวะผู้นำ

ของ Brown et al. (2005) และ De Hough & Hartog (2008) ซึ่งจากการศึกษาในครั้งนี้ทำให้สามารถสรุปคุณลักษณะทางด้านพฤติกรรมสำหรับภาวะผู้นำด้านจริยธรรมออกมาได้ 7 ด้าน ดังนี้

1. ความยุติธรรม (Fairness) หมายถึง การไม่แสดงความชอบพอบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นพิเศษจะต้องปฏิบัติต่อทุกคนด้วยความถูกต้องและเท่าเทียมกัน ความยุติธรรมโดยมากจะถือเป็นด้านที่มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม ผู้นำที่มีจริยธรรมจะต้องปฏิบัติต่อผู้ตามอย่างซื่อสัตย์และเท่าเทียมทั้งในด้านของการวางหลักการและการตัดสินใจ ผู้นำเชิงจริยธรรมจะต้องมีความน่าเชื่อถือและซื่อสัตย์ และต้องรู้จักรับผิดชอบในการกระทำของตน
2. การแบ่งอำนาจ (Power Sharing) หมายถึง การอนุญาตให้ผู้ตามมีส่วนร่วมเข้าาร่วมรับฟังและแสดงความคิดเห็นในการตัดสินใจ รวมทั้งจะต้องรับฟังการแสดงความคิดและความกังวลใจต่าง ๆ นอกจากนี้ผู้นำเชิงจริยธรรมจะต้องมอบอำนาจให้แก่ผู้ตาม เพื่อให้พวกเขาสามารถควบคุมและพึ่งพาตนเองได้
3. ความชัดเจนในบทบาท (Role Clarification) หมายถึง การให้ความกระจ่างในหน้าที่ที่รับผิดชอบ ความคาดหวังและผลการปฏิบัติงานที่คาดหวังแก่ผู้ตาม เพื่อให้ผู้ตามเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนได้ว่าผู้นำ กำลังคาดหวังอะไรจากพวกเขา ซึ่งจะช่วยให้ผู้ตามเกิดความเข้าใจว่าจะต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของหน่วยงานและองค์กร
4. การดูแลผู้อื่น (People Orientation) หมายถึง การแสดงความเป็นห่วงเป็นใยเคารพและสนับสนุนผู้ตาม การมีความรู้สึกเป็นห่วงเป็นใยผู้อื่นอย่างแท้จริง ถือเป็นคุณลักษณะที่สำคัญอีกประการหนึ่งของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม ด้วยการแสดงความเป็นห่วงอยู่อย่างสม่ำเสมอ ให้ความเคารพผู้ตามและให้การสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ตามได้รับการตอบสนองความต้องการที่จำเป็นอย่างครบถ้วน
5. ความซื่อสัตย์ (Integrity) หมายถึง การปฏิบัติในสิ่งที่พูด และรักษาคำมั่นสัญญาความซื่อสัตย์ คือ การแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลอย่างหนึ่งกับการพูดและการกระทำ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ผู้นำเชิงจริยธรรมจะต้องเป็นผู้ที่รักษาสัญญา และปฏิบัติตามคำสัญญาของตน
6. การแนะนำด้านจริยธรรม (Ethical Guidance) หมายถึง การสนับสนุนและให้รางวัลแก่การสร้างจริยธรรม ผู้นำเชิงจริยธรรมจะต้องตั้งกฎระเบียบ และการปฏิบัติในเชิงจริยธรรมให้กับผู้ตามด้วยการสื่อสาร การอธิบาย การสนับสนุน และให้รางวัลแก่ผู้ตาม

ที่แสดงพฤติกรรมตามหลักจริยธรรมที่ถูกกำหนดเอาไว้

7. ความใส่ใจในระยะยาว (Concern for Sustainability) หมายถึง การใส่ใจต่อสภาพแวดล้อม และกระตุ้นให้เกิดการหมุนเวียนนำเอามาใช้ใหม่ ด้านนี้จะหมายถึงการให้ความใส่ใจ และแสดงถึงความใส่ใจต่อความยั่งยืน (Sustainability) ของสภาพแวดล้อม ด้วยการคำนึงถึงผลจากการกระทำต่าง ๆ ที่อยู่เหนือการควบคุมของกลุ่มทำงาน รวมไปถึงการแสดงความห่วงใยต่อสวัสดิการของสังคม

สรุป จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ที่พร้อมจะรับฟัง มีการทำโทษต่อผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม ปฏิบัติตนอย่างมีจริยธรรมในการใช้ชีวิตประจำวัน ตระหนักถึงผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของประชาชนในพื้นที่ มีการตัดสินใจที่เที่ยงธรรม สามารถเชื่อถือไว้วางใจได้ มีการกล่าวถึงจริยธรรมหรือค่านิยมในการทำงานกับผู้ใต้บังคับบัญชา มีการกำหนดตัวอย่างว่าควรจะทำอย่างไรจึงจะถูกต่องในเชิงจริยธรรม ไม่ตัดสินใจความสำเร็จจากเพียงแค่ผลงาน แต่ยังดูวิธีการด้วยว่าผลงานนั้นสำเร็จได้อย่างไร เมื่อจะทำการตัดสินใจเรื่องใด มักจะถามประชาชนในหมู่บ้านว่าอะไรคือสิ่งที่ถูกต้องที่จะต้องกระทำ โดยในการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยตามทฤษฎีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ Kalshoven et al. (2011) จำนวน 7 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านความยุติธรรม 2) ด้านการแบ่งปันอำนาจ 3) ด้านความชัดเจนในบทบาท 4) ด้านการดูแลผู้อื่น 5) ด้านความซื่อสัตย์ 6) ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม และ 7) ด้านความใส่ใจในระยะยาว

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับงานพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ โดยอาจส่งผลให้งานที่ทำสำเร็จหรือล้มเหลวต่อวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ก็ได้

ความหมายของการมีส่วนร่วม

ได้มีผู้ให้แนวคิดและให้ความหมายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมไว้มากมาย ดังต่อไปนี้

อรทัย ก๊กผล และฉัตรระวี กิติโยดม (2555) รายงานไว้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) หมายถึง การที่ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวมเริ่มตั้งแต่การร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วม

ดำเนินงาน ร่วมติดตามประเมินผล และร่วมรับผลประโยชน์ นอกจากนี้การมีส่วนร่วมยังหมายถึงกระบวนการสื่อสารสองทางที่มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดการตัดสินใจที่ดีขึ้นและได้รับการสนับสนุนจากสาธารณชน ซึ่งเป้าหมายของกระบวนการมีส่วนร่วมก็คือการให้ข้อมูลต่อสาธารณชนและให้สาธารณชนแสดงความคิดเห็นต่อโครงการหรือนโยบายรัฐและมีส่วนร่วมแก้ปัญหาเพื่อหาทางออกที่ดีที่สุดสำหรับทุกคน โดยเงื่อนไขสำคัญของการมีส่วนร่วมต้องเกิดจากความเต็มใจและความตั้งใจที่จะเข้าร่วม เพราะจะทำให้เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจในเรื่องนั้น ๆ รวมทั้งอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค ประชาชน มีสิทธิเท่าเทียมกับผู้เข้าร่วมคนอื่น ๆ และมีขีดความสามารถที่จะเข้ามามีส่วนร่วมได้

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2559) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public participation) หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจหรือโครงการ ที่ส่วนราชการจะดำเนินการซึ่งมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่โดยปกติของประชาชนในชุมชน นั้นการทำความเข้าใจถึงผลกระทบและแนวทางแก้ไขปัญหา ที่ส่วนราชการจะดำเนินการและ การปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคประชาชน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2560) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ว่า หมายถึง กระบวนการที่ประชาชนหรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องได้มีโอกาสในการเข้าร่วมกระบวนการขั้นตอนต่าง ๆ ของการบริหารราชการ โดยเริ่มตั้งแต่การที่ประชาชนรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน การร่วมแสดงความคิดเห็นหรือทัศนคติต่าง ๆ การร่วมกันเสนอปัญหา/ความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นตนเอง การร่วมกันคิดถึงแนวทาง สำหรับการแก้ไขปัญหา การเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจร่วมกัน การปฏิบัติงานร่วมกัน การร่วมกันดำเนินการ และการติดตามและประเมินผลร่วมกัน รวมทั้งการที่ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาร่วมกัน

สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (2561) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การเข้าไปเกี่ยวข้องหรือการมีส่วนร่วมแบบทางตรง หรือทางอ้อมในการทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ระดับของการมีส่วนร่วมจึงเริ่มตั้งแต่การให้ข้อมูลแก่ประชาชน การปรึกษาหารือประชาชน การเชิญประชาชนให้เข้าร่วมทำงาน ตลอดจนการให้อำนาจแก่ประชาชนในการตัดสินใจเรื่องหนึ่งเรื่องใด เพื่อให้การดำเนินการตอบสนองต่อความพึงพอใจของสมาชิกในสังคม ตลอดจนเป็นการสร้างการ

ยอมรับแก่สมาชิกและยังสามารถเป็นวิธีการที่ผู้นำสามารถนำมาปรับใช้ในการจูงใจและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่สมาชิก

ปาริชาติ เอื้ออารีย์ (2562) ได้อธิบายความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ว่าเป็นกระบวนการที่ประชาชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีโอกาสเข้าร่วมในกระบวนการหรือขั้นตอน ต่าง ๆ ของการบริหารจัดการของชุมชนตนเอง ตั้งแต่การรับรู้ข้อมูล การปฏิบัติงาน การร่วมแสดง ทศนะความคิดเห็น การร่วมเสนอปัญหาและความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น การร่วมคิดแนวทางการแก้ไขปัญหา การร่วมในกระบวนการตัดสินใจ การร่วมในการดำเนินการ และการร่วมติดตาม ประเมินผล รวมทั้งการร่วมรับผลประโยชน์จากการพัฒนา ซึ่งการมีส่วนร่วมดังกล่าวถือเป็นการ ตอบสนองประชาชน

Cohen & Uphoff (1981 อ้างถึงใน สุธาวี กลิ่นอุดม, 2562) ผู้ริเริ่มทฤษฎีการมีส่วนร่วม ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม คือ การที่ผู้มีส่วนร่วม ต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการ 4 กระบวนการ ดังนี้

1. การตัดสินใจ หมายถึง การที่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม กิจกรรมหรือโครงการ โดยมีการอภิปรายถึงปัญหาและความต้องการ มีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา การกำหนดทางเลือกว่าควรจะทำโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างและการตัดสินใจว่าจะทำโครงการหรือกิจกรรมใดและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจยังครอบคลุมไปถึงการตัดสินใจในระหว่างดำเนินการดำเนินงานโครงการ

2. การดำเนินการ การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในทรัพยากรต่าง ๆ ให้กับโครงการทั้งในด้านเงิน แรงงาน วัสดุอุปกรณ์ และการมีส่วนร่วมในการบริหารและประสานงานโครงการต่าง ๆ

3. การรับผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมประเภทนี้มีสองนัย คือ เป็นทั้งการร่วมรับประโยชน์ และร่วมรับผลสืบเนื่องในทางลบจากโครงการพัฒนา ผลประโยชน์ที่ได้รับได้แก่ (1) ผลประโยชน์ด้านวัตถุ คือ การมีรายได้และทรัพย์สินเพิ่มขึ้นและมั่นคงมากขึ้นหรือการมีสาธารณูปโภคที่เพียงพอ มีประสิทธิภาพ หรือคุณภาพดี (2) ผลประโยชน์ด้านสังคม ได้แก่ การได้รับการศึกษาหรือมีการรู้หนังสือมากขึ้น รวมทั้งการให้บริการสังคมอื่นมากขึ้นและมีคุณภาพดีขึ้น (3) ผลประโยชน์ส่วนบุคคล ได้แก่ ได้รับความนับถือจากตนเองและผู้อื่นมากขึ้น มีพลังอำนาจทางการเมืองมากขึ้นและมีความรู้สึกถึงความพึงพอใจต่อผลงานตัวเองเป็นการสร้างประสิทธิภาพให้กับตนเอง

4. การประเมินผล เป็นการที่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินโครงการ ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ รูปแบบการมีส่วนร่วมประเมินอย่างเป็นทางการ เช่น การประชุมเพื่อทบทวนและประเมินการดำเนินงานที่ผ่านมา การร่วมเป็นคณะทำงานหรือคณะกรรมการ ในการประเมินผล หรือการเข้าร่วมเป็นคณะทำงานในการวิจัยประเมินผล สำหรับการมีส่วนร่วมในการประเมินผลอย่างไม่เป็นทางการ เช่น การประชุมกลุ่มย่อยอย่างไม่เป็นทางการ หรือการพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของโครงการ

Utama (2010 อ้างถึงใน ประจวบ ทองศรี, 2564) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามาให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมซึ่งกันและกันในทุก ๆ ด้าน โดยเริ่มตั้งแต่การเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน การมีส่วนร่วมตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ/การดำเนินการ การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล กระบวนการเหล่านี้ทำให้หน่วยงานและประชาชนสามารถพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ร่วมกันใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างสมานฉันท์ นำไปสู่การพัฒนาได้อย่างยั่งยืน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปความหมายของการมีส่วนร่วม คือ การที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง โดยการสมัครใจเข้าร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาของชุมชนตั้งแต่การค้นหาค้นหาปัญหา การตัดสินใจวางแผนในกิจกรรม การร่วมดำเนินการตามแผน การได้รับประโยชน์อย่างเป็นธรรมจากกิจกรรม และการประเมินผลเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาจากบทเรียนร่วมกันของกิจกรรมการพัฒนานั้น ๆ

รูปแบบและขั้นตอนการมีส่วนร่วม

การที่องค์กรจะสามารถดำเนินงานได้อย่างใดอย่างหนึ่งนั้น บุคคลและสมาชิกจะมีรูปแบบการมีส่วนร่วมดังมีผู้ได้อธิบายรูปแบบการมีส่วนร่วมไว้ดังนี้

อรพินท์ สพฤกษ์ชัย (2550) ได้นำเสนอแนวคิดเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนนั้น ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ซึ่งหากขาดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไปจะทำให้การมีส่วนร่วมของประชาชนที่จะนำไปสู่การพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืนจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์โดยทั้ง 5 ขั้นตอนนั้น ได้แก่

1. การมีส่วนร่วมในการรับรู้ สามารถให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
2. การมีส่วนร่วมในการเลือกและเสนอแนวทางเพื่อตัดสินใจ

3. การมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ
4. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานติดตามตรวจสอบ
5. การมีส่วนร่วมรับประโยชน์และเป็นเจ้าของนโยบายสาธารณะ

จินตวิทย์ เกษมสุข (2554) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการมีส่วนร่วมที่ดำเนินอยู่ โดยทั่วไปสามารถสรุปได้เป็น 4 รูปแบบ คือ

1. การรับรู้ข่าวสาร (Public Information)
2. การปรึกษาหารือ (Public Consultation)
3. การประชุมรับฟังความคิดเห็น (Public Meeting)
 - 3.1 การประชุมในระดับชุมชน (Community Meeting)
 - 3.2 การประชุมรับฟังความคิดเห็นในเชิงวิชาการ (Technical Hearing)
 - 3.3 การประชาพิจารณา (Public Hearing)
4. การร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making)

Sherry R. Arnstein (1969) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า ถือเป็นอำนาจประเภทหนึ่งของประชาชนและเป็นกระบวนการการจัดสรรอำนาจ (Redistribution of power) โดยส่งเสริมให้ประชาชนผู้ไร้ซึ่งอำนาจ (The Have-Nots) ที่มักไม่มีโอกาส ถูกกีดกัน หรือ ถูกแยกออกจากกระบวนการทางการเมืองและเศรษฐกิจทั้งหลายให้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจังใน กระบวนการดังกล่าว กล่าวคือ การมีส่วนร่วมเป็นกลยุทธ์ให้ประชาชนซึ่งไร้ซึ่งอำนาจสามารถกำหนดแนวทางในการรับรู้และแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร การกำหนดเป้าหมายและนโยบายสาธารณะ การจัดสรร-ใช้จ่ายรายได้ภาษีอากร การดำเนินงานกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ และการเปิดเผยและการกระจายผลประโยชน์ ทั้งนี้ ตามแนวคิดดังกล่าว ระดับของการมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถแบ่งออกได้เป็นทั้งหมด 8 ระดับ ดังต่อไปนี้

1. ระดับความถูกจัดการได้ (Manipulation) : กลุ่มประชาชนที่รวมตัวกันในรูปแบบต่าง ๆ เช่น คณะกรรมการที่ปรึกษา คณะกรรมการตรวจสอบ ฯลฯ เปรียบเสมือน “ตรายาง” ที่ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการสร้างหรือแสวงหาการสนับสนุน แทนที่จะเป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง ลำดับขั้นต่ำสุดของขั้นบันไดแห่งการมีส่วนร่วมนี้แสดงถึงการปิดกั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนให้ประชาชนให้กลายเป็นเครื่องมือประชาสัมพันธ์กิจกรรมหรือนโยบายของผู้มีอำนาจ

2. ระดับการบำบัดรักษา (Therapy) : จากการทดลองพฤติกรรมกลุ่ม โดยผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา ความไร้ซึ่งอำนาจ (The Powerless) เปรียบเสมือนความเจ็บป่วยทางจิตใจ ภายใต้สมมติฐานนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการกิจกรรมอย่างเข้มข้นจึงเป็นสาเหตุของความเจ็บป่วยแต่อย่างใด

3. ระดับการให้ข้อมูลข่าวสาร (Informing) : การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ ความรับผิดชอบและทางเลือกนโยบายต่าง ๆ แก่ประชาชนถือเป็นครั้งแรกของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่แท้จริง อย่างไรก็ตาม จุดเด่นของการมีส่วนร่วมในระดับนี้ คือ การไหลข้อมูลทางเดียว (One Way Flow Information) และมิได้มีช่องทางสำหรับการตอบสนองความต้องการหรือการให้อำนาจแก่ประชาชนในการต่อรองแต่อย่างใด ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนได้รับมักอยู่ ณ ขั้นตอนท้ายสุดของการวางแผนแล้ว ประชาชนแทบไม่มีโอกาสในการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมและโครงการที่ถูกออกแบบมา เครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร ดังกล่าว ได้แก่ สื่อสารมวลชน เอกสารสรุปแผนงาน/โครงการ โปสเตอร์และการให้ข้อมูลตามการร้องขอต่าง ๆ

4. ระดับการปรึกษาหารือ (Consultation) : การชักชวนให้ประชาชนออกมาแสดงความคิดเห็น เช่น การสำรวจความคิดเห็น การประชุมชุมชน การทำประชาพิจารณ์ ฯลฯ กิจกรรมดังกล่าวเป็นวิธีการพยายามดึงดูดประชาชนให้มาเข้าร่วมและปริมาณการมีส่วนร่วม ยังสามารถวัดผลออกเป็นเชิงปริมาณได้ เช่น จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมการประชุม จำนวนเอกสารที่แจกออกไป จำนวนแบบสอบถามที่ประชาชนตอบ ฯลฯ

5. ระดับการปลอบใจ (Placation) : ประชาชนเริ่มที่จะมีอิทธิพล แต่ยังคงอยู่ภายใต้สถานะของการทำให้ประชาชนตระหนักถึงความชอบธรรมของภาครัฐ (Tokenism) อยู่ กล่าวคือ ประชาชนสามารถให้คำปรึกษาหรือเข้าร่วมในกระบวนการวางแผนได้อย่างไม่มีขอบเขตแต่การตัดสินใจในขั้นสุดท้ายยังเป็นดุลยพินิจของผู้มีอำนาจที่สามารถเอาคำปรึกษาหรือคำแนะนำของประชาชนมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจ ทั้งนี้โอกาสที่ประชาชนจะได้รับการปลอบใจขึ้นอยู่กับ

1) คุณภาพความช่วยเหลือทางเทคนิค ระหว่างที่ประชาชนจัดลำดับนโยบาย(Policy Prioritization) และ

2) ระดับการรวมตัวกันของกลุ่มประชาชนเพื่อกดดันให้ผู้มีอำนาจรับฟังและตัดสินใจตามการจัดลำดับความสำคัญของนโยบายที่พวกเขาได้เสนอให้ไป

6. ระดับความร่วมมือ (Partnership) : อำนาจถูกจัดสรรผ่านการต่อรองระหว่างประชาชนกับผู้มีอำนาจ ทั้งสองฝ่ายมีความรับผิดชอบในการวางแผนและตัดสินใจร่วมกัน ภายใต้รูปแบบของคณะกรรมการนโยบายร่วม (Joint Policy Boards) คณะกรรมการวางแผน รวมทั้งคณะกรรมการแก้ไขความขัดแย้งต่าง ๆ

7. ระดับอำนาจการเป็นตัวแทน (Delegated Power) : ประชาชนสามารถมีบทบาทนำในการตัดสินใจวางแผนและดำเนินการตามแผนงานต่าง ๆ ได้ประกันถึงการรับผิดชอบต่อสังคม (Accountability) โดยภาครัฐซึ่งจะป้องกันมิให้เกิดการตัดสินใจในนโยบายของรัฐแตกต่างไปจากความคิดเห็นร่วมกันของประชาชนและภาครัฐที่เกิดจากการต่อรองกับประชาชนระหว่างกัน การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมนี้แสดงให้เห็นถึงความสามารถที่จะตอบสนองปัญหา หรือ ความต้องการของประชาชนในแต่เนิ่น ๆ ไม่รอให้ถึงกระบวนการตรวจสอบหรือติดตามผลนโยบายแต่อย่างใด

8. ระดับการควบคุมโดยประชาชน (Citizen Control) : ประชาชนได้รับการประกันว่านโยบายและการบริหารแผนงานหรือโครงการใด ๆ ก็ตามที่ตนมีส่วนร่วมนั้นจะเป็นไปในทิศทางที่ประชาชนต้องการอย่างแท้จริง รวมทั้งยังสามารถต่อรองข้อกำหนดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและไม่มีใครสามารถมาเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดเหล่านั้นได้ภายหลัง

Cohen & Uphoff & Uphoff (1980) ได้จำแนกการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 ระดับ คือ

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ซึ่งเป็นการตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรมตั้งแต่ระยะเริ่มต้น

1.1 การเข้าร่วมประชุมเพื่อเสนอปัญหาความต้องการของท้องถิ่น

1.2 การร่วมคิด และกำหนดแนวทางการพัฒนา เพื่อแก้ไขและลดปัญหาของท้องถิ่น

1.3 การร่วมวางแผนนโยบาย แผนงาน โครงการ หรือกิจกรรม

1.4 การร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เกิดประโยชน์

ต่อส่วนร่วม

2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ (Implementation) เป็นการเข้าร่วมโดยการสนับสนุนทางด้านทรัพยากร การเข้าร่วมในการบริหาร และการเข้าร่วมในการร่วมแรงร่วมใจ

2.1 การร่วมมือปรับปรุงระบบการบริหารงาน เพื่อดำเนินการในกิจกรรม
โครงการของท้องถิ่น

2.2 การร่วมสนับสนุนทรัพยากรส่วนตัว เพื่อดำเนินการในกิจกรรม
โครงการของท้องถิ่น

2.3 การร่วมปฏิบัติงานนโยบาย แผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมให้บรรลุ
เป้าหมาย

2.4 การประสานขอความร่วมมือระหว่างประชาชน กับองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น

3. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (Benefit) โดยอาจจะเป็น
ผลประโยชน์ทางวัตถุ ทางสังคม หรือโดยส่วนตัว

3.1 แผนงานหรือโครงการที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นในรูป
วัตถุดิบของ

3.2 แผนงานหรือโครงการที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นใน
ลักษณะของส่วนร่วม

3.3 แผนงานหรือโครงการที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นใน
ลักษณะส่วนบุคคล

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) ซึ่งเป็นการควบคุมและ
ตรวจสอบการดำเนินกิจกรรม รวมทั้งเป็นการแสดงถึงการปรับตัวในการมีส่วนร่วม ต่อไป

4.1 การแต่งตั้งประชาชนเข้าเป็นกรรมการประเมินประสิทธิผลแผนงาน
หรือโครงการ

4.2 การควบคุม การตรวจสอบโดยประชาชน

International Fund for Agricultural Development (2001) หรือเรียกว่า IFAD
ซึ่งเป็นกองทุนเพื่อการพัฒนาการเกษตรระหว่างประเทศขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งมี
พันธกิจเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ยากจนในชนบทเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน ได้แบ่ง
ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนออกเป็น 8 ระดับนั้น ซึ่งขั้นรับฟังความคิดเห็นสอดคล้อง
อยู่ในระดับที่ 3 การมีส่วนร่วมโดยให้คำปรึกษารายมีละเอียดดังนี้

1. การมีส่วนร่วมแบบเฉยเมย (passive participation) เป็นการมีส่วนร่วม
ในลักษณะที่ประชาชนมีส่วนร่วมเพียงแต่ถูกบอกเล่าว่ามีอะไรเกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้น ไม่รับ
ฟังการตอบสนองจากประชาชน

2. การมีส่วนร่วมในการให้ข่าวสาร (participation in information giving) ประชาชนมีส่วนร่วมโดยตอบคำถามที่มาจากเจ้าหน้าที่หรือนักวิจัยโดยใช้แบบสอบถามหรือแบบสำรวจหรือแนวทางอื่น ๆ ประชาชนไม่มีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้

3. การมีส่วนร่วมโดยให้คำปรึกษา (participation by consultation) ประชาชนมีส่วนร่วมในลักษณะที่ถูกปรึกษาโดยที่บุคคลภายนอกรับฟังความคิดเห็นต่าง ๆ จากประชาชน เจ้าหน้าที่ภาครัฐอาจนำความคิดเห็นที่ได้มาจากประชาชน เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนหรือตัดสินใจหรือแก้ไขปัญหาต่อไป การมีส่วนร่วมในลักษณะเช่นนี้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ตกอยู่ภายใต้ข้อผูกพันที่จะทำตามความเห็นของประชาชน

4. การมีส่วนร่วมด้วยสิ่งจูงใจทางวัตถุ (participation for material incentives) เป็นการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมผ่านการนำทรัพยากรต่าง ๆ มาจูงใจ เช่น ค่าจ้าง การให้อุปกรณ์ที่นำไปใช้ในการประกอบอาชีพ

5. การมีส่วนร่วมเชิงหน้าที่ (functional participation) ประชาชนมีส่วนร่วมผ่านการที่หน่วยงานภายนอกมาช่วยก่อตั้งกลุ่มให้เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่หน่วยงานภายนอกต้องการโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตามบทบาทหน้าที่หรือตามกฎหมายที่กำหนดไว้

6. การมีส่วนร่วมเชิงปฏิสัมพันธ์ (interactive participation) เป็นระดับที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ซึ่งนำไปสู่การจัดทำแผนปฏิบัติการ และช่วยก่อตั้งสถาบันใหม่ ๆ ในท้องถิ่นหรือเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันที่มีอยู่ มีการนำบุคคลที่มีความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาทำงานร่วมกัน

7. การระดมตน (self – mobilization) เป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยที่ไม่ขึ้นกับสถาบันหรือองค์กรภายนอก ประชาชนมีการติดต่อสื่อสารกับภายนอกเพื่อนำมาซึ่งการได้มาทรัพยากรต่าง ๆ และคำแนะนำทางวิชาการที่ตนจำเป็น แต่ประชาชนยังสามารถระดมความคิดริเริ่มของตนเอง ตลอดจนควบคุมวิธีใช้ทรัพยากรและการทำงานร่วมกันเอง

8. การเป็นตัวเร่งการเปลี่ยนแปลง (catalyzing change) เป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนที่สมาชิกในชุมชนมีส่วนผลักดันให้คนอื่น ๆ ในชุมชนริเริ่มการเปลี่ยนแปลงกันเอง โดยเน้นการพึ่งพาตนเองเป็นหลักสำคัญ

International Association of Participation (2006) หรือเรียกว่า IAP2 คือ สมาคมนานาชาติด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้กล่าวถึงตัวแบบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยนำเสนอการแบ่งระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนออกเป็น 5 ขั้น ซึ่งเป็นตามหลักการเดียวกับของ Arnstein คือ ยิ่งสูงขึ้นยิ่งสะท้อนอำนาจและอิทธิพลของประชาชนในการบริหารหรือตัดสินใจมากขึ้นด้วย จำแนกได้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในระดับเสริมอำนาจให้ประชาชน : เป็นขั้นที่ให้บทบาทประชาชนสูงที่สุดเพราะให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจด้วยตนเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการตามผลการตัดสินใจนั้น รูปแบบการมีส่วนร่วมในขั้นนี้ที่รู้จักกันดีคือ การลงประชามติ หรือสภาเมือง การมีส่วนร่วมในรูปแบบนี้สะท้อนความยินยอมพร้อมใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการยอมรับอำนาจการตัดสินใจของประชาชนหรือ ชุมชน อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมในระดับนี้ องค์กรส่วนท้องถิ่นต้องมีกระบวนการเสริมความสามารถของประชาชนให้สามารถตัดสินใจด้วยตัวเอง อาทิเช่น ข้อมูลที่ครอบคลุมเพียงพอ การเสริมทักษะให้ประชาชนวิเคราะห์ข้อมูลและตัดสินใจหาทางแก้ปัญหาที่มีคุณภาพการใช้ การมีส่วนร่วมในระดับนี้สะท้อนให้เห็นถึงอำนาจของประชาชนในระดับสูง

2. การมีส่วนร่วมในระดับสร้างความร่วมมือ: เป็นการให้บทบาทของประชาชนในระดับสูงโดยประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะทำงานร่วมกันในกระบวนการของการตัดสินใจจะนั้นความคิดเห็นของประชาชนจะสะท้อนออกมาในการตัดสินใจค่อนข้างสูง รูปแบบการมีส่วนร่วมในขั้นนี้เช่น คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน และคณะที่ปรึกษาฝ่ายประชาชน ผลการตัดสินใจที่ออกมาเป็นผลการตัดสินใจร่วมกัน เชื่อว่าจะนำไปสู่การเสริมสร้างความสมานฉันท์ในสังคม เพราะประชาชนหรือตัวแทนของประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในองค์กรตัดสินใจด้วยไม่ใช่เพียงให้ความคิดเห็นต่อองค์กรตัดสินใจ

3. การมีส่วนร่วมในระดับเข้ามามีบทบาท : เป็นลักษณะการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทำงานตลอดกระบวนการตัดสินใจ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับประชาชนอย่างจริงจังและมีจุดมุ่งหมายชัดเจน ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนจะสะท้อนออกมาในทางเลือกต่าง ๆ ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนขั้นนี้ใกล้เคียงกับการมีส่วนร่วมในระดับการร่วมมือ เพียงแต่รูปแบบการมีส่วนร่วมแบบร่วมมือมีลักษณะเป็นกิจกรรมถาวรมากกว่าการมีส่วนร่วมในขั้นนี้ อำนาจการตัดสินใจสุดท้ายยังเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ประชาชนมีส่วนร่วม

ตั้งแต่เริ่มต้นและมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างเข้มข้น ตัวอย่างเทคนิคการมีส่วนร่วมที่ใช้มาก อาทิเช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการตั้งคณะทำงานภาคประชาชน เป็นต้น

4. การมีส่วนร่วมในระดับรับฟังความคิดเห็น: เป็นลักษณะการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้สึก และความคิดเห็นประกอบการตัดสินใจ ดังนั้น ประชาชนมีบทบาทในฐานะเป็นผู้ให้ข้อมูล การตัดสินใจเป็นบทบาทของหน่วยงานภาครัฐ เทคนิคการมีส่วนร่วมในลักษณะนี้ เช่น การสำรวจความคิดเห็น การประชุมสาธารณะ ปัจจุบันนี้กฎหมายส่วนใหญ่ มักกำหนดให้หน่วยงานภาครัฐจัดการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างน้อยในระดับการรับฟังความคิดเห็น

5. การมีส่วนร่วมในระดับให้ข้อมูลข่าวสาร: เป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับต่ำที่สุดบทบาทของประชาชนน้อยมากเพียงแต่รับทราบว่าเกิดอะไรที่ไหน ปัจจุบันการที่ภาครัฐตัดสินใจในเรื่องที่กระทบประชาชนและแจ้งให้ประชาชนทราบสะท้อนความล้าสมัยในการบริหารงาน และสะท้อนภาครัฐทำตนเป็นพ่อรู้ดี แต่ในขณะเดียวกันจำเป็นต้องตระหนักว่า ไม่ว่าจะเปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในขั้นใด การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนเป็นเรื่องที่สำคัญมาก แต่ต้องไม่ใช่การให้ข้อมูลลักษณะประชาสัมพันธ์ โดยให้มองแต่ด้านดีเท่านั้นหัวใจสำคัญ คือ การให้ข้อเท็จจริงและตัดสินใจแสดงความคิดเห็นอย่างมีคุณภาพ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนได้แก่ องค์การประชาชนที่ตั้งขึ้นอย่างไม่เป็นทางการ มีการรวมตัวกันเองเป็นกลุ่มขนาดเล็กในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ เพื่อร่วมทำประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือสมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่ จะได้รับการสนับสนุนจากส่วนราชการหรือองค์กรเอกชน เช่น ลูกเสือชาวบ้านกลุ่มออมทรัพย์ องค์การประชาชนที่ตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ เป็นองค์กรที่ประชาชนทำกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ที่จดทะเบียน หรือตามที่กฎหมายบัญญัติบทบาทหน้าที่ไว้ เช่น คณะกรรมการหมู่บ้าน สภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล และตัวแทนบุคคลหรือตัวแทนองค์กรเอกชนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ เช่น คณะกรรมการประสานงานในกิจกรรมของรัฐบาล ส่วนขั้นตอนการมีส่วนร่วมในงานวิจัยเรื่องนี้ประกอบด้วย 1) การมีส่วนร่วมในขั้นให้ข้อมูลข่าวสาร 2) การมีส่วนร่วมในขั้นรับฟังความคิดเห็น 3) การมีส่วนร่วมในขั้นเข้ามามีบทบาท 4) การมีส่วนร่วมในขั้นสร้างความร่วมมือ และ 5) การมีส่วนร่วมในขั้นเสริมอำนาจ

การมีส่วนร่วมประเภทต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

การมีส่วนร่วมของประชาชนตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญสามารถจัดแบ่งการมีส่วนร่วมในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้ (พนารัตน์ มาศฉมาดล, 2562)

1. การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในรูปแบบ “การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน”

รูปแบบการให้ข้อมูลข่าวสารเป็นระดับของการมีส่วนร่วมในระดับต้น ๆ ของการมีส่วนร่วม ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐธรรมนูญมีความประสงค์จะให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ประชาชนรับรู้และมีส่วนร่วมในการบริหารประเทศไทยในฐานะที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย การมีส่วนร่วมรูปแบบนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจึงได้กำหนดทั้งในแง่ของ “สิทธิ เสรีภาพ และ หน้าที่” ให้แก่ประชาชนชาวไทย เช่น

1.1 การกำหนด “หน้าที่” ของปวงชนชาวไทยให้มีหน้าที่พิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ป้องกันประเทศ ปฏิบัติตามกฎหมาย เข้ารับการศึกษอบรมในการศึกษาภาคบังคับ รับราชการทหาร เคารพและไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือลงประชามติอย่างอิสระ รวมมือและสนับสนุนการอนุรักษ์และคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เสียภาษีอากร และไม่รวมมือหรือสนับสนุนการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ (มาตรา 50)

1.2 เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ในส่วนของการที่รัฐจะต้องให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนเพื่อก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชน จึงถือเป็นหน้าที่หลักของรัฐในการส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ การจัดทำบริการสาธารณะทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น การตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมตลอดทั้งการตัดสินใจทางการเมือง และการอื่นใดบรรดาที่อาจมีผลกระทบต่อประชาชนหรือชุมชน (มาตรา 78) ดังนี้ รัฐธรรมนูญจึงได้กำหนดให้ภาครัฐต้องรายงานหรือให้ความรู้แก่ประชาชนในการกระทำต่าง ๆ ที่หลากหลายประเภท เช่น

- คณะกรรมการการเลือกตั้งต้องประกาศรายชื่อบุคคลที่พรรคการเมืองส่งรายชื่อผู้ที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีให้ประชาชนทราบ (มาตรา 88)
- รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐและต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก (มาตรา 59)
- รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ (มาตรา 63)
- รายงานการประชุมและบันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกรัฐสภาแต่ละคนต้องเปิดเผยให้ประชาชนทราบได้ทั่วไป เว้นแต่กรณีการประชุมลับหรือการออกเสียงลงคะแนนเป็นการลับ (มาตรา 120 วรรค 4)
- ให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเปิดเผยบันทึกการประชุม รายงานการดำเนินการ รายงานการสอบข้อเท็จจริง หรือรายงานการศึกษา แล้วแต่กรณี ของคณะกรรมการการให้ประชาชนทราบเว้นแต่สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี มีมติมิให้เปิดเผย (มาตรา 129 วรรค 6)
- ในกรณีที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเห็นพ้องด้วยกับผลการตรวจสอบดังกล่าว ให้ปรึกษาหารือร่วมกับคณะกรรมการการเลือกตั้งและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หากที่ประชุมร่วมเห็นพ้องกับผลการตรวจสอบนั้น ให้ร่วมกันมีหนังสือแจ้งสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบโดยไม่ชักช้า และให้เปิดเผยผลการตรวจสอบดังกล่าวต่อประชาชนเพื่อทราบด้วย (มาตรา 245 วรรค 2)
- คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ (2) จัดทำรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศเสนอต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี และเผยแพร่ต่อประชาชน (มาตรา 274)
- ในการดำเนินงานในส่วนของท่าน้องถิ่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่นเปิดเผยข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ รวมตลอดทั้งมีกลไกให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมด้วย (มาตรา 253)

- การปฏิรูปประเทศด้านการเมืองต้องจัดให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองรวมตลอดทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐ รู้จักยอมรับในความเห็นทางการเมืองโดยสุจริตที่แตกต่างกันและให้ประชาชนใช้สิทธิเลือกตั้งและออกเสียงประชามติโดยอิสระปราศจากการครอบงำไม่ว่าด้วยทางใด (มาตรา 258)

2. การมีส่วนร่วมในรูปแบบ “การเข้ามามีบทบาท (‘Involve) และ การสร้างความร่วมมือ” (Collaborate)’

การมีส่วนร่วมในรูปแบบการเข้ามามีบทบาทและการสร้างความร่วมมือระหว่างประชาชนกับภาครัฐเป็นการมีส่วนร่วมในระดับกลางไปจนถึงระดับสูงในรูปแบบการร่วมกำหนดนโยบาย การร่วมวางแผน การเข้าร่วมกระบวนการตัดสินใจ และการเข้าร่วมตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ ทั้งนี้ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในรูปแบบการเข้ามามีบทบาทและสร้างความร่วมมือ ดังนี้

2.1 บทบาทและการมีส่วนร่วมใน “ด้านการอนุรักษ์ ป่าไม้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนทั้งทรัพยากรธรรมชาติ”

รัฐธรรมนูญกำหนดให้รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการอนุรักษ์ ป่าไม้ และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณี อันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ และจัดให้มีพื้นที่สาธารณะสำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง (มาตรา 57(1))

ในส่วนของการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในแง่ทรัพยากรธรรมชาติ รัฐธรรมนูญกำหนดให้รัฐต้องให้ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม ดำเนินการและได้รับประโยชน์จากการดำเนินการอนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา ป่าไม้ บริหารจัดการ และใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน (มาตรา 57(2))

ดังนั้น ในการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้อื่นได้ดำเนินการ ถ้าการนั้นอาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ รัฐต้องดำเนินการให้มีการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนหรือ

ชุมชน และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้องก่อน (มาตรา 58) นอกจากนี้ เมื่อรัฐต้องดำเนินการเกี่ยวกับที่ดิน ทรัพยากรน้ำ และพลังงานจึงต้องวางแผนผังเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ รวมตลอดทั้งพัฒนาเมืองให้มีความเจริญโดยสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ (มาตรา 72)

2.2 บทบาทและการมีส่วนร่วมในด้าน “การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ”

การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญในส่วนของการกำหนดแนวนโยบายแห่งรัฐ เพื่อให้ผู้บริหารประเทศมีเป้าหมายในการบริหารประเทศไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น ในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจึงต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง (มาตรา 65 วรรค 2)

2.3 บทบาทและการมีส่วนร่วมในด้าน “การเสนอกฎหมายและแก้ไขรัฐธรรมนูญ”

รัฐธรรมนูญกำหนดให้ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน (มาตรา 77 วรรค 2)

รัฐธรรมนูญยังได้กำหนดให้ประชาชนสามารถเสนอร่างกฎหมาย หรือเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ จึงเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีบทบาทและเข้ามามีส่วนร่วมในการใช้อำนาจอธิปไตยของตนอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น แยกพิจารณาได้ดังนี้

- การเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อสภาผู้แทนราษฎร ประชาชนมีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นคนเข้าชื่อเสนอกฎหมายตามหมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย หรือหมวด 5 หน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย (มาตรา 133(3))

- การเสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ กำหนดให้ต้องมีประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคนตามกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย (มาตรา 256(1)) และ ในกรณีที่ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมที่ประชาชนเป็นผู้เสนอต้องเปิดโอกาสให้ผู้แทนของประชาชนที่เข้าชื่อกันได้แสดงความคิดเห็นด้วย (มาตรา 256 (4))

2.4 บทบาทและการมีส่วนร่วมใน “ด้านการตรวจสอบ”

รัฐธรรมนูญกำหนดให้ประชาชนเข้ามাত্রตรวจสอบการทำงานของภาคีรัฐ เช่น ในกรณีตามมาตรา 236 กำหนดให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าสองหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อกล่าวหาว่ากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้ใดกระทำการตามมาตรา 234 (1) กล่าวคือ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

2.5 บทบาทและการมีส่วนร่วมใน “การแสดงความคิดเห็น”

รัฐธรรมนูญกำหนดให้ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นการพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้น เฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันสุขภาพของประชาชน (มาตรา 34) บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนย่อมมีเสรีภาพในการเสนอข่าวสารหรือการแสดงความคิดเห็นตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพ (มาตรา 35) ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้ภาคีรัฐต้องออกกฎหมายเพื่อกำหนดวิธีการที่ประชาชนจะเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและได้รับการเยียวยาที่จำเป็นอันเกิดจากผลกระทบของการทำหนังสือสัญญาที่อาจมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม หรือการค้า หรือการลงทุนของประเทศ (มาตรา 178 วรรค 4)

3. การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในรูปแบบ “การให้อำนาจแก่ประชาชน”

การมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบการให้อำนาจแก่ประชาชนเป็นระดับที่ให้บทบาทแก่ประชาชนในระดับที่สูงสุด เนื่องจากให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจในการดำเนินการต่าง ๆ ตามแนวทางระบอบประชาธิปไตย ฉะนั้น การมีส่วนร่วมที่จะขาดเสียไม่ได้ภายใต้ระบอบประชาธิปไตย คือ การเลือกตั้งและการออกเสียงประชามติ ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดรายละเอียดของการมีส่วนร่วม เพื่อให้อำนาจอำนาจประชาชนไว้ ดังนี้

3.1 การให้อำนาจแก่ประชาชนในการเลือกตั้ง

การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งเป็นการเข้าไปมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งและ

ต้องทำให้การเลือกตั้งสุจริตและเที่ยงธรรม ประชาชนจึงสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการลงสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง การไปสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา 95 หรือ การลงสมัครเพื่อเข้ารับการคัดเลือกสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา 107 การเข้าร่วมสวดสองดูแลการเลือกตั้ง หรือ แจ่งเหตุแห่งการทุจริตการเลือกตั้ง หรือ การเข้าร่วมเป็นเจ้าหน้าที่จัดการเลือกตั้งในระดับต่าง ๆ เช่น กรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง กรรมการนับคะแนน กรรมการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้ง เป็นต้น

นอกจากนี้ยังให้สิทธิประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาทุจริตในการเลือกตั้ง โดยกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561 ว่า “ในการจัดให้มีการเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนให้สภาองค์กรชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยสภาองค์กรชุมชน ชุมชนรวมตลอดทั้งประชาชนทั่วไป ให้มีส่วนร่วมในการแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลต่อคณะกรรมการเพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยสุจริต และเที่ยงธรรม

รัฐธรรมนูญยังกำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งส่วนท้องถิ่นภายใต้บทบัญญัติ (มาตรา 252 วรรค 2) “ผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งหรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่นหรือในกรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ จะให้มาโดยวิธีอื่นก็ได้ แต่ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วย ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ”

3.2 การให้อำนาจแก่ประชาชนในการลงประชามติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้รับมติคณะเลียงประชามติ จากประชาชนในการให้ความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมากของผู้มาออกเสียงประชามติเห็นชอบกับร่างรัฐธรรมนูญและประเด็นเพิ่มเติม คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ จึงดำเนินการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับผลการออกเสียงประชามติในประเด็นเพิ่มเติม และได้ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาว่าเป็นการชอบด้วยผลการออกเสียงประชามติแล้วหรือไม่ ซึ่งต่อมาศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยให้คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ แก้ไขเพิ่มเติมข้อความบางส่วน และคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้ดำเนินการแก้ไขตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ แล้ว นายกรัฐมนตรีจึงนำร่างรัฐธรรมนูญขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย ต่อมารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2560 บัญญัติให้นายกรัฐมนตรีขอรับพระราชทานร่างรัฐธรรมนูญนั้นคืนมา

แก้ไขเพิ่มเติมเฉพาะบางประเด็นได้ เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จ นายกรัฐมนตรีจึงนำร่างรัฐธรรมนูญนั้นขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย ประกาศใช้เป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยสืบไป ทรงพระราชดำริว่า สมควรพระราชทานพระราชนุมัติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 จึงได้กำหนดเกี่ยวกับการออกเสียงประชามติของประชาชนไว้ดังกรณีต่อไปนี้

การกำหนดให้เป็นหน้าที่ให้ประชาชน ในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือลงประชามติอย่างอิสระ โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศเป็นสำคัญ (มาตรา 50(7))

การขอประชามติจากประชาชนในกรณีมีเหตุอันสมควร คณะรัฐมนตรีจะขอให้มีการออกเสียงประชามติในเรื่องใดอันมิใช่เรื่องที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือเรื่องเกี่ยวกับตัวบุคคลหรือคณะบุคคลใดก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ (มาตรา 166) ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญกำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีหน้าที่และอำนาจจัดให้มีการเลือกตั้งและการออกเสียงประชามติ (มาตรา 224(1)) ตลอดทั้งการควบคุมดูแลการเลือกตั้งให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ควบคุมดูแลการออกเสียงประชามติให้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย (มาตรา 224(2)) และหาการออกเสียงประชามติเป็นไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจสั่งระงับ ยับยั้ง แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกการเลือกตั้งหรือการเลือก หรือการออกเสียงประชามติ และสั่งให้ดำเนินการเลือกตั้ง เลือกหรือออกเสียงประชามติใหม่ในหน่วยเลือกตั้งบางหน่วย หรือทุกหน่วย (มาตรา 224(3))

ด้านการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้มีการออกเสียงประชามติตามกฎหมายว่าด้วยการออกเสียงประชามติเพื่อพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม (มาตรา 256(8))

ด้านการปฏิรูปประเทศ รัฐธรรมนูญกำหนดให้การปฏิรูปด้านการเมืองต้องจัดให้ประชาชนใช้สิทธิเลือกตั้งและออกเสียงประชามติโดยอิสระปราศจากการครอบงำไม่ว่าด้วยทางใด (มาตรา 258(1))

จากความหมายและคำอธิบายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมที่กล่าวมา สรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร มีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร เพื่อตอบสนองความต้องการ และแก้ไขปัญหาภายในตำบล โดยในการวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของ Cohen & Uphoff (1980) มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ประกอบด้วย 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ 3) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และ 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในหัวข้อนี้เป็นการพูดถึง แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาตามประเด็นยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2560–2569 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่มีคุณภาพ เพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องโดยมีรายละเอียดดังนี้

ความหมายของประสิทธิผล

ประสิทธิผล เป็นเครื่องมือหรือตัวบ่งชี้ในการตัดสินใจว่าการบริหารของหน่วยงานหรือองค์การใดองค์การหนึ่งสามารถดำเนินงานจนบรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้มากน้อยเพียงใด เป็นเรื่องเกี่ยวกับผลที่ได้รับและผลสำเร็จของงานมีความเกี่ยวข้องกับผลงานที่องค์การพึงประสงค์ มีผู้ให้ความหมายไว้หลายความหมายดังนี้

ติน ปรัชญพาทย์ (2559) ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพองค์การ (Effectiveness) ว่าเป็นระดับที่คนงานสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายได้มากน้อยเพียงใด

ประยงค์ ศรีโทมิ (2561) ได้สรุปไว้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลสำเร็จในการดำเนินงานตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ทั้งในด้านผลผลิตและด้านผลลัพธ์

เปรมสุริย์ เชื้อมทอง (2561) กล่าวว่า ประสิทธิภาพขององค์กร คือ ผลงานของกลุ่มซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้น ประสิทธิภาพขององค์กรปกครองท้องถิ่นคือ ความสำเร็จขององค์กรปกครองท้องถิ่นที่สามารถทำหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ ทั้งนี้เกิดจากประสิทธิภาพของผู้บริหารองค์กรปกครองท้องถิ่นที่สามารถใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการบริหารงานเพื่อโน้มน้าวให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานให้เกิดผลตามเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้

Gibson & Others (1982) ได้นิยามประสิทธิผลไว้ว่า ประสิทธิภาพเป็นเรื่องของการกระทำใด ๆ ที่มีความมุ่งหมายจะได้รับผลอะไรสักอย่างให้เกิดขึ้น การกระทำหรือความพยายามจะมีประสิทธิผลสูงต่ำเพียงใด ขึ้นอยู่กับว่าผลที่ได้รับตรงนั้น ตรง ครบถ้วน ทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ และใช้พลังงานน้อยเพียงใด จึงสามารถสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพขององค์กร หมายถึง การที่องค์กรได้ดำเนินงานใด ๆ โดยใช้ทรัพยากรต่าง ๆ จนเกิดผลสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายต่าง ๆ ที่องค์กรตั้งไว้และสามารถจะสรุปความหมายตามทฤษฎีองค์การได้ 3 ลักษณะ ดังนี้ (Zamuto, 1982)

1. ความหมายที่ใช้ในแนวทางเป้าหมาย (Goal – based Approach) เป็นการพิจารณาว่าการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่
2. ความหมายที่ใช้แนวทางระบบ (System – based Approach) เป็นการพิจารณาว่าองค์กรนำทรัพยากรมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่องค์การและบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ขององค์กร
3. ความหมายที่ใช้แนวทางกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง (Multiple – Constituencies Approach) เป็นการพิจารณาว่าองค์กรสามารถในการตอบสนองความพึงพอใจของกลุ่มที่เกี่ยวข้องได้

Seashore & Yuchtman quoting Hall (1991) ให้ความหมายว่า ประสิทธิภาพขององค์กรคือ ความสามารถขององค์กรในการนำทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดและมีคุณค่าจากสภาพแวดล้อมมาใช้ประโยชน์เพื่อสนับสนุนการดำเนินการขององค์กร

Hoy & Miskel (1991) กล่าวว่า ประสิทธิภาพขององค์กร หมายถึงการที่ผู้บริหารสามารถใช้ภาวะผู้นำ เป็นศูนย์กลางในการจัดการศึกษาทำให้ครูและนักเรียนเกิดความพึงพอใจเป็นผลทำให้การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

Gibson, Ivancevich, Donnelly & Konopasky (2009) นิยามประสิทธิผลไว้ว่า ประสิทธิภาพ (Effectiveness) เป็นเรื่องของการกระทำใด ๆ หรือพยายามใด ๆ ที่มีความมุ่งหมายจะได้รับผลอะไรสักอย่างให้เกิดขึ้น การกระทำหรือความพยายามจะมีประสิทธิผลสูงต่ำเพียงใดขึ้นกับว่าผลที่ได้รับนั้นตรง ครบถ้วนทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพและใช้พลังงานน้อยเพียงใด

โดยสรุป ประสิทธิภาพ หมายถึง การทำงานให้มีผลสำเร็จในแง่ของการจัดการ หมายถึง การบรรลุเป้าหมายขององค์การนั้น คือการทำให้ถูกต้องตามสิ่งที่ควรทำ ซึ่งบางครั้งการบรรลุเป้าหมายขององค์การในแง่ของประสิทธิผลอาจไม่คำนึงถึงทุนหรือทรัพยากรที่ใช้ไปว่าจะมากหรือน้อยเพียงใดในภาพรวม และประสิทธิภาพจะเกี่ยวพันกับวิธีการ ส่วนประสิทธิผลจะเกี่ยวพันกับจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมาย

ความหมายของการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองที่รัฐกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นในการปกครองตนเอง โดยให้ประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิและมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรของประชาชนในท้องถิ่นทำหน้าที่เป็นกลไกหลักในการบริหารการปกครองท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองท้องถิ่นแต่ละแห่งต่างมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารและการพัฒนาท้องถิ่นภายใต้เขตพื้นที่ความรับผิดชอบของตนเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งล้วนมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการบริหารและพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า โดยในส่วนการบริหารท้องถิ่นนั้นถือเป็นการใช้ทรัพยากรทางการบริหารเพื่อดำเนินการในกิจการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ขณะที่การพัฒนาท้องถิ่น เป็นการดำเนินการเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นด้วยการดำเนินงานหรือการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ในอันที่จะยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นให้ดีขึ้น

อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะที่เป็นองค์กรปกครองตนเองของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ย่อมมีมากมายแตกต่างกันไปตามระดับการกระจายอำนาจของรัฐบาลในแต่ละประเทศ แต่อย่างไรก็ตามอำนาจหน้าที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รัฐบาลประชาธิปไตยทุก ๆ ประเทศมักจะกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ด้วยตนเองก็คืออำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น โดยบริการสาธารณะต่าง ๆ ที่ท้องถิ่นได้รับการกระจายอำนาจมาให้ดำเนินการได้

ด้วยตนเองล้วนมีลักษณะเป็นบริการพื้นฐานที่อำนวยความสะดวกตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น และเป็นบริการที่เกี่ยวข้องการวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนเป็นบริการที่มีขึ้นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น เช่น การจัดบริการด้านสาธารณสุข โภค การรักษาความสงบเรียบร้อย การจัดการศึกษา การจราจรและขนส่ง มวลชน การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น และการจัดการสิ่งแวดล้อม

ในส่วนความหมายของการจัดบริการสาธารณะ (Public services Management) นั้น หมายถึง การบริหารและดำเนินการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนทั่วไป โดยการบริการสาธารณะจะเป็นไปในลักษณะของการที่มีองค์การหรือหน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการทำหน้าที่ปฏิบัติการรับใช้ อำนาจความสะดวกแก้ปัญหา ตลอดจนตอบสนองความต้องการในด้านหรือเรื่องต่าง ๆ ให้แก่ประชาชน ในขณะที่การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น (Local services management) หมายถึง การบริหารและดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปฏิบัติการรับใช้และการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น โดยการดำเนินการบริการจะเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นจึงมีลักษณะเป็นการจัดหาและส่งมอบบริการสาธารณะด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น บริการด้านสาธารณสุข โภค การรักษาความสงบเรียบร้อย การจัดการศึกษา การบริการสาธารณสุข ฯลฯ ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น

ความสำคัญของการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น

การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นมีหลากหลายประการตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นโดยทั่วไปจะครอบคลุมกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ตั้งแต่เกิดจนตาย การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะความสำคัญต่อประชาชนในท้องถิ่นเอง ความสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่น ความสำคัญต่อบุคลากรท้องถิ่น ความสำคัญต่อรัฐบาลและประเทศชาติ ซึ่งความสำคัญในแต่ละประการสรุปได้ ดังนี้

1) ความสำคัญของการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นต่อประชาชนในท้องถิ่น จากการที่การปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองตนเองของประชาชนในท้องถิ่น โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลทำหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น การบริการสาธารณะที่ท้องถิ่นจัดให้แก่

ประชาชนล้วนเป็นบริการพื้นฐานที่จัดให้เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในอันที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นบริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน การรักษาความสงบเรียบร้อย การสวัสดิการสังคม สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ฯลฯ หากท้องถิ่นสามารถจัดบริการต่าง ๆ ได้อย่างตรงกับความต้องการและดำเนินการบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ย่อมทำให้ประชาชนในท้องถิ่นพึงพอใจในบริการที่ได้รับ ตลอดจนทำให้ประชาชนท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้นต่อไปด้วย ดังนั้นเมื่อการดำเนินการจัดบริการของท้องถิ่นมีความสำคัญต่อประชาชนเป็นอย่างมาก ประชาชนในท้องถิ่นเองก็ควรเข้าไปมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในการดำเนินการดังกล่าวด้วย เพื่อให้การจัดบริการสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของประชาชนต่อไป โดยการเข้าไปมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นนั้น ประชาชนสามารถกระทำได้หลายแนวทางด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นการเสนอปัญหาหรือความต้องการของตนในเรื่องเกี่ยวกับการบริการสาธารณะให้ผู้บริหารท้องถิ่นได้รับรู้รับทราบ การเข้าร่วมประชุมประชาคมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การตรวจสอบการดำเนินงานและตรวจสอบ ดูแลสภาพของบริการสาธารณะที่ท้องถิ่นจัดให้กับประชาชน เป็นต้น

2) ความสำคัญของการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นต่อการพัฒนาท้องถิ่น จากการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการจัดบริการสาธารณะ โดยบริการต่าง ๆ ที่ท้องถิ่นจัดทำหรือดำเนินการจะมีลักษณะเป็นการนำเอาทรัพยากรท้องถิ่นมาจัดการบริการส่งมอบให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเมื่อท้องถิ่นใดสามารถจัดบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลแล้วย่อมส่งผลให้ท้องถิ่นนั้นเกิดความเจริญก้าวหน้า เพราะบริการสาธารณะที่ท้องถิ่นจัดให้กับประชาชนนั้นถือเป็นบริการพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตและช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน และคุณภาพการจัดบริการสาธารณะยังถือเป็นดัชนีชี้วัดสำคัญในการวัดระดับการพัฒนาท้องถิ่นอีกด้วย เช่น หากท้องถิ่นสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพย่อมทำให้เกิดผลผลิตเป็นประชาชนที่มีความรู้ความสามารถ มีศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต หรือหากท้องถิ่นสามารถจัดทำผังเมืองและควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินได้อย่างเกิดประสิทธิผลแล้วย่อมทำให้การพัฒนาเมืองหรือการพัฒนาท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นไปอย่างมีระบบและมีทิศทาง การพัฒนาที่ชัดเจน หรือในกรณีที่ท้องถิ่นจัดบริการสาธารณูปโภค จำพวกไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ แก๊ส ได้อย่างมีคุณภาพทั่วถึงและเป็นธรรมแล้ว กิจกรรมด้านสาธารณูปโภคที่

ท้องถิ่นดำเนินการดังกล่าวก็ย่อมเรียกได้ว่าเป็นการดำเนินการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น นอกจากนี้แล้วเมื่อมีการจัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียม ตลอดจนค่าใช้บริการสาธารณะต่าง ๆ เงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บได้ก็จะถูกส่งกลับคืนสู่ท้องถิ่นในรูปแบบประมาณท้องถิ่น ซึ่งจะต้องมีการนำไปใช้ในกิจการสาธารณะหรือการจัดบริการสาธารณะเพื่อพัฒนาท้องถิ่นต่อไปนั่นเอง

3) ความสำคัญของการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นต่อบุคลากรท้องถิ่น บุคลากรท้องถิ่นหมายถึงทั้งบุคลากรฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ บุคลากรท้องถิ่นในที่นี้จึงมีความหมายครอบคลุมทั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น และพนักงานท้องถิ่น เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดบริการสาธารณะต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดและดำเนินการจัดบริการสาธารณะย่อมได้แก่บุคลากรท้องถิ่นประเภทต่าง ๆ โดยฝ่ายสภาท้องถิ่นซึ่งก็คือสมาชิกสภาท้องถิ่นว่าเป็นผู้มีบทบาทในการกำหนดแนวทางปฏิบัติในการจัดบริการสาธารณะที่จะปรากฏออกมาในรูปของกฎหมายหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น ส่วนผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้ที่มีบทบาทและความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการกำหนดนโยบายและแผนการจัดบริการสาธารณะ ตลอดจนอำนวยการและกำกับดูแลให้การดำเนินการจัดบริการสาธารณะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ขณะที่พนักงานท้องถิ่นถือเป็นกลุ่มบุคคลผู้ปฏิบัติที่จะทำหน้าที่ส่งมอบการบริการสาธารณะด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่นให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น พนักงานท้องถิ่นจึงเป็นผู้ที่ต้องปฏิบัติงานบริการสาธารณะอย่างใกล้ชิดหรือต้องเผชิญหน้ากับประชาชนที่มาติดต่อรับบริการต่าง ๆ ดังนั้น หากการดำเนินการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นเป็นไปด้วยดีมีคุณภาพ สามารถตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างเป็นที่พึงพอใจแล้ว ผลการดำเนินงานจัดบริการสาธารณะดังกล่าวย่อมสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ความสามารถของบุคลากรท้องถิ่น ซึ่งส่งผลให้ประชาชนเกิดการยอมรับและเชื่อมั่นศรัทธาต่อบุคลากรท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่น และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยต่อไป

4) ความสำคัญของการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นต่อรัฐบาลและประเทศชาติ จากการที่รัฐบาลต้องทำหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน และทำหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะโดยมีภารกิจของรัฐในการจัดบริการสาธารณะมากมาย ซึ่งจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรสำหรับการบริหารและดำเนินงานเป็นจำนวนมาก หากให้รัฐบาลหรือส่วนกลางรับภาระในการดำเนินการจัดบริการสาธารณะซึ่งมีเป็นจำนวนมาก แต่เพียงส่วนเดียวอาจทำให้ขาดประสิทธิภาพในการจัดบริการสาธารณะได้โดยง่าย และอาจไม่

ตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหาของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นหรือแต่ละพื้นที่ได้อย่างตรงจุด รัฐบาลในประเทศประชาธิปไตยทุกประเทศจึงกระจายอำนาจในการบริหาร การปกครองและการจัดบริการสาธารณะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นทำหน้าที่ในการจัดบริการต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการของคนในท้องถิ่นเอง ซึ่งการที่ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะย่อมทำให้เกิดผลดีต่อประชาชนในท้องถิ่นที่จะได้รับการบริการที่ใกล้ชิดและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นแต่ละแห่ง และการให้ท้องถิ่นทำหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะยังเกิดผลดีกับรัฐบาลในการ ช่วยลดภาระการดำเนินงานของรัฐบาลลงได้ในระดับหนึ่ง ส่งผลให้รัฐบาลสามารถทำหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินและปฏิบัติการกิจที่สำคัญอื่น ๆ ในระดับชาติต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้แล้วเมื่อมีการกระจายอำนาจการจัดบริการ สาธารณะต่าง ๆ ให้ท้องถิ่นดำเนินการได้เองแล้ว หากท้องถิ่นแต่ละแห่งสามารถ ดำเนินการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นเพื่อจัดบริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ย่อมส่งผลดีต่อการพัฒนาประเทศชาติ

วัตถุประสงค์ของการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น

การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นซึ่งเป็นการจัดหาและส่งมอบบริการต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ถือเป็นการดำเนินการจัดบริการพื้นฐานที่จำเป็นต่อการ ดำเนินชีวิต ตลอดจนเป็นบริการที่อำนวยความสะดวกสบายให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นเพื่อยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1) เพื่อตอบสนองความต้องการให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น อำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นโดยส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน การจัดบริการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการ รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การบริการทางการแพทย์สาธารณสุข การ จัดบริการสาธารณูปโภค การจัดการศึกษา ฯลฯ ล้วนเป็นการกระทำเพื่อตอบสนองความ จำเป็นหรือความต้องการพื้นฐานของประชาชนในท้องถิ่นทั้งสิ้น และเมื่อประชาชนมี แสดงออกซึ่งความต้องการบริการสาธารณะต่าง ๆ ที่อยู่ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่น แล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำหน้าที่ในการตอบสนองความต้องการดังกล่าวของ ประชาชน

2) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น การจัดการบริการสาธารณะของท้องถิ่นเมื่อสามารถตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่พึงพอใจของประชาชนแล้ว ย่อมนำมาซึ่งการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นด้วย อันเนื่องมาจากประชาชนได้รับบริการด้านต่าง ๆ ที่มีคุณภาพและมาตรฐานจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งบริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การพัฒนาที่อยู่อาศัย การสวัสดิการสังคม ฯลฯ คุณภาพและมาตรฐานบริการสาธารณะต่าง ๆ ที่ท้องถิ่นจัดให้กับประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ เพราะเมื่อประชาชนในท้องถิ่นได้รับบริการสาธารณะที่มีคุณภาพและมาตรฐานในด้านต่าง ๆ อย่างทั่วถึงและครอบคลุมทุกกลุ่มคนแล้วย่อมส่งผลให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในท้องถิ่นตามมาด้วย

3) เพื่อพัฒนาท้องถิ่น การจัดการบริการสาธารณะเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นนั้นครอบคลุมทั้งการจัดการบริการเพื่อแก้ไขปัญหาที่เป็นปัญหาของท้องถิ่น การจัดการบริการเพื่อการดำรงรักษาสິงที่ดีของท้องถิ่นให้คงอยู่ และการจัดการบริการเพื่อสร้างสรรค์สิ่งที่ดีให้เกิดขึ้นในท้องถิ่น โดยในส่วนของการจัดการบริการสาธารณะเพื่อแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นนั้นจะพบว่าในท้องถิ่นต่าง ๆ นั้นมีปัญหาอยู่หลายประการที่เป็นเหตุทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนในท้องถิ่นซึ่งปัญหาต่าง ๆ จำเป็นต้องขจัดให้หมดสิ้นไป โดยทางแก้ปัญหาทางหนึ่งอาจกระทำได้ด้วยการจัดการบริการสาธารณะที่ดีมีคุณภาพเพื่อแก้ไขปัญหา เช่น ปัญหาอาชญากรรมในท้องถิ่น ก็อาจสามารถแก้ไขด้วยการจัดการบริการในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ประชาชน ในส่วนของการจัดการบริการเพื่อดำรงรักษาสິงที่ดีของท้องถิ่นให้คงอยู่นั้น ปรากฏออกมาได้ในหลากหลายรูปแบบ เช่น การจัดการบริการสาธารณะเพื่อการดำรงรักษานับธรรมนิยมวัฒนธรรมที่ดีงามของท้องถิ่น การจัดกิจกรรมสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือการจัดการบริการเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4) เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาล เนื่องจากการปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองที่เป็นผลมาจากการกระจายอำนาจของรัฐบาล แม้ว่าจะมีอิสระในการบริหารและการปกครองตนเองมากเพียงใดก็ไม่ใช่ว่ารัฐเอกราชที่จะมีอำนาจอธิปไตย การบริหารและการปกครองของท้องถิ่นจึงสอดคล้องและรองรับนโยบายของรัฐบาล ซึ่งรวมไปถึงการจัดนโยบายสาธารณะของท้องถิ่นด้วย เพราะอำนาจหน้าที่ในการจัดการบริการสาธารณะของท้องถิ่นก็เป็นอำนาจหน้าที่ที่มีการกระจายหรือถ่ายโอนมาจากรัฐบาล การดำเนินการ

จัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่สอดคล้องรองรับกับนโยบายของรัฐจึงเป็นเสมือนการช่วยให้นโยบายของรัฐบาลบรรลุผล พร้อมกับช่วยในการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลในการดำเนินการจัดบริการสาธารณะ ดังนั้น การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องสอดคล้องหรือตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาล เช่น นโยบายของรัฐบาลในการประกันสุขภาพ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อมีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณสุขจึงต้องตอบสนองนโยบายดังกล่าวของรัฐบาลด้วย หรือนโยบายการขยายโอกาสทางการศึกษา และการศึกษาภาคบังคับของรัฐบาล องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษาก็ต้องมีการจัดการศึกษาให้สอดคล้องและตอบสนองต่อนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาลด้วยเช่นกัน

เงื่อนไขในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับเงื่อนไขในการจัดบริการสาธารณะที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1) นโยบายการกระจายอำนาจของรัฐบาล โดยทั่วไปแล้วประเทศที่ปกครองในระบบประชาธิปไตยจะให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเมื่อมีการกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสิ่งหนึ่งที่ต้องมีการกระจายอำนาจหรือถ่ายโอนไปให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นก็คืออำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะ นโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงถือเป็นหนึ่งในนโยบายที่สำคัญในการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศประชาธิปไตย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะอย่างไรบ้างมากน้อยเพียงใด จึงต้องเป็นไปโดยสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่จะมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ใดเป็นของหน่วยงานหรือองค์กรใด โดยอำนาจหน้าที่ใดที่รัฐบาลพิจารณาแล้วเห็นว่าควรเป็นของส่วนกลางก็จะกำหนดให้อำนาจหน้าที่นั้นเป็นของราชการส่วนกลาง ในขณะที่อำนาจหน้าที่ใดที่รัฐบาลพิจารณาแล้วเห็นว่าควรเป็นของท้องถิ่นก็จะกำหนดให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าว ด้วยการกำหนดเป็นนโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

2) ความพร้อมของท้องถิ่นในการจัดบริการสาธารณะ นอกเหนือจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นแล้ว ความพร้อมของท้องถิ่นเองก็ถือเป็นเงื่อนไขที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการจัดบริการสาธารณะ เพราะแม้ว่ารัฐบาลให้ความสำคัญกับนโยบายการกระจายอำนาจ

มากเพียงใดก็ตาม แต่หากท้องถิ่นขาดความพร้อมในการดำเนินการตามนโยบายแล้วย่อมไม่อาจทำให้นโยบายนั้นเกิดผลสำเร็จในทางปฏิบัติได้ ในการจัดบริการสาธารณะตามนโยบายของรัฐบาล องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีความพร้อมในหลากหลายด้าน แต่ที่สำคัญก็คือ ความพร้อมของประชาชนท้องถิ่น กับความพร้อมของทรัพยากรท้องถิ่น ในส่วนความพร้อมของประชาชนในท้องถิ่นนั้นต้องมีความพร้อมในการปกครองตนเอง โดยมีความรู้ความเข้าใจในหลักการและกระบวนการบริหารการปกครองท้องถิ่น พร้อมที่จะเสียสละผลประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ตลอดจนพร้อมที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารการปกครองท้องถิ่น ความพร้อมของประชาชนในท้องถิ่นดังกล่าวสามารถสะท้อนออกมาให้เห็นได้จากพฤติกรรมและวัฒนธรรมทางการเมืองของคนในท้องถิ่นย่อมมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม ที่คนในท้องถิ่นในชุมชนสนใจเรื่องการเมือง มองการเมืองเป็นเรื่องใกล้ตัวที่มีผลกระทบกับชีวิตของตน จึงแสดงออกในเชิงพฤติกรรมด้วยการเข้าไปมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมทางการเมืองในทุก ๆ ขั้นตอน การที่ประชาชนในท้องถิ่นมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมนี้จึงเรียกได้ว่าเป็นความพร้อมทางด้านการเมืองของประชาชน

นอกจากความพร้อมทางด้านการเมืองของประชาชนที่จะต้องมีความพร้อมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมแล้ว ประชาชนในท้องถิ่นยังต้องมีความพร้อมในด้านอื่น ๆ ประกอบด้วยไม่ว่าจะเป็นความพร้อมของประชาชนในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา โดยในส่วนของความพร้อมของประชาชนในด้านเศรษฐกิจนั้นพิจารณาได้จากการที่ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต มีอาชีพที่มั่นคง ซึ่งเมื่อประชาชนมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ไม่ขัดสนแล้วย่อมทำให้ประชาชนหันมาสนใจเรื่องของส่วนรวม เรื่องของสาธารณะเพิ่มมากขึ้นโดยไม่ต้องพะวงกับการเลี้ยงชีพหรือเลี้ยงดูครอบครัวมากนัก แนวโน้มการเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารการปกครองท้องถิ่นก็ย่อมมีมากขึ้น ในส่วนความพร้อมทางด้านสังคมนั้น ในท้องถิ่นใดหรือชุมชนใดที่มีความเข้มแข็ง คนในท้องถิ่นมีการรวมกลุ่มในรูปแบบต่าง ๆ มีความรักความสามัคคี เอื้อเฟื้อแบ่งปัน ตลอดจนช่วยเหลือซึ่งกันและกันมาก ย่อมจะส่งผลดีต่อการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารการปกครองท้องถิ่นต่อไปด้วย

อำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละประเทศก็มีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะแตกต่างกันไปตามนโยบายการกระจายอำนาจและความพร้อมของท้องถิ่นแต่ละ

แห่ง หรือแม้กระทั่งในประเทศเดียวกันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างรูปแบบกันก็มี อำนาจหน้าที่แตกต่างกัน โดยปกติแล้วรัฐบาลประเทศต่าง ๆ จะมีอำนาจหน้าที่ในเรื่อง สำคัญ ๆ ในระดับชาติหรือระดับมหภาคใน 4 ประการ คือ (1) การป้องกันประเทศ (2) การ รักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายใน (3) การต่างประเทศ และ (4) การ เสริมสร้างความเจริญเติบโตและการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดย อำนาจหน้าที่หรือภารกิจของรัฐบางส่วนและนอกเหนือจากนี้รัฐบาลสามารถกระจายหรือ ถ่ายโอนไปให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่ดำเนินการจัดบริการสาธารณะเพื่อ ตอบสนองความต้องการของคนในท้องถิ่นแทนรัฐบาลได้ ซึ่งงานหรืออำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการ จัดบริการสาธารณะโดยทั่วไปรัฐบาลในประเทศต่าง ๆ กระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นมีดังนี้ (รศณรงค์ รัตนเสริมพงศ์, 2552)

1) การบริการสาธารณะที่เป็นการสนองความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ของประชาชน การบริการสาธารณะในลักษณะนี้ถือว่าเป็นภารกิจหลักที่สำคัญที่สุดของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยทั่วไป ได้แก่ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการต่าง ๆ น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน สะพาน การกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล การรักษาพยาบาล การจัดการ ศึกษา ฯลฯ ซึ่งการบริหารสาธารณะเหล่านี้เป็นความจำเป็นในการดำเนินชีวิตของคนใน ท้องถิ่น การให้ท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการจะทำให้สามารถตอบสนองความต้องการของ ประชาชนได้อย่างเหมาะสม

2) การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงปลอดภัย ความสงบ เรียบร้อยและความมั่นคงปลอดภัยเป็นความจำเป็นอีกประการหนึ่งในการดำรงชีวิตของ ผู้คน ในขณะเดียวกันก็เป็นความจำเป็นในการดำรงอยู่ของชุมชนในส่วนรวมด้วย องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งใกล้ชิดกับประชาชน ย่อมเข้าใจสถานการณ์และสามารถแก้ไขหรือ ป้องกันเหตุร้ายต่าง ๆ ได้ทันท่วงที กิจกรรมในด้านนี้ ได้แก่ การจัดระเบียบสังคม การรักษาความสงบ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3) การจัดสวัสดิการสังคมและการประชาสงเคราะห์ ในทุกสังคมย่อมมี บุคคลที่ด้อยโอกาส ประสบปัญหายากไร้และพึ่งพาตนเองไม่ได้ จำเป็นที่จะต้องได้รับความ ช่วยเหลือเพื่อให้มีชีวิตที่ดีขึ้น เช่น การจัดสวัสดิการด้านอาหาร การรักษาพยาบาล อาคาร สงเคราะห์ การสงเคราะห์คนพิการ เด็กพิการ คนชรา เป็นต้น การจัดสวัสดิการและการ สงเคราะห์ให้ได้อย่างทั่วถึงและพอเพียง จำเป็นต้องอาศัยองค์กรของท้องถิ่นเป็น ผู้ดำเนินการ โดยรัฐบาลควรเข้าร่วมรับผิดชอบด้านงบประมาณด้วย

4) การจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม ประชาชนในท้องถิ่นย่อมมีสิทธิในถิ่นที่อยู่อาศัยของตน และมีสิทธิที่จะมีชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี นอกจากนั้น ประชาชนในท้องถิ่นย่อมมีความรักผูกพัน และหวงแหนท้องถิ่นของตนเอง ดังนั้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงควรมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจน การจัดการให้ท้องถิ่นมีสภาพแวดล้อมที่ดีเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม สะอาดร่มรื่นน่าอยู่อาศัย

5) การส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในท้องถิ่นย่อมมีสิทธิที่จะสืบทอดวิถีทางการดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของบรรพบุรุษตน ส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาอันเป็นมรดกท้องถิ่นของตน จึงควรเป็นภารกิจขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาของท้องถิ่น อนุรักษ์โบราณสถานและโบราณวัตถุในท้องถิ่นจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ หรือศูนย์วัฒนธรรมท้องถิ่น

6) การอำนวยความสะดวกและบริการประชาชน นอกจากความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตแล้วประชาชนยังมีความต้องการที่จะมีชีวิตที่ดี สะดวกและสบายกว่าเดิม ซึ่งเป็นลักษณะตามธรรมชาติของมนุษย์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ที่จะจัดบริการต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่น เช่น การขนส่งมวลชน โทรศัพท์สาธารณะ ห้องสมุด สนามเด็กเล่น สวนสาธารณะ รวมทั้งจัดกิจกรรมนันทนาการ เช่น การแสดงดนตรี การแข่งขันกีฬา

7) การพัฒนาท้องถิ่น การพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าเป็นภารกิจโดยตรงของท้องถิ่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญเติบโตไปในแนวทางที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์หรือเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น กล่าวคือ ผู้คนในท้องถิ่นเป็นผู้กำหนดอนาคตของท้องถิ่น และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ที่จะพัฒนาท้องถิ่นไปสู่เป้าหมายนั้น เช่น การจัดผังเมือง การปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม การส่งเสริมการศึกษา การพัฒนาอาชีพ

ในกรณีประเทศไทย พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 16 กำหนดให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา มีภารกิจและอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตน รวม 31 ประการ คือ

- 1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- 2) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- 3) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- 4) การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ
- 5) การสาธารณูปการ
- 6) การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
- 7) การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
- 8) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 9) การจัดการศึกษา
- 10) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และ

ผู้ด้อยโอกาส

11) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรม
อันดีของท้องถิ่น

- 12) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- 13) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- 14) การส่งเสริมการกีฬา
- 15) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของ

ประชาชน

- 16) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- 17) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- 18) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- 19) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
- 20) การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
- 21) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
- 22) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
- 23) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย

โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่น ๆ

24) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

25) การผังเมือง

26) การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร

27) การดูแลรักษาที่สาธารณะ

28) การควบคุมอาคาร

29) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

30) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน

และการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

31) กิจกรรมอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ตามที่

คณะกรรมการประกาศกำหนด

หลักการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น

ในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นซึ่งถือเป็นการบริหารและดำเนินการใช้ทรัพยากรเพื่อจัดหาและส่งมอบบริการต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้นมีหลักการที่สำคัญหลายประการโดยมีทั้งหลักการที่แตกต่างและคล้ายคลึงกับหลักการจัดบริการสาธารณะโดยทั่วไป และไม่ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจัดบริการสาธารณะใดให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นจำเป็นต้องดำเนินการโดยเป็นไปอย่างสอดคล้องกับหลักการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่สำคัญ 12 ประการ ดังนี้

1. หลักประโยชน์สาธารณะ การดำเนินการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งต้องก่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ กล่าวคือ บริการสาธารณะที่ท้องถิ่นดำเนินการต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นโดยรวม ซึ่งประชาชนทุกคนในท้องถิ่นสามารถได้รับประโยชน์จากการบริการดังกล่าวของท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง

2. หลักการตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น การดำเนินการจัดบริการสาธารณะจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ โดยเฉพาะบริการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน เช่น การสาธารณสุข ปลอดภัย สาธารณูปการ การรักษาความสงบเรียบร้อย การศึกษา การสาธารณสุข ฯลฯ เนื่องจากบริการต่าง ๆ เหล่านี้ถือเป็นความต้องการพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนต้องการได้รับการตอบสนอง นอกจากบริการพื้นฐานแล้วท้องถิ่นที่มีขีดความสามารถในการดำเนินงาน อาจทำการสำรวจปัญหาและความต้องการของประชาชนทั้งก่อน ระหว่าง และ

หลังการจัดทำบริการสาธารณะต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลหรือผลที่ได้รับกลับมาจัดบริการสาธารณะให้ตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชนต่อไป

3. หลักความสามารถของท้องถิ่น ความพร้อมหรือความสามารถของท้องถิ่นเป็นอีกหลักการที่สำคัญในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น โดยในการจัดบริการสาธารณะใด ๆ ท้องถิ่นต้องวิเคราะห์ถึงความพร้อมหรือความสามารถของท้องถิ่นเองว่าสามารถที่จะจัดบริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ ท้องถิ่นมีทรัพยากรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นคน เงิน วัสดุอุปกรณ์อย่างเพียงพอสำหรับดำเนินการหรือไม่ โดยท้องถิ่นที่มีความพร้อมหรือมีขีดความสามารถสูงย่อมสามารถจัดบริการต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างหลากหลายและมีประสิทธิภาพสูงกว่าท้องถิ่นที่มีขีดความสามารถที่ต่ำกว่า ดังนั้นในการจัดบริการสาธารณะท้องถิ่นต่าง ๆ ต้องพิจารณาถึงขีดความสามารถของตนก่อนดำเนินการเสมอ เพื่อให้เกิดการจัดบริการที่เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

4. หลักความเสมอภาค การจัดบริการสาธารณะต้องเป็นการจัดทำขึ้นเพื่อประชาชนทุกคนในท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นต้องได้รับผลประโยชน์จากการบริการสาธารณะอย่างเสมอภาคกันโดยไม่มีการเลือกที่รักมักที่ชังหรือการเลือกปฏิบัติ การบริการสาธารณะพื้นฐานต่าง ๆ จึงต้องจัดให้ประชาชนทุกคนในท้องถิ่นสามารถเข้าถึงบริการได้ โดยเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรท้องถิ่นที่เป็นผู้ให้บริการก็ต้องมีความพร้อมในการให้บริการแก่ประชาชนทุกคนในท้องถิ่นอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกันด้วย

5. หลักความต่อเนื่องการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นในเรื่องต่าง ๆ ถือเป็นการบริการที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน จึงต้องจัดให้แก่ประชาชนแบบต่อเนื่องตลอดไปจะดำเนินการแบบทำ ๆ หยุด ๆ ไม่ได้ หากการดำเนินการบริการที่จำเป็นบางอย่างต้องชะงักหรือสะดุดหยุดลงย่อมส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยประชาชนท้องถิ่นต้องได้รับความเดือดร้อนจากการไม่สามารถใช้บริการต่าง ๆ

6. หลักการพัฒนาการบริการสาธารณะที่ท้องถิ่นจัดให้แก่ประชาชนจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาให้ดีขึ้นอยู่เสมอ การบริการสาธารณะของท้องถิ่นจึงสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ตลอดเวลาเพื่อให้เหมาะสมกับปัญหาความจำเป็นและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น โดยเมื่อท้องถิ่นจัดบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ใน

เรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วควรมีการติดตามและประเมินผลพร้อม ๆ กับรับฟังความเห็น ความพึงพอใจซึ่งเป็นผลสะท้อนกลับของประชาชนอยู่อย่างสม่ำเสมอ

7. หลักนิติธรรม การดำเนินการจัดบริการสาธารณะในด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่นต้องคำนึงถึงกฎหมายเป็นใหญ่ ซึ่งในการดำเนินการจัดบริการต้องมีการตรากฎหมาย กฎ ระเบียบเพื่อใช้เป็นหลักประกันในการให้บริการที่เสมอภาค เป็นธรรม และมีมาตรฐานแก่ประชาชนท้องถิ่น โดยกฎหมายที่ตราขึ้นสำหรับเป็นแนวทางหรือเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานจัดบริการสาธารณะนั้นจะต้องมีความถูกต้อง เป็นธรรม

8. หลักคุณธรรม ในการให้บริการสาธารณะของท้องถิ่นต้องยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและบุคลากรท้องถิ่นต้องปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเป็นไปตามมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของบุคลากรท้องถิ่นที่มีการกำหนดไว้ ตลอดจนมีจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานทั้งจรรยาบรรณต่อตนเอง ต่อหน่วยงาน ต่อผู้ร่วมงาน ต่อประชาชนและสังคม

9. หลักความโปร่งใส การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นจำเป็นต้องสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างบุคลากรท้องถิ่นด้วยกันเอง และท้องถิ่นกับประชาชนและภาคส่วนอื่น ๆ โดยต้องมีการปรับปรุงกลไกการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการสาธารณะให้มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ การบริหารการดำเนินงาน และการตัดสินใจต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นจึงต้องสามารถเปิดเผยได้ โดยมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่อสาธารณะ และพร้อมที่จะถูกตรวจสอบได้จากภาคประชาชนตลอดจนภาคส่วนอื่น ๆ

10. หลักการมีส่วนร่วม เนื่องจากการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรปกครองตนเองของประชาชนในท้องถิ่น ในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นจึงต้องเปิดโอกาสให้ประชาชน และภาคส่วนต่าง ๆ ในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการในทุก ๆ ขั้นตอน ทั้งในขั้นตอนการกำหนดนโยบายและแผน ขั้นตอนการปฏิบัติหรือการดำเนินการ และการติดตามประเมินผลการจัดบริการสาธารณะ

11. หลักความรับผิดชอบ ในการจัดบริการสาธารณะผู้รับผิดชอบซึ่งก็คือบุคลากรท้องถิ่นต้องตระหนักในสิทธิหน้าที่ มีสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคมท้องถิ่น ตลอดจนใส่ใจในปัญหาความต้องการของประชาชนท้องถิ่นพร้อม ๆ กับกระตือรือร้นใน

การที่จะแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการให้แก่ประชาชน และเมื่อมีการดำเนินการจัดบริการต่าง ๆ แล้วต้องมีความกล้าที่จะยอมรับผลดีผลเสียจากการกระทำของตนเอง การปฏิบัติต่าง ๆ จึงควรมีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จที่ชัดเจนเพื่อให้สามารถวัดผลความสำเร็จของงานในความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายหรือแต่ละบุคคลได้

12. หลักความคุ้มค่า หมายถึง การจัดการบริการสาธารณะโดยมีการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการบริการด้านต่าง ๆ ท้องถิ่นจะต้องใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน โดยต้องมีการรายงานผลการปฏิบัติงานและแสดงประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรต่อสาธารณะ และหน่วยงานยังต้องมีการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมไปถึงวิธีการให้บริการแบบใหม่ เช่น One Stop Service, Kiosk, Electronic Service (นราธิป ศิริราม, 2554)

จากการพิจารณาแนวความคิดของการให้บริการสาธารณะข้างต้นแสดงให้เห็นว่าเป้าหมายของการให้บริการสาธารณะนั้น คือ การสร้างความพอใจให้เกิดแก่ผู้รับบริการ และต้องเป็นไปด้วยความเสมอภาค ตรงต่อเวลา เพียงพอ สม่าเสมอ และประหยัด ดังนั้น การที่จะวัดว่าการให้บริการสาธารณะบรรลุเป้าหมายหรือไม่ วิธีหนึ่งคือ การวัดความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการเพื่อเป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้บริการว่ามีความสามารถสนองต่อความต้องการของประชาชนได้หรือไม่ เพียงใด อย่างไร

ยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2560-2569

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับนโยบายการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง และให้ความสำคัญกับแนวโน้มการพัฒนากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ทิศทางความเปลี่ยนแปลงของประเทศไทยและปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ทั้งจากความเปลี่ยนแปลงจากสถานะของประเทศไทยด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา นอกจากนี้ยังมี การศึกษาวิเคราะห์บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทยต่อยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย ความเหลื่อมล้ำ ความเป็นเมือง การบริหารจัดการภาครัฐ สภาพการณ์ของการแข่งขันภายในและภายนอกประเทศ

นอกจากนั้นยังมีการวิเคราะห์ร่างรัฐธรรมนูญใหม่ปี 2559 ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่น แผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development Goals (SDGs) การพัฒนาตามความจำเป็นของ 3 เสาหลักอาเซียน และการยกระดับองค์กร สู่องค์กรสมรรถนะสูง (High Performance Organization: HPO) การเป็นองค์กรที่เก่ง มีแผนงานรองรับ กับสถานะต่าง ๆ อย่างชัดเจน มีการวิเคราะห์สถานการณ์ที่สามารถกระทบต่อการทำงานจากรอบด้าน ทุกมุมมอง ทำให้สามารถปฏิบัติการกิจบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามเวลา และคุณภาพของผลงานดีเยี่ยม (Excellence Organization)

เพื่อให้แผนยุทธศาสตร์มีความสมบูรณ์ในการมีส่วนร่วม แผนยุทธศาสตร์ยังมีการวิเคราะห์ความต้องการ ความคาดหวังของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้จัดให้มีการสำรวจความต้องการของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเชิงลึก ทั้งที่เป็นผู้บริหารของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก รวมทั้งการจัดประชุมร่วมเพื่อการนำเสนอความต้องการที่มีต่อการพัฒนากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในอนาคต

ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้างต้นจึงทำให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นสามารถกำหนดจุดยืนและตำแหน่งการพัฒนา ซึ่งประกอบด้วย 8 ข้อ ดังนี้

1) การเสริมสร้างขีดความสามารถของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พัฒนาระบบการบริหารจัดการภายในเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและต่างประเทศ และความจำเป็นในการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ 20 ปี และโมเดลพัฒนาเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0 สู่ประเทศไทยที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนบนฐานของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2) เสริมสร้างขีดความสามารถของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการเป็นกลไกหลักของประเทศเพื่อรวมพลังภาคีทุกภาคส่วนเพื่อการพัฒนาการปกครองท้องถิ่นไทยให้เข้มแข็ง มีธรรมาภิบาล ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นกลไกสำคัญในการประสานความร่วมมือกับองค์กรภาคีทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน ภาคประชาสังคม ประชาชน ร่วมเสริมสร้างธรรมาภิบาลการปกครองท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในทุกระดับให้มีมาตรฐานการบริหารจัดการตามเกณฑ์

มาตรฐานของประเทศ และมีธรรมาภิบาล เป็นที่ยอมรับและเชื่อมั่นจากสังคมทั้งในประเทศและนานาชาติ

3) ขับเคลื่อนท้องถิ่นให้เติบโตอย่างมั่นคงด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนอย่างยั่งยืน สู่ประเทศไทย พัฒนาแล้ว โดยมุ่งเน้นการพัฒนาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรากฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่เข้มแข็งของประเทศที่เข้มแข็งจากพื้นที่ สร้างมาตรการแนวปฏิบัติ ระเบียบ และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญ ในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ประชาธิปไตยแก่ประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหารจัดการ และการบริการประชาชน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาท้องถิ่น มีท้องถิ่นและชุมชนต้นแบบทั่วประเทศที่ประสบความสำเร็จตามหลักการพัฒนามั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสู่องค์กรภาครัฐแนวใหม่ เพื่อการเสริมสร้างภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นจากพื้นที่และสังคมในภาพกว้าง ทั้งในประเทศและต่างประเทศที่มีต่อความโปร่งใสและการบริหารด้วยหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5) เสริมสร้างขีดความสามารถของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการสร้างสรรค์นวัตกรรม และพัฒนาสู่องค์กรดิจิทัลที่มีความพร้อมในการเป็นแหล่งกลางของประเทศด้านองค์ความรู้ ข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่มีศักยภาพในระดับสากล

6) การพัฒนาบุคลากรของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรองรับภารกิจในปัจจุบันและอนาคต และการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

7) ยกย่องกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นสู่องค์กรระดับสากลที่มีสมรรถนะสูง บริหารจัดการด้วยเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในทุกกระบวนการ มีความทันสมัยด้วยระบบดิจิทัล บุคลากรมี

คุณภาพสูง และมีความเป็นมืออาชีพในการส่งเสริมและให้คำปรึกษา เสริมสร้าง ชีต
ความสามารถให้กรมฯ เป็นศูนย์กลางองค์ความรู้ ปัญญา และนวัตกรรมเพื่อการ
พัฒนาการปกครองท้องถิ่นของประเทศที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล

8) พัฒนาการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นให้เป็นองค์กรคุณธรรมที่มี
วัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง บุคลากรมีความสุขในการปฏิบัติราชการ และมีคุณภาพชีวิต
ที่ดี

และได้กำหนดวิสัยทัศน์เพื่อเป็นเข็มทิศนาทางสู่อนาคตขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นว่า “องค์กรระดับสากล ธรรมาภิบาลเข้มแข็ง ท้องถิ่นพัฒนา ปวงประชามีสุข” และ
เพื่อให้การขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดค่านิยมร่วมว่า “มี
อาชีพ คิดสร้างสรรค์ ยึดมั่นธรรมาภิบาล”

เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนสู่วิสัยทัศน์ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้
กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อเป็นวาระในการขับเคลื่อนสู่วิสัยทัศน์ 6 ประเด็น
ยุทธศาสตร์ คือ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างการปกครองท้องถิ่นให้เข้มแข็งด้วย
ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและหลัก
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่นร่วมขับเคลื่อนการ
พัฒนาประเทศไทย 4.0 สู่ประเทศที่พัฒนาแล้วจากฐานของท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐ และธรรมาภิ
บาลในการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะของ
ท้องถิ่นที่มีคุณภาพเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลของกรม
ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับภารกิจและทิศ
ทางการพัฒนาของประเทศ และ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 6 การพัฒนาองค์กรด้วยฐานคุณธรรม ความรู้ และ
สมรรถนะสูง เป็นองค์กรระดับสากลที่สังคมยอมรับ

โดยในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์จะกำหนดเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และการแปลง
ยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ โดยการกำหนดกลยุทธ์ และแนวทางในการพัฒนา พร้อมทั้งการ

วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาเพื่อกำหนดแผนงาน โครงการ แผนปฏิบัติการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จะต้องดำเนินการในรอบปีงบประมาณ ในปี พ.ศ. 2560 – 2569 โดยในแต่ละกลยุทธ์จะใช้แนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ตามหลัก Balanced Scorecard ดังรายละเอียดผังโครงสร้างของแผนยุทธศาสตร์

และนอกจากนั้นกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นยังได้วางแนวทางในการดำเนินการเพื่อการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ ทั้งการเสริมสร้างความเข้าใจในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พร้อมกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันขององค์กร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก ให้มีความพร้อมและมีส่วนร่วมในการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม การพัฒนากระบวนการจัดทำแผน/โครงการของหน่วยงานสำนัก/กอง ท้องถิ่น จังหวัดที่เกี่ยวข้องในลักษณะบูรณาการ พร้อมกับการจัดลำดับความสำคัญ เพื่อเป็นเครื่องมือในการประสานแผนไปสู่การปฏิบัติ การพัฒนาระบบและกลไกการติดตาม ประเมินผล รวมทั้งกำหนดดัชนีตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนงาน/โครงการ ให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในแต่ละยุทธศาสตร์ การเตรียมพร้อมกำลังคนรองรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ที่เน้นการเสริมสร้างขีดความสามารถในการนำองค์กรด้วยยุทธศาสตร์แก่ผู้บริหารทุกระดับการศึกษา เรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีจากองค์กรที่ประสบความสำเร็จในการใช้ยุทธศาสตร์ขับเคลื่อนองค์กร จากองค์กรทั้งภาครัฐ และเอกชน การจัดทำสมรรถนะเชิงยุทธศาสตร์ พร้อมแฟ้มสมรรถนะในการบริหารแผนยุทธศาสตร์แก่บุคลากร และการฝึกอบรมและพัฒนาขีดความสามารถแก่บุคลากรตามเกณฑ์สมรรถนะที่กำหนดไว้ การฝึกอบรมเพื่อการสร้างเครือข่ายนักยุทธศาสตร์เพื่อการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยมีการจัดทำหลักสูตรขึ้นมาเป็นการเฉพาะ และมีระบบการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง ตลอดช่วงเวลาของแผนยุทธศาสตร์ และการยกระดับขีดความสามารถในการเป็นนักคิดนักสร้างสรรค์นวัตกรรมแก่บุคลากรจากทุกสำนัก/กอง เพื่อหนุนเสริมการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ และยังสามารถกำหนด แนวทางการประชาสัมพันธ์ และการสื่อสารยุทธศาสตร์ทั้งการสร้างนักสื่อสารยุทธศาสตร์ประจำสำนัก/กอง และในระดับหน่วยงานของท้องถิ่น จังหวัด เพื่อให้เป็นเครือข่ายนักยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นการจัดให้มีกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศทางยุทธศาสตร์ด้วยกระบวนการสื่อสารทางการตลาดในรูปแบบการประยุกต์ จากหลักการทางการตลาด การจัดให้มีเวทีเพื่อการยกย่องหน่วยงานที่ประสบความสำเร็จในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้บรรลุผล

สัมฤทธิ์ พร้อมการสื่อสารให้รับรู้อย่างกว้างขวางเพื่อการจูงใจให้กับหน่วยงานอื่น ๆ และพัฒนาช่องทางการสื่อสารผ่านโซเชียลมีเดียของกรมฯ เพื่อการสื่อสารแผนยุทธศาสตร์ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่มีคุณภาพเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาตามประเด็นยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2560–2569 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่มีคุณภาพเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แนวคิดของประเด็นยุทธศาสตร์

จากปัญหาความไม่เท่าเทียมในการพัฒนาของประเทศทำให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำและข้อจำกัด ในการเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ โดยเฉพาะประชาชนในพื้นที่ชนบท และประเด็นดังกล่าวนี้เชื่อมโยง โดยตรงกับภารกิจและหน้าที่ตามกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีหน้าที่และอำนาจดูแล และจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนา อย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น และนอกจากนั้นในบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญที่ให้ความสำคัญกับการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะที่ต้องสอดคล้องกับรายได้ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และที่สำคัญคือความท้าทายในการจัดบริการสาธารณะในรูปแบบ การร่วมดำเนินการกับเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐ หรือการมอบหมายให้เอกชน หรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการที่จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่น และประเด็นที่ท้าทายต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นคือการเสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นเพื่อการหนุนเสริมการเป็นประเทศ ที่พัฒนาแล้วและยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0

การพัฒนาท้องถิ่นที่ผ่านมาทำให้ประชาชน ชุมชน ก้าวหน้าไปหลายด้านทั้งการเสริมสร้างความมั่นคง ในอาชีพ รายได้ หลายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการทำให้จำนวนคนยากจนลดลง และพัฒนาการบริการทางการศึกษาและสาธารณสุขให้ขยายในท้องถิ่นอย่างทั่วถึงมากขึ้น แต่อย่างไรก็ดีการแก้ไขปัญหา ความเหลื่อมล้ำและการพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ประชาชนตามภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังเป็นความ

ท้าทาย โดยเฉพาะท้องถิ่นในพื้นที่ห่างไกล และการยกระดับคุณภาพในการจัดบริการ สาธารณะ ให้มีมาตรฐาน เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน และการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง และความจำเป็นการพัฒนา ของประเทศ

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อยกระดับการพัฒนาบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะในการ กิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีคุณภาพ มาตรฐาน และเกิดประโยชน์แก่ ประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน

2.2 เพื่อเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ จัดบริการเพื่อรองรับการขับเคลื่อน การพัฒนาประเทศและโมเดลพัฒนาเศรษฐกิจประเทศ ไทย 4.0

2.3 เพื่อพัฒนาการบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะให้มีคุณภาพ ทันสมัย สามารถเทียบเคียงได้ กับการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในระดับสากล

2.4 เพื่อพัฒนาการบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะของท้องถิ่น รองรับสังคมผู้สูงอายุ และการแก้ปัญหาทางสังคมตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสู่การ เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว

3. กลยุทธ์ และแนวทางการพัฒนา

3.1 ร่วมสนับสนุนการพัฒนาทุนมนุษย์ในระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นกำลังหลักใน การเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของท้องถิ่นในการพึ่งตนเอง และรองรับการเปลี่ยนแปลง และ การแข่งขัน

ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1) พัฒนาโรงเรียนในสังกัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มี เอกลักษณ์ที่แตกต่างโรงเรียนอื่น ๆ โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างขีดความสามารถทางด้าน อาชีพ การมีทักษะสากลของนักเรียน การมีสุขภาพดี แข็งแรง และความสมบูรณ์ในการ เป็นผู้นำการพัฒนาตามแนวทางประชานิยม

2) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดของ ท้องถิ่นผ่านกระบวนการพัฒนาในรูปแบบของวิทยาลัยการพัฒนาศักยภาพทางการศึกษา ของท้องถิ่นเป็นการเฉพาะ มีหลักสูตรการพัฒนา ที่ออกแบบขึ้นมาสำหรับโรงเรียนในสังกัด ของท้องถิ่นตามประเภทของโรงเรียน และบริบทของพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน

3) ศึกษา ค้นคว้า เพื่อการค้นหาแนวทางเพื่อการปรับการเรียน เปลี่ยน การสอน ปฏิรูปการสอบ ของโรงเรียนในสังกัดของท้องถิ่นตามบริบทของโรงเรียน ผ่าน ความร่วมมือของสถาบันอุดมศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ

4) สนับสนุนการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กทุกแห่งขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น โดยการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการพัฒนาการเด็ก ร่วมกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรบริหารส่วนจังหวัด หรือท้องถิ่นที่มีศักยภาพทาง การเงินในการจัดสร้างศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพ และพัฒนาการเด็ก ในระดับ มาตรฐานสากลในทุกจังหวัด และเทียบเคียงหลักสูตรจิตศึกษา ซึ่งมีวิสัยทัศน์ให้ผู้เรียนมี ความสุข เต็มเต็มศักยภาพ เป็นคนดี คนเก่ง สอดคล้องกับวิถีชีวิต กลมกลืนกับวิถีการ สมัยใหม่มาใช้ในศูนย์เด็กเล็กทุกแห่ง

5) เตรียมความพร้อมในระบบการจัดการศึกษาของท้องถิ่นเพื่อการเปิด สอนระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา โดยการนำร่องในท้องถิ่นที่มีศักยภาพเป็นท้องถิ่น ขนาดใหญ่มีความเข้มแข็งทางการเงิน การคลัง ทั้งนี้ อาชีวศึกษาของท้องถิ่นจะเน้นการจัด การศึกษา

6) ใช้มาตรการทางกฎหมายด้านการจัดการศึกษาและกฎหมายจัดตั้งที่ กำหนดอำนาจหน้าที่ ให้ท้องถิ่นเป็นการเฉพาะ

7) เพิ่มประสิทธิภาพการให้ทุนการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.2 สร้างกลไกมาตรการรองรับการขับเคลื่อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมเสริมสร้างสวัสดิการสังคม เสริมความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมระดับ พื้นที่

ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1) ระดมพลังของประชาชน และองค์กรภาคีทุกภาคส่วนในท้องถิ่นผ่าน การประสาน เชิงนโยบายของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเพื่อพัฒนาโครงการ ประชารัฐ

2) ส่งเสริมการจัดการศึกษา กิจกรรมนันทนาการและการเรียนรู้ตลอด ชีวิตของประชาชน ในท้องถิ่น และส่งเสริมสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ เสริมสร้างความมั่นคงของชีวิต และจัดสวัสดิการทางสังคม เพื่อการเรียนรู้ และการพัฒนา ตนเองทางความรู้อย่างต่อเนื่อง พร้อมส่งเสริม การจัดสร้างห้องสมุดประชาชนมาตรฐาน และทันสมัยในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3) ร่วมส่งเสริมสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ผ่านความร่วมมือกับองค์กรภาคีของท้องถิ่น และการประสานเชิงนโยบายจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

4) ร่วมส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาระบบการบริการรองรับสังคมผู้สูงอายุ และสังคม แห่งการเกื้อกูลอย่างเท่าเทียมของท้องถิ่น

3.3 พัฒนาการบริการสาธารณะของท้องถิ่นผ่านการร่วมดำเนินการของเอกชนหรือหน่วยงานรัฐที่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริการประชาชน

ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1) ศึกษา วิเคราะห์ แนวทางความร่วมมือของรัฐ เอกชน ตามกฎหมาย และแนวทาง การส่งเสริมการพัฒนาร่วมรัฐเอกชน Public private partnership : PPP ในภารกิจขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชน และเจตนารมณ์ของภารกิจอย่างสูงสุด

2) เสริมสร้างความร่วมมือเชิงนโยบายของกระทรวงที่เกี่ยวข้องเพื่อการนำแนวทางประชารัฐ มาใช้ในการร่วมมือกันเพื่อการพัฒนาภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะการบริการประชาชน หรือการมีส่วนร่วมสร้างเสริมในกระบวนการสาธารณสุข การศึกษา และสวัสดิการที่จำเป็นตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

3) สร้างระบบการทำงานจิตอาสาจากเครือข่ายองค์กรภาคีทุกภาคส่วน เพื่อการสร้างกระแส จิตอาสาแก่ประชาชน ภาคประชาชน ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ประชาชนในพื้นที่

4) แสวงหาความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐ หรือเอกชนเพื่อการยกระดับการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรองรับสังคมดิจิทัล และความเปลี่ยนแปลงทางสังคมผู้สูงอายุ โดยเฉพาะ การพัฒนาการบริการในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ผู้ให้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การพัฒนา ผู้ให้บริการในการดูแลผู้สูงอายุโดยการร่วมมือกับหน่วยงานสาธารณสุข เป็นต้น

3.4 เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานสากลรองรับความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนาประเทศไทย 4.0

ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1) พัฒนาระบบการบริการของท้องถิ่นเชิงรุกรองรับความจำเป็นในการร่วม พัฒนาระบบบริการประชาชนในอนาคตในพื้นที่ภายใต้กรอบการพัฒนาไทยแลนด์ 4.0

2) สร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือองค์กรภาครัฐ เอกชน ที่เข้มแข็งในการพัฒนาท้องถิ่น และการให้บริการสาธารณะตามภารกิจของท้องถิ่น ในรูปแบบของการบริการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ และ Application ที่สามารถให้ท้องถิ่นทั่วประเทศได้ใช้บริการประชาชนผ่านผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่

3) พัฒนาระบบ รูปแบบ และโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.5 รวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนร่วมหนุนเสริมการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Sustainable Development Goals : SDGs)

ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1) เสริมสร้างมาตรการ กลไก โดยการมีส่วนร่วมเชิงบูรณาการในเชิงนโยบายของกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่นเพื่อการมีส่วนร่วมในการยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่ ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2) สนับสนุนการใช้กลไกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการร่วมเสริมสร้างการยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน เพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3) ประสานความร่วมมือเชิงนโยบายระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกระทรวงสาธารณสุข เพื่อการร่วมดำเนินงานร่วมกันตามภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4) บูรณาการความร่วมมือจากองค์กรภาคีทุกภาคส่วนในการร่วมสร้างหลักประกันว่าประชาชนในท้องถิ่นทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ ตลอดชีวิต

5) สร้างกลไกร่วมเชิงพื้นที่เพื่อให้ภาคีทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของผู้หญิงและ

เด็กหญิงทุกคน ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และหน่วยงานด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เพื่อร่วมปฏิบัติกรรณการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่ และจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิง ทั้งในที่สาธารณะและที่รโหลฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การกระทำทางเพศและการแสวงประโยชน์ในรูปแบบอื่นที่เป็นปัญหาในท้องถิ่นตามภารกิจและบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

6) พัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ประชาชนในท้องถิ่นให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคน และมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

7) เตรียมพร้อมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการสร้างหลักประกันว่าประชาชนทุกคนในท้องถิ่นจะเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน

8) สนับสนุนกลไกการพัฒนาแ่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการร่วมส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพและการมีงานที่สมควร สำหรับทุกคนในท้องถิ่น

9) สร้างมาตรการ กลไก เพื่อการร่วมทำให้ท้องถิ่นมีความปลอดภัย มีภูมิต้านทาน และยั่งยืน

10) ร่วมสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการสร้างหลักประกันให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรูปแบบการบริโภคและผลิตที่ยั่งยืน

11) เสริมสร้างความพร้อมแ่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปฏิบัติกรรณอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

12) ส่งเสริม สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมปกป้อง ปั่นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพและหยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

สรุป จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่า ประสิทธิผลกรรณส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง ความสำเร็จของการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่มีคุณภาพ เพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ

จังหวัดสกลนครมีการพัฒนาทุนมนุษย์ในระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นกำลังหลักในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของท้องถิ่นในการพึ่งตนเอง รองรับการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขัน สร้างกลไกมาตรการรองรับการขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมเสริมสร้างสวัสดิการสังคม เสริมความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมระดับพื้นที่ พัฒนาการบริการสาธารณะของท้องถิ่นผ่านการร่วมดำเนินการของเอกชนหรือหน่วยงานรัฐ ที่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริการประชาชน เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานสากลรองรับความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนาประเทศไทย 4.0 รวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนร่วมหนุนเสริมการพัฒนาท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยตามประเด็น ยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2560 – 2569 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่มีคุณภาพเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชน มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

บริบทอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

ประวัติความเป็นมา

เมื่อปี พ.ศ. 2387 ชาวภูไทเมืองกะป๋อง (เมืองเซโปน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว) ประมาณ 400 ครอบครัว โดยมีท้าวคำเชื่อนเป็นหัวหน้า ได้อพยพข้ามแม่น้ำโขงเข้ามายังประเทศสยาม สาเหตุมาจากการเกลี้ยกล่อมจากทางการสยาม ต่อมาท้าวคำเชื่อนได้ถึงแก่กรรมเสียก่อน ท้าวราชินิกุล บุตรของท้าวคำเชื่อนเป็นผู้นำสืบต่อในการอพยพครั้งนั้น ขบวนผู้อพยพได้เดินทาง พักแรม ผ่านเขตเมืองนครพนม สกลนคร ต่อมาได้พาครอบครัวและบ่าวไพร่อพยพเข้าสู่เมืองสกลนคร เจ้าเมืองและกรมการเมืองสกลนครได้จัดสรรพื้นที่ให้ตั้งบ้านเรือนอยู่ชั่วคราว จนกระทั่งปี พ.ศ. 2390 ครอบครัวและบ่าวไพร่ของท้าวราชินิกุลอัครัดัดที่ทำกิน จึงได้พาราษฎรย้ายออกจากเมืองสกลนคร และได้ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านหนองหอย (อำเภวาริชภูมิในปัจจุบัน) อย่างไรก็ตามทางการเมืองสกลนครได้มาเกลี้ยกล่อมให้ท้าวราชินิกุลพาราษฎรกลับไปอาศัยอยู่ท้องที่เดิมในเมืองสกลนคร

ท้าวราชินิกุลจึงตอบตกลงยอมพาราษฎรกลับไปอาศัยอยู่ที่เดิม (ในเมืองสกลนคร) จนกระทั่งถึงปีพ.ศ. 2419 ท้าวราชินิกุลได้ขอยกบ้านหนองหอยขึ้นเป็นเมืองแต่กรมการเมืองสกลนครไม่ยอมเสนอขึ้นทูลเกล้าฯ ท้าวราชินิกุลจึงให้ท้าวสุพรหม บุตรชายไปร้องเรียนต่อทางราชการ แต่ติดขัดที่กรมการเมืองสกลนครไม่ยินยอมเรื่องดำเนินการขอยกบ้านหนองหอยให้เป็นเมือง ท้าวราชินิกุลกับท้าวสุพรหมจึงอพยพออกจากเมืองสกลนครกลับมาอยู่ที่บ้านหนองหอยตามเดิม ต่อมาในปี พ.ศ.2420 ท้าวราชินิกุลกับท้าวสุพรหม ได้ขอร้องให้พระพิทักษ์เขตชั้นหรือพิทักษ์เขื่อนชั้น เจ้าเมืองหนองหานหรือเมืองหนองหานน้อย (อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี) เชื้อสายราชวงศ์เจ้าจารย์แก้วแห่งเมืองท่งศรีภูมิหรือสุวรรณภูมิ (อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ในปัจจุบัน) ขอพระราชทานยกฐานะบ้านหนองหอยขึ้นเป็นเมือง เนื่องจากเห็นว่าเป็นทำเลที่ดี มี กุ้ง หอย ปู ปลา แหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ เจ้าเมืองหนองหานจึงมีใบบอก กราบบังคมทูลขอตั้งบ้านป่าเป้าเมืองไพรในแขวงเมืองหนองหาน (ไม่ได้ตั้งที่บ้านหนองหอย) เป็นเมืองวาริชภูมิ แล้วให้ท้าวสุพรหม เป็นพระสุรินทรบริรักษ์ (สุพรหม) เป็นเจ้าเมืองวาริชภูมิตานแรกขึ้นตรงต่อเมืองหนองหาน แต่ต่อมาชาวเมืองวาริชภูมิก็ไม่ได้ย้ายไปอยู่ที่บ้านป่าเป้าเมืองไพรพื้นที่ที่เสนอที่ตั้งเมืองตามใบบอกหากแต่ยังคงอาศัยอยู่ที่บ้านหนองหอย แขวงเมืองสกลนครตามเดิม

ในช่วงระยะแรกของเมืองวาริชภูมิ การทำราชการต่าง ๆ จะขึ้นกับเมืองหนองหาน แต่เกิดกรณีพิพาทเขตแดนระหว่างเมืองหนองหาน กับเมืองสกลนครอยู่บ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องมาจากการที่ราษฎรเมืองวาริชภูมิไม่ไปอยู่ในท้องที่ตามตราภูมิเมืองนั้น ทำให้เกิดปัญหาเรื่องตัวเลื่อยระหว่างเมืองหนองหานและเมืองสกลนคร จนกระทั่งในที่สุด ปี พ.ศ. 2435 พลตรี พระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าทองกองก้อนใหญ่ กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม ผู้สำเร็จราชการหัวเมืองลาวฝ่ายเหนือ มีคำสั่งให้โอนการทำราชการของเมืองวาริชภูมิไปขึ้นกับเมืองสกลนคร แต่ให้กรมการเมืองวาริชภูมิยังคงตำแหน่งเดิมทุกคน และในปี พ.ศ. 2441 มีพระราชโองการประกาศใช้ข้อบังคับท้องที่ ร.ศ.117 ให้ยกเลิกตำแหน่งอุปฮาด ราชบุตร ราชวงศ์ ซึ่งเป็นตำแหน่งเดิมแบบอาณาจักรล้านช้างโบราณ มาเป็นตำแหน่งข้าราชการเช่นเดียวกับส่วนกลางทั่วประเทศ ในครั้งนั้น คณะกรมการเมืองวาริชภูมิ ประกอบด้วย พระสุรินทรบริรักษ์ (สุพรหม เหมะธูลิน) ผู้ว่าราชการเมือง, หลวงสมัครวาริชกิจ (หล้า) ปลัดเมือง, หลวงสฤษฏ์วาริชการ (พิมพ์) ศาลเมือง (ยกกระบัตรเมือง),

ขุนสมานวาริชภูมิ (คำตัน) ศาลเมือง (ยกกระบัตร์เมือง), ขุนราชมหาดไทย (เคน) มหาดไทย, ขุนบริบาล (วันทอง) นครบาล, ขุนพรหมสุวรรณ (เพชร) คลังเมือง และขุนศรีสุริยวงศ์ (บุตร) โยธาเมือง

เรียงลำดับการเปลี่ยนแปลงของเมืองวาริชภูมิได้ดังนี้

พ.ศ. 2430 มีการจัดตั้งเมืองวาริชภูมิขึ้นครั้งแรก

พ.ศ. 2440 ปรับเปลี่ยนเมืองวาริชภูมิ เป็นอำเภอวาริชภูมิ ในปีเดียวกัน ได้เกิดเหตุการณ์ไฟไหม้เมือง จึงทำให้ผู้คนต่างแยกย้ายออกไปตั้งบ้านเรือนที่อื่น

พ.ศ. 2457 อำเภอวาริชภูมิ ถูกปรับเปลี่ยนเป็นตำบลวาริชภูมิ ขึ้นกับอำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร

พ.ศ. 2469 เปลี่ยนจากตำบลวาริชภูมิ เป็นกิ่งอำเภอวาริชภูมิ

พ.ศ. 2496 เปลี่ยนจากกิ่งอำเภอวาริชภูมิ เป็นอำเภอวาริชภูมิ จนถึงปัจจุบัน

ที่ตั้งและอาณาเขต

อำเภอวาริชภูมิตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัด มีอาณาเขตติดต่อกับเขตการปกครองข้างเคียงดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอสว่างแดนดินและอำเภอฟังโคน

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอฟังโคน อำเภอพรรณานิคม และอำเภอนิคมน้ำอูน

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอนิคมน้ำอูน และอำเภอวังสามหมอ (จังหวัดอุดรธานี)

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอส่องดาว

การแบ่งเขตการปกครอง

การปกครองส่วนภูมิภาค

อำเภอวาริชภูมิแบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 5 ตำบล 71 หมู่บ้าน ได้แก่

1. ตำบลวาริชภูมิ	จำนวน 20 หมู่บ้าน
2. ตำบลปลาไหล	จำนวน 16 หมู่บ้าน
3. ตำบลหนองลาด	จำนวน 11 หมู่บ้าน
4. ตำบลคำบ่อ	จำนวน 18 หมู่บ้าน
5. ตำบลค้อเขียว	จำนวน 6 หมู่บ้าน

การปกครองส่วนท้องถิ่น

ท้องที่อำเภอวาริชภูมิประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 6 แห่ง ได้แก่

1. เทศบาลตำบลวาริชภูมิ ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของตำบลวาริชภูมิ
2. เทศบาลตำบลปลาไหล ครอบคลุมพื้นที่ตำบลปลาไหลทั้งตำบล
3. เทศบาลตำบลคำบ่อ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลคำบ่อทั้งตำบล
4. เทศบาลตำบลหนองลาด ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหนองลาดทั้งตำบล
5. องค์การบริหารส่วนตำบลวาริชภูมิ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลวาริชภูมิ

(นอกเขตเทศบาลตำบลวาริชภูมิ)

6. องค์การบริหารส่วนตำบลค้อเขียว ครอบคลุมพื้นที่ตำบลค้อเขียวทั้งตำบล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

วาสนา วักดีเพชร (2563) ได้ทำการศึกษา อิทธิพลของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัย พบว่า 1) ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลนาในในภาพรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ สถานภาพ การสมรสระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 3) การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรรณานิคมจังหวัดสกลนคร ในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ $<.05$ โดยมีความสัมพันธ์ ในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=0.589$) 4) ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุเพื่อพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression) พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานมีอิทธิพลสูงที่สุด ($\beta=.555$) รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ($\beta=.364$) และ น้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการได้รับผลประโยชน์ ($\beta=.338$) ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ $=.504$ อธิบายได้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนทำนายประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 50.40

ชนิดาภา ลีคำงาม (2564) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ประชาชนมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ด้านสื่อบุคคล ($\beta=.501$) ด้านสื่อภาพ ($\beta=.325$) และด้านสื่อเสียง ($\beta=.271$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 ส่วนด้านสื่อลายลักษณ์อักษร ($\beta=.212$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ $=.552$ โดยสามารถร่วมกันทำนายประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 55.20 3) การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ($\beta=.672$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 และด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ($\beta=.179$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ $=.537$ โดยสามารถร่วมกันทำนายประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 53.70 ส่วนการมีส่วนร่วมในการ

ตัดสินใจ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล (PAR₄) ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร

อิงสรณีย์ ศรีม่วง (2565) ได้ทำการศึกษา ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานด้านการป้องกันการทุจริตระดับหมู่บ้านในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้นำหมู่บ้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการทุจริตระดับหมู่บ้านของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และประสิทธิผลการป้องกันการทุจริตระดับหมู่บ้านของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมทุกตัวแปรย่อยสามารถร่วมกันพยากรณ์ระดับประสิทธิผลการป้องกันการทุจริตระดับหมู่บ้านของประชาชนอำเภอบ้านม่วงได้ร้อยละ 35.50 โดยด้านการแบ่งปันอำนาจ มีค่าเบต้า=.289 ด้านการดูแลผู้อื่น มีค่าเบต้า=.212 และด้านความยุติธรรม มีค่าเบต้า=.116 สำหรับตัวแปรการมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถร่วมกันพยากรณ์ระดับประสิทธิผลการป้องกันการทุจริตระดับหมู่บ้านของประชาชนอำเภอบ้านม่วงได้ร้อยละ 37.00 โดยการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน มีค่าเบต้า=.365 และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล มีค่าเบต้า=.228

สมนึก สอนเนย (2566) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยภาพรวมอยู่ระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปน้อย พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ ด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 2) ปัจจัยภาวะผู้นำส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ภาวะผู้นำด้านการตัดสินใจ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ร้อยละ 75.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) แนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 6 แนวทาง ได้แก่ 1. การมีวิสัยทัศน์ 2. การแสดงตนเพื่อเป็นแบบอย่าง 3. การสื่อสารหลักเกณฑ์ทางจริยธรรม 4. การคิดบวก 5. หลักธรรมาภิบาล และ 6. ระบบคุณธรรม

พณินดา พรหมเมศร์ (2566) ได้ทำการศึกษาแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานปกครองในท้องถิ่น ภายใต้องค์การบริหารส่วนตำบลควนทอง อำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล 2) ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีอายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาที่อยู่อาศัยต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) แนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานปกครองในท้องถิ่นภายใต้องค์การบริหารส่วนตำบลควนทอง คือ 1) ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ควรส่งเสริมให้สมาชิกในองค์การบริหารส่วนตำบลหรือผู้นำชุมชนเป็นผู้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานให้มากขึ้น 2) ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ ควรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ทางโซเชียลที่สร้างสรรค์และดึงดูดความน่าสนใจ 3) ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ควรส่งเสริมการจัดสรรงบประมาณและสอบถามความต้องการของประชาชน และ 4) ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ควรส่งเสริมให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้อย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน

เสริมสิทธิ์ สร้อยสอดศรี (2566) ได้ทำการศึกษา การบริหารนโยบายสาธารณะท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระแก้ว ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการบริหารนโยบายสาธารณะท้องถิ่น ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนและความคิดเห็นของประชาชน พบว่า ประชาชนที่มีการดำรงตำแหน่งต่างกัน มีส่วนร่วมและมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารนโยบายสาธารณะท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารนโยบายสาธารณะท้องถิ่น ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล (ความเป็นพลเมือง) ปัจจัยด้านชุมชน และปัจจัยด้านองค์การ (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ($r_{xy} = 0.86$, sig. = 0.00) ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่า นโยบายสาธารณะท้องถิ่นมีความเป็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น การบริหารนโยบายสาธารณะท้องถิ่นควรคำนึงถึงความต้องการของประชาชนเป็นหลัก เพื่อให้เป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจเพื่อลดการผลิตนโยบายซ้ำที่ท้องถิ่นไม่

ต้องการ ในขณะที่ราชการ ส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ที่มีความเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยตรง (กระทรวงมหาดไทย, กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) ต้องมีบทบาทในการสนับสนุนภารกิจขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่ปราศจาก การบังคับบัญชาหรือสั่งการตามแนวนโยบายที่ไม่มีกฎหมายรองรับเพื่อตอบสนองภารกิจของรัฐ ควรเปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามีบทบาทเพื่อที่จะสะท้อนปัญหาไปสู่การแก้ไข ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องส่งเสริม แนวทางส่งเสริมการบริหารนโยบายสาธารณะท้องถิ่น ได้แก่ การสร้างรูปแบบกลไกการเข้าถึงการบริหารนโยบาย เพิ่มบทบาทหน้าที่ในการร่วมประเมินผลตรวจสอบนโยบายท้องถิ่น และเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์การดำเนินงาน นโยบายด้านต่าง ๆ ทางสื่อสารออนไลน์ เพื่อความสะดวกและหลากหลายในติดตามความก้าวหน้าของนโยบายสาธารณะท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

ชาติชัย อุดมกิจมงคล (2566) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า 1) วัฒนธรรมองค์การของเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร ไม่แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานการณ์ดำรงตำแหน่ง จำนวนสมัยที่ดำรงตำแหน่ง และอาชีพก่อนดำรงตำแหน่ง 4) วัฒนธรรมองค์การด้านวัฒนธรรมพันธกิจ ($\beta = .374$) มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วัฒนธรรมส่วนรวม ($\beta = .261$) มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสามารถร่วมกันทำนายระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 61.10 ($R^{2Adj} = .611$) ส่วนวัฒนธรรมเอกภาพ และวัฒนธรรมปรับตัว ไม่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร

มุกดา ป้องคำศรี (2566) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก วัฒนธรรมองค์การโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม

อยู่ในระดับมาก 2) ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารโดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.516$) วัฒนธรรมองค์การ โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.516$) 3) การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมที่มีต่อการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร สรุปผลได้ดังนี้ (1) ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม มีอิทธิพลทางตรงกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ดีของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร (2) วัฒนธรรมองค์การ มีอิทธิพลทางตรงกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ดีของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร (3) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม ไม่มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านวัฒนธรรมองค์การ ต่อการบริหารจัดการที่ดีของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร

สุนันทา ปรีดาชม (2566) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566–2570) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหลักสาม ผลการศึกษาพบว่า 1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566–2570) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหลักสาม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยด้านสังคม มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566–2570) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหลักสาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 3) ปัญหาความต้องการ และอุปสรรค เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่ การเพิ่มช่องทางในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม อาทิเช่น การจัดทำประชาพิจารณ์ออนไลน์รวมถึง การประชาสัมพันธ์รายงานความคืบหน้า และรายงานผลการดำเนินโครงการต่าง ๆ ให้ประชาชนได้รับทราบ เป็นระยะเพื่อสร้างการรับรู้ ให้กับประชาชนผู้ได้รับประโยชน์ในพื้นที่อย่างทั่วถึง

ณัฐกิตติ์ ทองใบ (2566) ได้ทำการศึกษาประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพราน ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับ

ประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะโดยรวมและรายด้านพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ใน ระดับมาก 2) สภาพปัญหาที่เกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะ ได้แก่ (ก) ด้านเจ้าหน้าที่การให้บริการไม่เพียงพอต่อการให้บริการ (ข) อุปกรณ์เครื่องมือไม่อำนวยความสะดวกต่อการให้บริการ 3) แนวทางในการพัฒนาการให้บริการสาธารณะ ได้แก่ (ก) ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่การให้บริการให้เพียงพอต่อจำนวนของประชาชนที่เข้ามาขอรับบริการ (ข) องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดระบบขั้นตอนประชาชนที่มาขอรับบริการให้รวดเร็วยิ่งขึ้น (ค) ควรนำเทคโนโลยีและสารสนเทศในการสื่อสารใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และการให้บริการประชาชน (ง) องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการให้บริการต่อ ประชาชนเพื่อตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน

สิรินทรยา ไพคำนาม (2567) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนโยบายไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอเมืองสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอเมืองสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ประสิทธิผลการนโยบายไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหาร ด้านการควบคุมองค์การให้สมดุล ($\beta=.357$) และด้านการปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม ($\beta=.340$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการนโยบายไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสามารถร่วมกันทำนายระดับประสิทธิผลการนโยบายไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองสกลนคร ได้ร้อยละ 67.20 ($R^2=.672$) ยกเว้น ด้านการกำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ ด้านการบริหารทรัพยากรองค์การ และด้านการสนับสนุนวัฒนธรรมองค์การที่มีประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ($\beta=.405$) และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ($\beta=.264$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการนโยบายไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\beta=.152$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการนโยบายไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถ

ร่วมกันทำนายระดับประสิทธิผลการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมืองสกลนคร ได้ร้อยละ 45.90 ($R^2=.459$) ยกเว้นการมีส่วนร่วมในการ ดำเนินการ

ธีรวรรณ ผายเงิน (2567) ได้ทำการศึกษาวัฒนธรรมองค์การและภาวะผู้นำ เชิงจริยธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า 1) วัฒนธรรมองค์การ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขต อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ประสิทธิภาพการ บริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอศรีสงคราม จังหวัด นครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ตัวแปรวัฒนธรรมองค์การสามารถร่วมกัน ทำนายระดับประสิทธิผลการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 84.10 ($R^{2Adj}=.841$) อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยของตัวแปรวัฒนธรรมองค์การ พบว่า วัฒนธรรมปรับตัว ($\beta=.653$) และวัฒนธรรมพันธกิจ ($\beta=.264$) ยกเว้นวัฒนธรรมส่วนร่วม และวัฒนธรรมเอกภาพ ตัวแปรภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสามารถร่วมกันทำนาย ระดับประสิทธิผลการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอ ศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 90.70 ($R^{2Adj}=.907$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยของตัวแปรภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร พบว่า ด้านความใส่ใจในระยะยาว ($\beta=.510$) ด้านความยุติธรรม ($\beta=.154$) ด้านการแนะนำ ด้านจริยธรรม ($\beta=.153$) และด้านการแบ่งปันอำนาจ ($\beta=.116$) ยกเว้นด้านความชัดเจนใน บทบาท ด้านการดูแลผู้อื่น และด้านความซื่อสัตย์

ภูริกา ชัยสงคราม (2567) ได้ทำการศึกษา ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ ผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ ผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดระยอง โดย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของ ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดระยอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่สุด 3) ภาวะ ผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงที่สุดกับ

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ภาวะ ผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร ด้านความเป็นแบบอย่างที่ดี และด้านความซื่อสัตย์ ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Thomas (2001) ได้ทำการศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนและการแก้ปัญหาความขัดแย้งในการก่อสร้างโครงการสาธารณูปโภคขนาดใหญ่ ได้แก่ ระบบคลองและประตูน้ำในรัฐ หลุยส์เซียน่า การควบคุมน้ำท่วมในรัฐแคลิฟอร์เนีย การเลือกสถานที่จัดเก็บของเสียอันตรายในรัฐอัลเบอร์ตาประเทศแคนาดา และการเลือกที่ตั้งโรงผลิตกระแสไฟฟ้าที่เมืองพอร์ตแลนด์ พบว่าการมีส่วนร่วมสามารถส่งผลให้โครงการลุล่วงถึงแม้ว่าชุมชนจะได้รับผลประโยชน์น้อย ในขณะที่โครงการที่ชุมชนจะได้รับผลประโยชน์โดยตรงแต่ไม่สามารถดำเนินโครงการให้ลุล่วงด้วยดีเนื่องจากขาดการร่วมมือประสานที่ดีระหว่างรัฐและประชาชน การให้ประชาชนเป็นผู้เลือกโครงการที่เกิดขึ้นในชุมชนสามารถลดความขัดแย้ง

Annette (2003) ได้ทำการศึกษา ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม (Ethical leadership) ในศูนย์สุขภาพ (Health care) งานวิจัยดังกล่าวสนใจศึกษาว่าจะสนับสนุน การปฏิบัติให้เกิดภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมได้อย่างไร วิธีการวิจัยดำเนินการโดยการ สัมภาษณ์เป็นรายบุคคลและการจัดกลุ่มสนทนาแล้วรวบรวมข้อมูลเพื่อกำหนดคุณลักษณะ ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม และทำการศึกษาผลกระทบของภาวะผู้นำในศูนย์สุขภาพ ตลอดจนความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมองค์กร ผลการวิจัยที่สำคัญพบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับศูนย์สุขภาพ และยังพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมกับทิศทางการปรับองค์กรให้เกิดจริยธรรม (Organizations ethical orientation) นอกจากนี้ การสื่อสารและความสัมพันธ์ที่ดีในองค์กรจะช่วยพัฒนาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมด้วย

Curland (2003) ได้ศึกษาบทบาทของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม (Moral reasoning) ในภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ (Transformational leadership) โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาวะผู้นำ กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้นำนักศึกษา ระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่าง คือ ประธานชมรมนักศึกษา 74 คน จากมหาวิทยาลัยของ

รัฐในอเมริกา จำแนกชมรมออกเป็น 4 ชมรม ประกอบด้วย ชมรมกรีก ชมรมกีฬา ชมรมวัฒนธรรม และชมรมการเมือง พฤติกรรมภาวะผู้นำ วัดจากแบบวัด Multifactor leadership Questionnaire (MLQ) ส่วนแบบวัดการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมใช้แบบวัด Defining issues test ฉบับปรับปรุง (DIT2) ผลการวิจัยที่สำคัญ พบว่า การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับองค์ประกอบ 3 ประการจากทั้งหมด 9 ประการของภาวะผู้นำอันประกอบด้วย การใช้อิทธิพลจากคุณลักษณะ (Idealized influence attribute) การตลใจ (Inspiration motivation) และการบริหารแบบวางเฉยเชิงรุก (Manage by exception active) เมื่อพิจารณาเฉพาะด้านพฤติกรรมภาวะผู้นำ พบว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศแต่พบความแตกต่างระหว่างประเภทของชมรมในด้านพฤติกรรมการใช้อิทธิพล จากคุณลักษณะโดยประธานชมรมกรีกจะมีการใช้อิทธิพลจากคุณลักษณะสูงกว่าประธานชมรมวัฒนธรรม ประธานชมรมการเมืองมีการใช้อิทธิพลจากคุณลักษณะสูงกว่าชมรมกีฬา แต่สำหรับพฤติกรรมผู้นำ ด้านการกระตุ้นการใช้ปัญญา (Intellectual stimulation) ประธานชมรมชาวกรีก และชมรมวัฒนธรรมมีพฤติกรรมระดับสูงกว่าชมรมกีฬา เมื่อพิจารณาเฉพาะด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศ และประเภทของชมรม อย่างไรก็ตามผลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบภายหลัง (Post-hoc analysis) ประธานชมรมการเมืองมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่าประธานชมรมกรีกและชมรมกีฬา นอกจากนี้ยังพบว่า คุณลักษณะภาวะผู้นำด้านการตลใจ เพศ และการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม อธิบายความแปรปรวนของภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแต่ขณะเดียวกัน การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสามารถอธิบายความแปรปรวนของการตลใจได้ หลังจากควบคุมตัวแปรเพศให้คงที่

Brown & Trevino (2006) ได้วิจัยเรื่อง ความเป็นผู้นำทางจริยธรรม: การทบทวนและทิศทางในอนาคต โดยกำหนดตัวชี้วัดด้านผลลัพธ์ของภาวะผู้นำเชิงคำว่า ประกอบด้วย การตัดสินใจ บนพื้นฐานของผู้ตาม (Follower Ethical Decision-Making) พฤติกรรมเสริมสร้างสังคม (Prosocial Behavior) พฤติกรรมต่อต้าน (Counterproductive Behavior) ความพึงพอใจของผู้ตาม (Follower Satisfaction) แรงจูงใจ (Motivation) และความผูกพันต่อองค์การ (Commitment) นอกจากนี้ได้พัฒนาเครื่องมือวัดภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของหัวหน้างานโดยให้ทีมงานเป็นผู้ตอบซึ่ง เป็นมาตราประเมินค่าจำนวน 10 ข้อประกอบด้วย 1) รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน 2) ลงโทษ บุคลากรที่ละเมิดมาตรฐานจริยธรรม 3) ประพฤติปฏิบัติในชีวิตส่วนตัวอย่างมีจริยธรรม 4) ดำเนินถึง

ผลประโยชน์สูงสุดของบุคลากร 5) ตัดสินใจอย่างเหมาะสมและยุติธรรม 6) ไว้เนื้อเชื่อใจได้ 7) ปรีกษาหารหรือเกี่ยวกับจริยธรรมหรือคุณค่าทางธุรกิจกับบุคลากร 8) เป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติที่ถูกต้องตามจริยธรรม 9) ให้ความหมายของความสำเร็จทั้งผลลัพธ์และวิธีการ และ 10) เมื่อต้องตัดสินใจมักจะถามว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่ Brown & Trevino (2006) ยังได้นำเสนอปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่สำคัญ ได้แก่ สถานการณ์ และ คุณลักษณะส่วนบุคคลโดยมีอิทธิพล ผ่าน คือ ความเข้มแข็งเชิงคุณธรรม การควบคุมตนเอง ความอดทนอดกลั้น การยับยั้งชั่งใจและการคำนึงถึงศีลธรรมในการดำเนินงาน นำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ

Harrington (2008) ได้ศึกษาการบริหารการมีส่วนร่วมในองค์กร ก่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ผลการศึกษาพบว่า สิ่งที่สำคัญที่สุด ในการกระตุ้นให้เกิดกระบวนการปรับปรุงองค์กร เมื่อองค์กรประสบปัญหา คือการบริหารจัดการทีมให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างทั่วทั้งองค์กร ก่อนที่จะจัดการไม่ได้ และกลายเป็นปัญหาที่เรื้อรัง เกิดขึ้นในกระบวนการต่าง ๆ โดยมีปัจจัยที่สำคัญคือ ผู้บริหารต้องทุ่มเททั้งร่างกาย แรงใจ ให้เป็นตัวอย่างแก่พนักงาน อีกทั้งต้องสร้างแรงบันดาลใจให้กับพนักงานทุกระดับ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการปรับปรุงองค์กรเพื่อแก้ปัญหาทุกปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกกระบวนการ ซึ่งการจัดการแบบนี้ในระดับ ก่อให้เกิดการยอมรับในความรับผิดชอบ และความโปร่งใส ในผลผลิตต่าง ๆ และเมื่อผู้บริหารแต่ละคนดำเนินการแบบเดียวกัน จะทำให้พนักงานเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการปรับปรุงองค์กรโดยไม่เกิดการต่อต้าน ก่อให้เกิดผลงานที่มีประสิทธิภาพในที่สุด

สรุป การส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะประสบความสำเร็จมีประสิทธิภาพน้อยเพียงใด จะต้องขึ้นอยู่กับผู้นำในการพัฒนา ซึ่งผู้บริหารองค์กรเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดที่จะช่วยให้การดำเนินการของหน่วยงานสำเร็จตามเป้าหมาย เพราะในการการบริหารจัดการองค์กรหรือหน่วยงานจะประสบผลสำเร็จ ต้องอาศัยความรู้ความสามารถ คุณลักษณะที่ดี คุณธรรมและจริยธรรมของผู้บริหารซึ่งเป็นผู้นำของบุคลากรในองค์กร นอกจากนั้น การมีส่วนร่วมของประชาชนก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหัวใจของการปกครองแบบประชาธิปไตย ในขณะที่การปกครองในระดับท้องถิ่นได้ให้

ความสำคัญเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกขั้นตอนของการบริหารจัดการ
บริการสาธารณะของท้องถิ่น

โดยในการวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการ
สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ในครั้งนี้
ผู้วิจัยได้นำ 1) ทฤษฎีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ Kalshoven et al. (2011) มากำหนดเป็น
กรอบแนวคิดของการวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร 2) แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของ
Cohen & Uphoff (1980) มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
ของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัด
สกลนคร 3) ประเด็นยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2560 – 2569
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่มีคุณภาพ
เพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชน มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยเกี่ยวกับ
ประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน
เขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการ
สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร เป็นการ
ศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัด
สกลนคร จำนวน 39,505 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2568)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในเขต อำเภวาริชภูมิ
จังหวัดสกลนคร จำนวน 396 คน การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคำนวณจากสูตร
ของ Yamane (1973 อ้างถึงใน กัลยา วาณิชย์ปัญญา และฐิติ วาณิชย์ปัญญา, 2557) โดยมี
วิธีการคำนวณจากสูตร ดังต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

แทนค่า N = จำนวนประชากรทั้งหมดที่ศึกษา

e = ค่าความคาดเคลื่อนของตัวอย่างไม่เกินร้อยละ .05

n = จำนวนขนาดตัวอย่างที่กำหนดได้

จะได้

$$n = \frac{39,505}{1+39,505(0.05)^2}$$

$$n = 395.99$$

$$\approx 396$$

ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่การคำนวณและตัวอย่างที่ได้สามารถเป็นตัวแทนของประชาชนได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 396 คน การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างมากขึ้นตามสัดส่วนของจำนวนประชากรในแต่ละตำบล แล้วทำการสุ่มตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้านจนครบจำนวนตามที่กำหนด ผู้วิจัยสามารถกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนขนาดของประชากรกลุ่มตัวอย่างในแต่ละตำบล ได้ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ตำบล	จำนวน (คน)	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
- ตำบลวาริชภูมิ	10,460	105
- ตำบลปลาไหล	8,799	88
- ตำบลหนองลาด	5,782	58
- ตำบลคำบ่อ	10,910	109
- ตำบลค้อเขียว	3,554	36
รวม	39,505	396

ที่มา : ที่ว่าการอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร (2567)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5
ระดับ ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนด คะแนนในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale)
5 ระดับ ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนด คะแนนในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ลักษณะเป็นแบบประมาณค่า
(Rating scale) 5 ระดับ ทั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนด คะแนนในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 5
ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยมีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ลักษณะแบบสอบถามเป็น
ปลายเปิด

วิธีการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1. ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร นิยามศัพท์เฉพาะ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งระเบียบวิธีวิจัย เพื่อหาแนวทางในการกำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม และข้อคำถาม

2. สร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยจากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำ 1) ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร มากำหนดเป็นตัวแปรอิสระ และนำ 2) ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร มากำหนดเป็นตัวแปรตาม

3. กำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของข้อคำถามโดยการสังเคราะห์

3.1 ทฤษฎีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ Kalshoven et al. (2011) ออกมาเป็นข้อคำถามวัดระดับเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของ Cohen & Uphoff (1980) ออกมาเป็นข้อคำถามวัดระดับเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2560 – 2569 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่มีคุณภาพเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชน ออกมาเป็นข้อคำถามวัดระดับเกี่ยวกับประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจแก้ไขเนื้อหา และความถูกต้อง

5. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือ กระทำโดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หลังจากนั้นนำมาหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item

congruency)

R หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยที่ ค่า +1 หมายถึงข้อคำถามสามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน, ค่า 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าจะวัดได้ และค่า -1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ส่วนข้อใดมีค่าน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ดังนั้น ข้อคำถามทุกข้อ จึงผ่านความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านที่ได้ตรวจสอบและเห็นว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาครอบคลุมในแต่ละด้านและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้ว ดังมีรายชื่อต่อไปนี้ โดยผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย

5.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ วะสินนท์ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

5.2 รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญาศรณ์ สวัสดิ์โธสง ตำแหน่ง กรรมการบริหารหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

5.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น ตำแหน่ง กรรมการบริหารหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

5.4 ท้องถิ่นอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

5.5 ปลัดในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

6. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำเสนอต่อประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเป็นขั้นตอนสุดท้ายก่อนนำไปทดลองใช้ต่อไป

7. การขอรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ แม้ว่าการวิจัยนี้จะได้ผ่านกระบวนการขอรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์อย่างเป็นทางการ แต่ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญและปฏิบัติตามหลักจริยธรรมการวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัดตลอดกระบวนการวิจัย โดยยึดหลักการสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ หลักความเคารพต่อบุคคล

หลักการไม่เบียดเบียน และหลักความเป็นธรรม รวมทั้งมีมาตรการในการคุ้มครองข้อมูล และความเป็นส่วนตัวของผู้เข้าร่วมการวิจัย เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินการวิจัยจะก่อ ประโยชน์สูงสุดและไม่ก่อให้เกิดอันตรายใด ๆ ต่อผู้เข้าร่วมการวิจัยและสังคม

8 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่ม ตัวอย่างที่จะศึกษาจำนวน 30 ชุด คือ ประชาชนในเขตอำเภอสองดาว ซึ่งเป็นพื้นที่ ใกล้เคียง

9 นำข้อคำถามที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) คัดข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.361 ขึ้นไป ซึ่งแบบสอบถามได้ค่าอำนาจจำแนก ระหว่างในข้อคำถาม ดังนี้

9.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามภาพรวมทั้งฉบับ อยู่ระหว่าง 0.387-.912

9.2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัด สกลนคร อยู่ระหว่าง 0.498-0.887

9.3 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ บริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร อยู่ระหว่าง 0.455-0.912

9.4 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนา บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร อยู่ระหว่าง 0.401-0.897

10. นำข้อคำถามที่ได้ มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการวิเคราะห์หา ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) ด้วยวิธีการของ Cronbach ทั้งนี้ทำการ วิเคราะห์แบบสอบถามด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นของ แบบสอบถาม ต้องมากกว่า 0.70 จึงจะถือว่าแบบสอบถามนั้นใช้ได้ โดยแบบสอบถามได้ ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

10.1 แบบสอบถามภาพรวมทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่น .923

10.2 แบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ได้ค่าความ เชื่อมั่น .856

10.3 แบบสอบถามการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ได้ค่าความเชื่อมั่น .864

10.4 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ได้ค่าความเชื่อมั่น .798

11. นำแบบสอบถามดังกล่าว ที่ผ่านการทดลองใช้ และหาค่าความเชื่อมั่น มาทำการปรับปรุงเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เสนอต่อนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร เพื่อขอความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นประชาชนในพื้นที่ดังกล่าว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การเก็บข้อมูลเป็นไปอย่างถูกต้อง ครบถ้วน และได้รับความร่วมมืออย่างเป็นทางการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. ภายหลังจากได้รับอนุญาต ผู้วิจัยได้ดำเนินการประสานงานกับหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเก็บข้อมูล พร้อมทั้งจัดเตรียมแบบสอบถามให้มีความเหมาะสมกับบริบทของกลุ่มตัวอย่าง และกำหนดแนวทางในการแจกแบบสอบถามให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
3. ผู้วิจัยได้ส่งมอบแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่าง โดยมีการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แนวทางการตอบแบบสอบถาม และความสำคัญของข้อมูลที่ได้รับ เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและลดความคลาดเคลื่อนในการตอบแบบสอบถาม อันจะส่งผลให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น
4. ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ดำเนินการด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 396 คน ในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร พร้อมทั้งให้คำแนะนำเพิ่มเติมในกรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อสงสัย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

5. หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับอย่างละเอียด ก่อนนำข้อมูลไปบันทึกเข้ารหัส และประมวลผลด้วย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยทำการคำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยดำเนินการ ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม
2. ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วลงรหัส (Coding form)
3. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequencies) และร้อยละ (Percentage)

3.2 การวิเคราะห์ แบบสอบถามตอนที่ 2 ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของนายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคำถามเป็นรายข้อและรายด้าน โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายตามแนวคิดของ Best (1993) ดังนี้

- 4.51 – 5.00 หมายถึง มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมในระดับมากที่สุด
- 3.51 – 4.50 หมายถึง มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมในระดับมาก
- 2.51 – 3.50 หมายถึง มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมในระดับปานกลาง
- 1.51 – 2.50 หมายถึง มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมในระดับน้อย
- 1.00 – 1.50 หมายถึง มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมในระดับน้อยที่สุด

3.3 การวิเคราะห์ แบบสอบถามตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคำถามเป็นรายข้อและรายด้าน โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายตามแนวคิดของ Best (1993) ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง มีส่วนร่วมในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง มีส่วนร่วมในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีส่วนร่วมในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีส่วนร่วมในระดับน้อยที่สุด

3.4 การวิเคราะห์ แบบสอบถามตอนที่ 4 ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคำถามเป็นรายข้อและรายด้าน โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายตามแนวคิดของ Best (1993) ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง มีประสิทธิภาพในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง มีประสิทธิภาพในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีประสิทธิภาพในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีประสิทธิภาพในระดับน้อยที่สุด

3.5 การทดสอบสมมติฐานภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6 การทดสอบสมมติฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.7 วิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3. การวิเคราะห์ระดับ 1) ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร 2) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร และ 3) ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ดำเนินการโดย

4.1 ในเบื้องต้นผู้วิจัยจะดำเนินการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ในตัวแบบที่ใช้ในการศึกษา เพื่อป้องกันปัญหาการเกิด Multicollinearity ซึ่งหมายถึง ภาวะที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเองในระดับสูง โดยหากตัวแปรอิสระมีค่าสหสัมพันธ์กันมากเกินไป อาจส่งผลกระทบต่อความแม่นยำและความน่าเชื่อถือของสมการที่ใช้ในการพยากรณ์ตัวแปรตาม ทำให้ค่าประมาณที่ได้เกิดความคลาดเคลื่อนและตีความผลได้ยากยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระอย่างรอบคอบ เพื่อให้มั่นใจว่าตัวแปรแต่ละตัวมีความเหมาะสมและสามารถคงอยู่ในสมการตัวแบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ 0.05 เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาผลการวิเคราะห์ดังกล่าว

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน กับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์จะพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กัน ในทางตรงกันข้าม หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวไม่มีความสัมพันธ์กัน หลังจากนั้นจึงจะทำการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยจะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.91 – 1.00 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.71 – 0.90 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.31 – 0.70 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.01 – 0.30 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0 แสดงว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง

หลังจากนั้นทำการตรวจสอบตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันเอง (Multicollinearity) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2553) พิจารณาจากค่า Variance Inflation Factor (VIF) ซึ่งต้องมีค่าไม่เกิน 10

4.2 ตรวจสอบตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันเอง (Multicollinearity) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2553) พิจารณาจากค่า Variance Inflation Factor (VIF) ซึ่งต้องมีค่าไม่เกิน 10 พบว่า ค่า VIF สูงสุดที่ได้มีค่าเท่ากับ 2.390 และ พิจารณาจากค่า Tolerance ซึ่งต้องมีค่าอยู่ระหว่าง $0 < 1$ พบว่า ค่า Tolerance มีค่าน้อยที่สุดคือ .418 แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันเอง

4.2.1 กราฟ Normal Prob. Plot มีการแจกแจงแบบปกติ มีการเรียงตัวใกล้เคียงเส้นตรงเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น

4.2.2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0 โดยพิจารณาจากค่า Residual มีค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อน (Residual) เท่ากับ .000 ซึ่งใกล้เคียงกับหรือเท่ากับศูนย์ เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น

4.2.3 มีความแปรปรวนคงที่ โดยพิจารณาจากกราฟ Scatterplot ความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระกัน (Autocorrelation) พิจารณาจากค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.567 และ 1.571 ซึ่งต้องมีค่าไม่เกิน 2.5 สรุปได้ว่าความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระกัน เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น

4.3 การศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยทำการ

วิเคราะห์การถดถอย (Multiple Regression Analysis) โดยใช้เทคนิควิธีการวิเคราะห์ถดถอย
พหุคูณแบบปกติ (Enter) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้อันดับการวิเคราะห์ข้อมูล ไว้ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ
$R^{2\text{adj}}$	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว
b	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์
β	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของตัวพยากรณ์
TEL	แทน ผลรวมของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
EL ₁	แทน ด้านความยุติธรรม
EL ₂	แทน ด้านการแบ่งปันอำนาจ
EL ₃	แทน ด้านความชัดเจนในบทบาท
EL ₄	แทน ด้านการดูแลผู้อื่น
EL ₅	แทน ด้านความซื่อสัตย์

EL ₆	แทน	ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม
EL ₇	แทน	ด้านความใส่ใจในระยะยาว
TPP	แทน	ผลรวมของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
PP ₁	แทน	การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
PP ₂	แทน	การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ
PP ₃	แทน	การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์
PP ₄	แทน	การมีส่วนร่วมในการประเมินผล
TEP	แทน	ผลรวมของประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการ สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
EP ₁	แทน	ร่วมสนับสนุนการพัฒนาทุนมนุษย์ในระดับท้องถิ่นเพื่อเป็น กำลังหลักในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของท้องถิ่นในการ พึ่งตนเอง และรองรับการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขัน
EP ₂	แทน	สร้างกลไกมาตรการรองรับการขับเคลื่อนองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นร่วมเสริมสร้างสวัสดิการสังคมเสริมความเป็น ธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมระดับพื้นที่
EP ₃	แทน	พัฒนาการบริการสาธารณะของท้องถิ่นผ่านการร่วม ดำเนินการของเอกชนหรือหน่วยงานรัฐที่เกิดประโยชน์ สูงสุดต่อการบริการประชาชน
EP ₄	แทน	เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการบริการขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานสากลรองรับความ ต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนา ประเทศไทย 4.0
EP ₅	แทน	รวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนร่วมหนุนเสริมการพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จในการ พัฒนาตามแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ตาม เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Sustainable Development Goals : SDGs)
P-Value	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ/ค่าความน่าจะเป็น

Sig.	แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ขั้นตอน แยกออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สำหรับรายละเอียดในแต่ละตอน มีดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร อันประกอบด้วย 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา 4) อาชีพ 5) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 6) ตำบลที่อาศัยอยู่ รายละเอียดดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

(n=396)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	246	62.12
- หญิง	150	37.88
2. อายุ		
- ไม่เกิน 30 ปี	74	18.69
- 31-40 ปี	104	26.26
- 41-50 ปี	124	31.31
- 51-60 ปี	76	19.19
- มากกว่า 60 ปี	18	4.55
3. ระดับการศึกษา		
- ประถมศึกษา	30	7.58
- มัธยมศึกษา/ปวช.	153	38.64
- ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	128	32.32
- ปริญญาตรีขึ้นไป	85	21.46
4. อาชีพ		
- เกษตรกร	122	30.81
- ค้าขาย	71	17.93
- ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	54	13.63
- รับจ้างทั่วไป	30	7.58
- พนักงานบริษัทเอกชน	28	7.07
- รับราชการ	32	8.08
- อาชีพอื่น ๆ	59	14.90

ตาราง 2 (ต่อ)

(n=396)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
– ไม่เกิน 10,000 บาท	101	25.51
– 10,001-15,000 บาท	163	41.16
– 15,001-20,000 บาท	91	22.98
– มากกว่า 20,000 บาท	41	10.35
6. ตำบลที่อาศัยอยู่		
– ตำบลวาริชภูมิ	105	26.52
– ตำบลปลาไหล	88	22.22
– ตำบลหนองลาด	58	14.65
– ตำบลคำบ่อ	109	27.52
– ตำบลค้อเขียว	36	9.09
รวม	396	100.00

จากตาราง 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร มีจำนวนทั้งสิ้น 396 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 62.12 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.31 มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา/ปวช. จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.64 ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.81 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 10,001-15,000 บาท จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 41.16 และอาศัยอยู่ในตำบลคำบ่อ จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.52

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

ผลการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร รายละเอียดดังตาราง 3-10

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ
ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
โดยรวมและรายด้าน

(n=396)

ด้านที่	ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ด้านความยุติธรรม	4.06	0.34	มาก
2	ด้านการแบ่งปันอำนาจ	4.12	0.37	มาก
3	ด้านความชัดเจนในบทบาท	4.06	0.37	มาก
4	ด้านการดูแลผู้อื่น	3.96	0.47	มาก
5	ด้านความซื่อสัตย์	3.97	0.65	มาก
6	ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม	3.88	0.45	มาก
7	ด้านความใส่ใจในระยะยาว	3.83	0.43	มาก
ภาพรวม		3.99	0.26	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการแบ่งปันอำนาจ ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมาคือ ด้านความยุติธรรม ($\bar{X} = 4.06$) ด้านความชัดเจนในบทบาท ($\bar{X} = 4.06$) ด้านความซื่อสัตย์ ($\bar{X} = 3.97$) ด้านการดูแลผู้อื่น ($\bar{X} = 3.96$) ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม ($\bar{X} = 3.88$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านความใส่ใจในระยะยาว ($\bar{X} = 3.83$)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ
ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
ด้านความยุติธรรม รายข้อ

(n=396)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่ทุกคนด้วยความถูกต้องซื่อสัตย์	3.90	0.78	มาก
2	ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน	4.06	0.73	มาก
3	ผู้บริหารท้องถิ่นวางหลักเกณฑ์การบริหารงานอย่างถูกต้องเหมาะสม	4.14	0.58	มาก
4	ผู้บริหารท้องถิ่นรับผิดชอบในการกระทำของตน	4.12	0.79	มาก
5	ผู้บริหารท้องถิ่นตัดสินใจในการดำเนินการบริหารงานอย่างถูกต้องเหมาะสม	4.06	0.88	มาก
ภาพรวม		4.06	0.34	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านความยุติธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นวางหลักเกณฑ์การบริหารงานอย่างถูกต้องเหมาะสม ($\bar{X} = 4.14$) รองลงมาคือ ผู้บริหารท้องถิ่นรับผิดชอบในการกระทำของตน ($\bar{X} = 4.12$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่ทุกคนด้วยความถูกต้องซื่อสัตย์ ($\bar{X} = 3.90$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ
ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
ด้านการแบ่งปันอำนาจ รายข้อ

(n=396)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ผู้บริหารท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็นจาก ประชาชนในพื้นที่	3.91	0.69	มาก
2	ผู้บริหารท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชา ร่วมแสดงความคิดเห็น	4.23	0.82	มาก
3	เมื่อต้องมีการตัดสินใจดำเนินการเรื่องใด ๆ ผู้บริหารท้องถิ่นจะมีการรับฟังความคิดเห็นจาก ผู้ใต้บังคับบัญชา	4.16	0.75	มาก
4	ผู้บริหารท้องถิ่นมักมอบอำนาจให้ ผู้ใต้บังคับบัญชาตัดสินใจเองได้	4.21	0.78	มาก
5	ผู้บริหารท้องถิ่นแบ่งปันอำนาจให้ ผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อให้สามารถควบคุมและ พึ่งพาตนเองได้	4.10	0.67	มาก
ภาพรวม		4.12	0.37	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านการแบ่งปันอำนาจ โดยภาพรวมอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก
ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาร่วม
แสดงความคิดเห็น ($\bar{X} = 4.23$) รองลงมาคือ ผู้บริหารท้องถิ่นมักมอบอำนาจให้
ผู้ใต้บังคับบัญชาตัดสินใจเองได้ ($\bar{X} = 4.21$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ
ผู้บริหารท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่ ($\bar{X} = 3.91$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ
ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
ด้านความชัดเจนในบทบาท รายข้อ

(n=396)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ผู้บริหารท้องถิ่นให้ความกระจ่างในหน้าที่ที่รับผิดชอบ มีความคาดหวังผลการปฏิบัติงานที่ต้องการ	4.05	0.83	มาก
2	ผู้บริหารท้องถิ่นชี้แจงอย่างชัดเจนได้ว่าผู้บังคับบัญชาคาดหวังสิ่งใดจากตัวผู้บริหารท้องถิ่น	4.11	0.66	มาก
3	ผู้บริหารท้องถิ่นชี้แจงอย่างชัดเจนได้ว่าประชาชนในพื้นที่คาดหวังสิ่งใดจากตัวผู้บริหารท้องถิ่น	3.96	0.80	มาก
4	ผู้บริหารท้องถิ่นชี้แจงผู้บังคับบัญชาเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนได้ว่าจะต้องทำอะไรใด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการดำเนินงานขององค์กร	4.05	0.61	มาก
5	ผู้บริหารท้องถิ่นชี้แจงประชาชนในพื้นที่เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนได้ว่าจะต้องทำอะไรใด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการดำเนินงานขององค์กร	4.13	0.69	มาก
ภาพรวม		4.06	0.37	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านความชัดเจนในบทบาท โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นชี้แจงประชาชนในพื้นที่เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนได้ว่าจะต้องทำอะไรใด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการดำเนินงานขององค์กร ($\bar{X} = 4.13$) รองลงมาคือ ผู้บริหารท้องถิ่นชี้แจงอย่างชัดเจนได้ว่าผู้บังคับบัญชา

คาดหวังสิ่งใดจากตัวผู้บริหารท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.11$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นชี้แจงอย่างชัดเจนได้ว่าประชาชนในพื้นที่คาดหวังสิ่งใดจากตัวผู้บริหารท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.96$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
ด้านการดูแลผู้อื่น รายข้อ

(n=396)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ผู้บริหารท้องถิ่นแสดงความเป็นห่วงเป็นใยผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างแท้จริงอยู่อย่างสม่ำเสมอ	3.99	0.82	มาก
2	ผู้บริหารท้องถิ่นแสดงความเป็นห่วงเป็นใยประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริงอยู่อย่างสม่ำเสมอ	3.94	0.63	มาก
3	ผู้บริหารท้องถิ่นยินดีรับฟังทั้งให้ความเคารพผู้ใต้บังคับบัญชา	3.97	0.73	มาก
4	ผู้บริหารท้องถิ่นให้การดูแลผู้อื่นโดยการสนับสนุนเรื่องต่าง ๆ	3.98	0.84	มาก
5	ผู้บริหารท้องถิ่นทำให้มั่นใจว่าประชาชนในพื้นที่ได้รับการตอบสนองความต้องการที่จำเป็นอย่างครบถ้วน	3.91	0.85	มาก
ภาพรวม		3.96	0.47	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านการดูแลผู้อื่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นแสดงความเป็นห่วงเป็นใยผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างแท้จริงอยู่อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.99$) รองลงมาคือ ผู้บริหารท้องถิ่นให้การดูแลผู้อื่นโดยการสนับสนุนเรื่องต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.98$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ

ผู้บริหารท้องถิ่นทำให้มั่นใจว่าประชาชนในพื้นที่ได้รับการตอบสนองความต้องการที่จำเป็นอย่างครบถ้วน ($\bar{X} = 3.91$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ
ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
ด้านความซื่อสัตย์ รายข้อ

(n=396)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต	4.04	0.83	มาก
2	ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติในสิ่งที่พูดและรักษาคำมั่นสัญญา	3.93	0.70	มาก
3	ผู้บริหารท้องถิ่นกระทำในสิ่งที่สอดคล้องกับคำพูดของตนเองเสมอผ่านการพูดและการกระทำที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน	3.95	0.81	มาก
ภาพรวม		3.97	0.65	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านความซื่อสัตย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ($\bar{X} = 4.04$) รองลงมาคือ ผู้บริหารท้องถิ่นกระทำในสิ่งที่สอดคล้องกับคำพูดของตนเองเสมอผ่านการพูดและการกระทำที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ($\bar{X} = 3.95$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติในสิ่งที่พูดและรักษาคำมั่นสัญญา ($\bar{X} = 3.93$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ
ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม รายข้อ

(n=396)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ผู้บริหารท้องถิ่นตั้งกฎระเบียบในการปฏิบัติเชิงจริยธรรมให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา	3.84	0.67	มาก
2	ผู้บริหารท้องถิ่นมีการสื่อสาร การอธิบาย การสนับสนุน และให้รางวัล ที่แสดงพฤติกรรมตามหลักจริยธรรมที่ถูกกำหนดเอาไว้	3.74	0.72	มาก
3	ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติตนอย่างมีจริยธรรมเพื่อเป็นแบบอย่างให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา	3.89	0.64	มาก
4	ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติตนอย่างมีจริยธรรมเพื่อเป็นแบบอย่างให้กับประชาชนในพื้นที่	4.02	0.71	มาก
5	ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติงานอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรมจริยธรรม	3.94	0.74	มาก
ภาพรวม		3.88	0.45	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติตนอย่างมีจริยธรรมเพื่อเป็นแบบอย่างให้กับประชาชนในพื้นที่ ($\bar{X} = 4.02$) รองลงมาคือ ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติงานอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = 3.94$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นมีการสื่อสาร การอธิบาย การสนับสนุน และให้รางวัล ที่แสดงพฤติกรรมตามหลักจริยธรรมที่ถูกกำหนดเอาไว้ ($\bar{X} = 3.74$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ
ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
ด้านความใส่ใจในระยะยาว รายข้อ

(n=396)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ผู้บริหารท้องถิ่นใส่ใจการดูแลรักษา สภาพแวดล้อมที่ดีในพื้นที่	3.91	0.94	มาก
2	ผู้บริหารท้องถิ่นกระตุ้นให้ผู้บังคับบัญชาและ ประชาชนในพื้นที่เกิดการหมุนเวียนสิ่งของ เครื่องใช้ ให้นำกลับมาใช้ใหม่	3.92	0.79	มาก
3	ผู้บริหารท้องถิ่นใส่ใจต่อการดำเนินงานต่าง ๆ ที่ ส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่	3.73	0.66	มาก
4	ผู้บริหารท้องถิ่นแสดงความห่วงใยต่อสวัสดิการ ของสังคมที่ประชาชนในพื้นที่จะได้รับ	3.76	0.66	มาก
ภาพรวม		3.83	0.43	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านความใส่ใจในระยะยาว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.83$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นกระตุ้นให้ผู้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่เกิดการหมุนเวียนสิ่งของ เครื่องใช้ ให้นำกลับมาใช้ใหม่ ($\bar{X}=3.92$) รองลงมาคือ ผู้บริหารท้องถิ่นใส่ใจการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมที่ดีในพื้นที่ ($\bar{X}=3.91$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นใส่ใจต่อการดำเนินงานต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ ($\bar{X}=3.73$)

**ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ
บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร**

ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร รายละเอียดดังตาราง 11-15

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ
จังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้าน

(n=396)

ด้านที่	การมีส่วนร่วมของประชาชน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	3.82	0.55	มาก
2	การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ	3.33	0.62	ปานกลาง
3	การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	3.64	0.67	มาก
4	การมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.22	0.76	ปานกลาง
ภาพรวม		3.50	0.51	ปานกลาง

จากตาราง 11 พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปาน
กลาง ($\bar{X} = 3.50$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การมีส่วนร่วม
ในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 3.82$) มีส่วนร่วมในระดับมาก รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการรับ
ผลประโยชน์ ($\bar{X} = 3.64$) มีส่วนร่วมในระดับมาก การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ
($\bar{X} = 3.33$) มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การมีส่วนร่วม
ในการประเมินผล ($\bar{X} = 3.22$) มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ
จังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ รายข้อ

(n=396)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ท่านได้เข้าร่วมในการกำหนดแนวทางแก้ไข ปัญหาของท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	4.02	0.70	มาก
2	ท่านมีส่วนร่วมเสนอแนะข้อปัญหาความต้องการ ในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	3.96	0.75	มาก
3	ท่านเข้าร่วมรับฟังการประชุมกับสภาฯ ในเรื่อง การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	3.97	0.70	มาก
4	ท่านเข้าร่วมคิดวิเคราะห์เสนอแนะข้อคิดเห็น ปัญหาความต้องการในการพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	4.01	0.73	มาก
5	ท่านเข้าร่วมเวทีประชาคมหมู่บ้านเพื่อรวมเสนอ ปัญหาความต้องการของชุมชนต่อองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	3.99	0.70	มาก
6	ในการจัดเวทีประชาคมขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นท่านเข้าร่วมประชุมเพื่อวิเคราะห์และ เสนอปัญหาของชุมชนต่อองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	3.96	0.76	มาก
7	ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหา ต่าง ๆ ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	2.84	0.87	ปานกลาง
ภาพรวม		3.82	0.55	มาก

จากตาราง 12 พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านได้เข้าร่วมในการกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.02$) มีส่วนร่วมในระดับมาก รองลงมาคือ ท่านเข้าร่วมคิดวิเคราะห์เสนอแนะข้อคิดเห็นปัญหาความต้องการในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.01$) มีส่วนร่วมในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 2.84$) มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ รายข้อ

(n=396)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3.81	0.79	มาก
2	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการด้านส่งเสริมกลุ่มอาชีพ อบรมอาชีพ และการส่งเสริมการทำมาหากินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3.50	0.92	ปานกลาง
3	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3.82	0.80	มาก
4	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการด้านสุขภาพอนามัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3.80	0.76	มาก
5	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการปรับปรุงระบบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล	3.45	0.91	ปานกลาง

ตาราง 13 (ต่อ)

(n=396)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
6	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ของโครงการหรือกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	2.90	1.16	ปานกลาง
7	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการบริหารจัดการทรัพยากรวัสดุตามโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	2.89	1.19	ปานกลาง
8	ท่านให้ความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยการเป็นคณะทำงานในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	2.94	1.20	ปานกลาง
9	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการประสานงานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	2.90	1.16	ปานกลาง
ภาพรวม		3.33	0.62	ปานกลาง

จากตาราง 13 พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอลำลูกเกด จังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.82$) มีส่วนร่วมในระดับมาก รองลงมาคือ ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.81$) มีส่วนร่วมในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการบริหารจัดการทรัพยากรวัสดุตามโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 2.89$) มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ
จังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ รายข้อ

(n=396)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ท่านได้ร่วมรับผลประโยชน์จากการสำรวจข้อมูลชุมชน เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการ เพื่อจัดสรรงบประมาณอันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3.67	0.82	มาก
2	ท่านได้ร่วมรับผลประโยชน์จากการดำเนินงานในกิจกรรม/โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3.73	0.74	มาก
3	ท่านได้มีโอกาสร่วมสร้างรายได้ อันเป็นผลมาจากการจัดสรรงบประมาณเพื่อการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3.58	0.81	มาก
4	ท่านได้ร่วมรับประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินการโครงการ/กิจกรรมด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3.65	0.84	มาก
5	ท่านได้ร่วมรับประโยชน์จากกิจกรรมโครงการด้านสุขภาพอนามัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3.60	0.81	มาก
ภาพรวม		3.64	0.67	มาก

จากตาราง 14 พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.64$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีส่วนร่วมในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านได้ร่วมรับผลประโยชน์จากการดำเนินงานในกิจกรรม/โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณให้

เหมาะสมกับชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.73$) รองลงมาคือ ท่านได้ร่วม
รับผลประโยชน์จากการสำรวจข้อมูลชุมชน เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการเพื่อ
จัดสรรงบประมาณอันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
($\bar{X} = 3.67$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านได้มีโอกาสร่วมสร้างรายได้ อันเป็นผลมา
จากการจัดสรรงบประมาณเพื่อการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
($\bar{X} = 3.58$)

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ
จังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล รายข้อ

(n=396)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ประชาชนมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบ การปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	3.25	0.98	ปานกลาง
2	ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำกับติดตาม โครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3.38	1.00	ปานกลาง
3	ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบความ โปร่งใสของการบริหารงานโครงการพัฒนาชุมชน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3.05	1.14	ปานกลาง
4	ประชาชนมีส่วนร่วมในการควบคุมการจัดทำ งบประมาณและบัญชีรับจ่ายขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	2.90	1.15	ปานกลาง
5	ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอแนะเพื่อ ปรับปรุงแผนงานโครงการพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล	3.54	0.93	มาก
ภาพรวม		3.22	0.76	ปานกลาง

จากตาราง 15 พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแผนงานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ($\bar{X} = 3.54$) มีส่วนร่วมในระดับมาก รองลงมาคือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำกับติดตามโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.38$) มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการควบคุมการจัดทำงบประมาณและบัญชีรับจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 2.90$) มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร รายละเอียดดังตาราง 16-21

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้าน

(n=396)

ด้าน ที่	ประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนา บริการสาธารณะ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ร่วมสนับสนุนการพัฒนาทุนมนุษย์ในระดับ ท้องถิ่น เพื่อเป็นกำลังหลักในการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของท้องถิ่นในการพึ่งตนเอง และ รองรับการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขัน	3.57	0.68	มาก
2	สร้างกลไกมาตรการรองรับการขับเคลื่อน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมเสริมสร้าง สวัสดิการสังคม เสริมความเป็นธรรมและลด ความเหลื่อมล้ำในสังคมระดับพื้นที่	3.74	0.59	มาก
3	พัฒนาการบริการสาธารณะของท้องถิ่นผ่านการ ร่วมดำเนินการของเอกชนหรือหน่วยงานรัฐที่เกิด ประโยชน์สูงสุดต่อการบริการประชาชน	3.71	0.62	มาก
4	เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการบริการของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานสากล รองรับความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนาประเทศไทย 4.0	2.76	0.64	ปานกลาง
5	รวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนร่วมหนุนเสริม การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประสบ ความสำเร็จในการพัฒนาตามแนวทางการ พัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ตามเป้าหมายการพัฒนา แห่งสหัสวรรษ (Sustainable Development Goals : SDGs)	2.91	0.52	ปานกลาง
ภาพรวม		3.26	0.38	ปานกลาง

จากตาราง 16 พบว่า ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$) เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สร้างกลไกมาตรการรองรับการขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมเสริมสร้างสวัสดิการสังคม เสริมความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมระดับพื้นที่ ($\bar{X} = 3.74$) มีประสิทธิภาพในระดับมาก รองลงมาคือ พัฒนาการบริการสาธารณะของท้องถิ่นผ่านการร่วมดำเนินการของเอกชนหรือหน่วยงานรัฐที่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริการประชาชน ($\bar{X} = 3.71$) มีประสิทธิภาพในระดับมาก ร่วมสนับสนุนการพัฒนาทุนมนุษย์ในระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นกำลังหลักในการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของท้องถิ่นในการพึ่งตนเอง และรองรับการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.57$) มีประสิทธิภาพในระดับมาก รวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนร่วมหนุนเสริมการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Sustainable Development Goals : SDGs) ($\bar{X} = 2.91$) มีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานสากลรองรับความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนาประเทศไทย 4.0 ($\bar{X} = 2.76$) มีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านร่วมสนับสนุนการพัฒนาทุนมนุษย์ในระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นกำลังหลักในการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของท้องถิ่นในการพึ่งตนเอง และรองรับการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขัน รายข้อ

(n=396)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	บุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ผ่านหลักสูตรที่เหมาะสมกับบริบทพื้นที่	3.56	0.72	มาก
2	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดได้มีการพัฒนาการเรียน การสอน ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาและ ผู้ทรงคุณวุฒิ	3.52	0.86	มาก
3	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้รับการสนับสนุนทั้ง บุคลากรและหลักสูตร เพื่อยกระดับสู่ มาตรฐานสากล	3.63	0.76	มาก
4	การจัดการศึกษาของท้องถิ่น ได้มีการใช้ มาตรการทางกฎหมายเพื่อเสริมบทบาทด้าน การศึกษาและการเพิ่มประสิทธิภาพ	3.66	0.75	มาก
5	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการให้ ทุนการศึกษาเพื่อสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพ	3.51	0.88	มาก
ภาพรวม		3.57	0.68	มาก

จากตาราง 17 พบว่า ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านร่วมสนับสนุนการ พัฒนาทุนมนุษย์ในระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นกำลังหลักในการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของ ท้องถิ่นในการพึ่งตนเอง และรองรับการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขัน โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}=3.57$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ

โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดการศึกษาของท้องถิ่น ได้มีการใช้มาตรการทางกฎหมายเพื่อเสริมบทบาทด้านการศึกษาและการเพิ่มประสิทธิภาพ ($\bar{X}=3.66$) รองลงมาคือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้รับการสนับสนุนทั้งบุคลากรและหลักสูตร เพื่อยกระดับสู่มาตรฐานสากล ($\bar{X}=3.63$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีการให้ทุนการศึกษาเพื่อสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพ ($\bar{X}=3.51$)

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านสร้างกลไกมาตรการรองรับการขับเคลื่อนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมเสริมสร้างสวัสดิการสังคม เสริมความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมระดับพื้นที่ รายข้อ

(n=396)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้ร่วมกับภาคีเครือข่ายและประชาชนในพื้นที่ดำเนินงานเพื่อพัฒนาสังคมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยเน้นการประสานเชิงนโยบายเพื่อขับเคลื่อนโครงการประชารัฐ	3.80	0.68	มาก
2	มีการจัดการศึกษาและกิจกรรมนันทนาการเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต	3.69	0.68	มาก
3	มีการส่งเสริมสวัสดิการทางสังคมและห้องสมุดประชาชน	3.72	0.73	มาก
4	มีการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดมีความร่วมมือที่เข้มแข็งจากทุกภาคส่วน	3.71	0.67	มาก
5	มีการพัฒนาระบบบริการรองรับสังคมผู้สูงอายุ และสังคมแห่งการเกื้อกูลในชุมชน เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความมั่นคงทางสังคมอย่างยั่งยืน	3.77	0.73	มาก
ภาพรวม		3.74	0.59	มาก

จากตาราง 18 พบว่า ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านสร้างกลไกมาตรการรองรับการขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมเสริมสร้างสวัสดิการสังคม เสริมความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมระดับพื้นที่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.74$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ร่วมกับภาคีเครือข่ายและประชาชนในพื้นที่ดำเนินงานเพื่อพัฒนาสังคมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยเน้นการประสานเชิงนโยบาย เพื่อขับเคลื่อนโครงการประชารัฐ ($\bar{X}=3.80$) รองลงมาคือมีการพัฒนาระบบบริการรองรับสังคมผู้สูงอายุและสังคมแห่งการเกื้อกูลในชุมชน เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความมั่นคงทางสังคมอย่างยั่งยืน ($\bar{X}=3.77$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีการจัดการศึกษาและกิจกรรมนันทนาการเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ($\bar{X}=3.69$)

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านพัฒนาการบริการสาธารณะของท้องถิ่นผ่านการร่วมดำเนินการของเอกชนหรือหน่วยงานรัฐที่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริการประชาชน รายข้อ

(n=396)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	มีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน เพื่อพัฒนาภารกิจของท้องถิ่นเกิดประโยชน์ต่อประชาชน	3.67	0.72	มาก
2	มีการประสานความร่วมมือเชิงนโยบายกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยยกระดับบริการด้านสาธารณสุข การศึกษา และสวัสดิการประชาชน	3.78	0.72	มาก
3	มีการส่งเสริมเครือข่ายจิตอาสาเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน	3.76	0.66	มาก

ตาราง 19 (ต่อ)

(n=396)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
4	มีการพัฒนาบริการที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เช่น การเข้าสู่สังคมดิจิทัลและสังคมผู้สูงอายุ เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุดและเกิดความยั่งยืนทางคุณภาพชีวิต	3.65	0.77	มาก
ภาพรวม		3.71	0.62	มาก

จากตาราง 19 พบว่า ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านพัฒนาการบริการสาธารณะของท้องถิ่นผ่านการร่วมดำเนินการของเอกชนหรือหน่วยงานรัฐที่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริการประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ มีการประสานความร่วมมือเชิงนโยบายกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยยกระดับบริการด้านสาธารณสุข การศึกษา และสวัสดิการประชาชน ($\bar{X} = 3.78$) รองลงมาคือ มีการส่งเสริมเครือข่ายจิตอาสาเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน ($\bar{X} = 3.76$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีการพัฒนาบริการที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เช่น การเข้าสู่สังคมดิจิทัลและสังคมผู้สูงอายุ เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุดและเกิดความยั่งยืนทางคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 3.65$)

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานสากลรองรับความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนาประเทศไทย 4.0 รายข้อ

(n=396)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการปรับปรุงการบริการให้มีคุณภาพ ทันสมัย และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและภาคธุรกิจ	2.49	0.74	น้อย
2	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเน้นการพัฒนาระบบบริการเชิงรุกสอดคล้องกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือรัฐ เอกชน	2.78	0.88	ปานกลาง
3	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมการใช้บริการสาธารณะผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์และแอปพลิเคชันมาใช้ในการให้บริการ	2.87	0.90	ปานกลาง
4	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการปรับโครงสร้างและรูปแบบองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการ	2.68	0.91	ปานกลาง
5	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการยกระดับการจัดการโครงสร้างพื้นฐานของท้องถิ่น เพื่อมุ่งสู่มาตรฐานสากลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	2.98	0.73	ปานกลาง
ภาพรวม		2.76	0.64	ปานกลาง

จากตาราง 20 พบว่า ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานสากลรองรับความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนาประเทศไทย 4.0 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.76$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการยกระดับการจัดการโครงสร้างพื้นฐานของท้องถิ่น เพื่อมุ่งสู่มาตรฐานสากลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ($\bar{X} = 2.98$) มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง รองลงมาคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมการใช้บริการสาธารณะผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์และแอปพลิเคชันมาใช้ในการให้บริการ ($\bar{X} = 2.87$) มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการปรับปรุงการบริการให้มีคุณภาพ ทันสมัย และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและภาคธุรกิจ ($\bar{X} = 2.49$) มีประสิทธิผลในระดับน้อย

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านรวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนร่วมหนุนเสริมการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Sustainable Development Goals : SDGs) รายข้อ

(n=396)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรการและกลไกเชิงนโยบายเพื่อแก้ปัญหาความยากจน ความหิวโหย และการเลือกปฏิบัติ	2.88	0.75	ปานกลาง
2	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมความมั่นคงทางอาหาร โภชนาการ น้ำ สุขอนามัย	2.92	0.75	ปานกลาง
3	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการยกระดับคุณภาพชีวิตด้านพลังงาน และสิ่งแวดล้อม	2.91	0.75	ปานกลาง
4	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบูรณาการความร่วมมือเพื่อการศึกษาที่มีคุณภาพและโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต	2.97	0.77	ปานกลาง

ตาราง 21 (ต่อ)

(n=396)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
5	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสร้างความเสมอภาคทางเพศ การป้องกันปัญหาสังคมและความรุนแรง	2.80	0.77	ปานกลาง
6	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการพัฒนาเศรษฐกิจที่มีคุณภาพและยั่งยืน	2.89	0.74	ปานกลาง
7	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมการป้องกันและรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	2.74	0.81	ปานกลาง
8	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการบูรณาการความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน	3.06	0.76	ปานกลาง
9	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรการเสริมสร้างศักยภาพท้องถิ่นให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน	3.02	0.80	ปานกลาง
ภาพรวม		2.91	0.52	ปานกลาง

จากตาราง 21 พบว่า ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ด้านรวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนร่วมหนุนเสริมการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Sustainable Development Goals : SDGs) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการบูรณาการความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ($\bar{X} = 3.06$) รองลงมาคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรการเสริมสร้างศักยภาพท้องถิ่นให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน ($\bar{X} = 3.02$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมการป้องกันและรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ($\bar{X} = 2.74$)

ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย อันได้แก่

1. ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

2. การมีส่วนร่วมของประชาชนมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

รายละเอียดดังตาราง 22-25

ในเบื้องต้นจะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรในตัวแบบที่ใช้ในการศึกษา เพื่อป้องกันการเกิด Multicollinearity คือ การมีสหสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งการที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันในระดับที่สูงมาก อาจส่งผลให้สมการตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์ตัวแปรตามมีความคลาดเคลื่อน ดังนั้น จึงต้องตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระเพื่อให้แน่ใจว่า ตัวแปรอิสระสามารถคงอยู่ในสมการตัวแบบได้ โดยกำหนด ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หลังจากนั้นจึงจะทำการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยจะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.91 – 1.00 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.71-0.90 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.31-0.70 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.01-0.30 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0 แสดงว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง

โดยความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารกับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร รายละเอียดดังตาราง 22

ตาราง 22 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารกับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

ตัวแปร	EL ₁	EL ₂	EL ₃	EL ₄	EL ₅	EL ₆	EL ₇	TEL	EP ₁	EP ₂	EP ₃	EP ₄	EP ₅	TEP
$\bar{X}$	4.06	4.12	4.06	3.96	3.97	3.88	3.83	3.99	3.57	3.74	3.71	2.76	2.91	3.26
S.D.	0.34	0.37	0.37	0.47	0.65	0.45	0.43	0.26	0.68	0.59	0.62	0.64	0.52	0.38
EL ₁	1	.271**	.276**	.296**	.275**	.423**	.441**	.476**	.433**	.406**	.402**	.447**	.434**	.414**
EL ₂		1	.301**	.498**	.411**	.413**	.270**	.758**	.129*	.239**	.229**	.457**	.407*	.425**
EL ₃			1	.539**	.665**	.453**	.461**	.633**	.420**	.442**	.449**	.452**	.477**	.479**
EL ₄				1	.640**	.498**	.425**	.752**	.444**	.410**	.404**	.458**	.482**	.437**
EL ₅					1	.461**	.313**	.677**	.442**	.454**	.442**	.479**	.414**	.408**
EL ₆						1	.594**	.496**	.488**	.745**	.691**	.418**	.499*	.574**
EL ₇							1	.377**	.411**	.636**	.650**	.448**	.449**	.496**
TEL								1	.229**	.367**	.357**	.441**	.478**	.305**
EP ₁									1	.638**	.651**	.432**	.415**	.645**
EP ₂										1	.829**	.450**	.406**	.658**
EP ₃											1	.402**	.429**	.684**
EP ₅												1	.654**	.562**
EP ₅													1	.644**
TEP														1

จากตาราง 22 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร โดยภาพรวม (TEL) กับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม (TEP) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.305$)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยภาพรวม (TEP) กับการบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นรายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ทุกด้าน ได้แก่

1. ด้านความยุติธรรม (EL_1) ($r=.414$)
2. ด้านการแบ่งปันอำนาจ (EL_2) ($r=.425$)
3. ด้านความชัดเจนในบทบาท (EL_3) ($r=.479$)
4. ด้านการดูแลผู้อื่น (EL_4) ($r=.437$)
5. ด้านความซื่อสัตย์ (EL_5) ($r=.408$)
6. ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม (EL_6) ($r=.574$)
7. ด้านความใส่ใจในระยะยาว (EL_7) ($r=.496$)

ตาราง 23 ผลการวิเคราะห์ความเป็นอิสระ ระหว่างตัวแปร (Collinearity Statistics)

ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารกับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

ตัวแปรพยากรณ์	Collinearity Statistics	
	Tolerance	VIF
ด้านความยุติธรรม (EL_1)	.869	1.151
ด้านการแบ่งปันอำนาจ (EL_2)	.564	1.772
ด้านความชัดเจนในบทบาท (EL_3)	.527	1.896
ด้านการดูแลผู้อื่น (EL_4)	.495	2.019
ด้านความซื่อสัตย์ (EL_5)	.418	2.390
ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม (EL_6)	.557	1.795
ด้านความใส่ใจในระยะยาว (EL_7)	.628	1.592

จากตาราง 23 แสดงความเป็นอิสระ ระหว่างตัวแปร (Collinearity Statistics) พบว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมด 7 ตัวแปร มีค่า Tolerance ระหว่าง $0 > 1$ และค่า Variance Inflation Factor (VIF) ไม่เกิน 10 โดยค่า VIF สูงสุดที่ได้มีค่าเท่ากับ 2.390 และค่า Tolerance มีค่าน้อยที่สุดคือ .418 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่จะไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ระหว่างตัวแปร แสดงว่าตัวแปรแต่ละตัวแปร มีความเป็นอิสระจากกัน

การทดสอบลักษณะการแจกแจงเป็นโค้งปกติของข้อมูล (Normality) พิจารณาจากกราฟ Normal Probability Plot พบว่า ข้อมูลส่วนใหญ่อยู่รอบเส้นตรง และค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ $-.111$ ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ $-.406$ แสดงว่าลักษณะของข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ มีการเรียงตัวใกล้เคียงเส้นตรงเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น

การตรวจสอบคะแนนความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์ (Residual) พบว่า ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อน (Residual) = $.000$ ซึ่งใกล้เคียงกับหรือเท่ากับศูนย์ เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น

การตรวจสอบความเป็นอิสระของความคลาดเคลื่อนสถิติของ Durbin-Watson เมื่อ Durbin-Watson มีค่า 1.567 โดยค่า Durbin-Watson ควรมีค่าในช่วง 1.5–2.5 แสดงให้เห็นว่า ความคลาดเคลื่อนมีความเป็นอิสระระหว่างกันอยู่ในเกณฑ์ที่ดี หรือข้อมูลของตัวแปร ณ ระดับใด ๆ ของตัวแปรอิสระมีความเป็นอิสระจากกัน ความคลาดเคลื่อนไม่มีปัญหาสหสัมพันธ์กัน

โดยความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับประสิทธิภาพส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร รายละเอียดดังตาราง 24

[illegible][illegible]

จากตาราง 24 พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน โดยภาพรวม (TPP) กับ ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน เขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม (TEP) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.584$)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการ สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยภาพรวม (TEP) กับการมีส่วนร่วมของ ประชาชน เป็นรายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ทุกด้าน ได้แก่

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (PP_1) ($r=.489$)
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ (PP_2) ($r=.356$)
3. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (PP_3) ($r=.620$)
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (PP_4) ($r=.469$)

ตาราง 25 ผลการวิเคราะห์ความเป็นอิสระ ระหว่างตัวแปร (Collinearity Statistics)

การมีส่วนร่วมของประชาชนกับประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการ สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

ตัวแปรพยากรณ์	Collinearity Statistics	
	Tolerance	VIF
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (PP_1)	.672	1.489
การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ (PP_2)	.548	1.824
การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (PP_3)	.471	2.123
การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (PP_4)	.432	2.317

จากตาราง 25 แสดงความเป็นอิสระ ระหว่างตัวแปร (Collinearity Statistics) พบว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมด 7 ตัวแปร มีค่า Tolerance ระหว่าง $0 > 1$ และค่า Variance Inflation Factor (VIF) ไม่เกิน 10 โดยค่า VIF สูงสุดที่ได้มีค่าเท่ากับ 2.317 และค่า Tolerance มีค่าน้อยที่สุดคือ .432 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่จะไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ระหว่างตัวแปร แสดงว่าตัวแปรแต่ละตัวแปร มีความเป็นอิสระจากกัน

การทดสอบลักษณะการแจกแจงเป็นโค้งปกติของข้อมูล (Normality) พิจารณาจากกราฟ Normal Probability Plot พบว่า ข้อมูลส่วนใหญ่อยู่รอบเส้นตรง และค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ .117 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ .132 แสดงว่าลักษณะของข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ มีการเรียงตัวใกล้เคียงเส้นตรงเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น

การตรวจสอบคะแนนความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์ (Residual) พบว่า ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อน (Residual) = .000 ซึ่งใกล้เคียงกับหรือเท่ากับศูนย์ เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น

การตรวจสอบความเป็นอิสระของความคลาดเคลื่อนสถิติของ Durbin-Watson เมื่อ Durbin-Watson มีค่า 1.571 โดยค่า Durbin-Watson ควรมีค่าในช่วง 1.5 – 2.5 แสดงให้เห็นว่า ความคลาดเคลื่อนมีความเป็นอิสระระหว่างกันอยู่ในเกณฑ์ที่ดี หรือข้อมูลของตัวแปร ณ ระดับใด ๆ ของตัวแปรอิสระมีความเป็นอิสระจากกัน ความคลาดเคลื่อนไม่มีปัญหาสหสัมพันธ์กัน

จากตาราง 22-25 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันในระดับที่อยู่ในเกณฑ์ข้อจำกัดหรือต่ำกว่า 0.80 (Stevens, 2002) ไม่ทำให้เกิดปัญหาภาวะพหุสัมพันธ์ร่วม (Multicollinearity) ซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อแรงในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ และไม่ส่งผลให้สมการตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์ตัวแปร ขณะเดียวกันตัวแปรอิสระไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ เนื่องจากค่า VIF (Variance Inflation Factor) ไม่เกิน 10 และค่า Tolerance อยู่ระหว่าง $0 < 1$ จึงสามารถนำไปวิเคราะห์หาการถดถอยพหุคูณได้

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร แสดงรายละเอียดดังตาราง 26

ตาราง 26 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

ตัวแปรพยากรณ์	B	Std.error	(β)	T	P-value
(Constant)	1.265	.274		4.626	.000
ด้านความยุติธรรม (EL ₁)	.027	.047	.024	.565	.573
ด้านการแบ่งปันอำนาจ (EL ₂)	-.056	.054	-.055	-1.041	.298
ด้านความชัดเจนในบทบาท (EL ₃)	.130	.056	.128	2.325	.021*
ด้านการดูแลผู้อื่น (EL ₄)	-.009	.046	-.011	-.192	.848
ด้านความซื่อสัตย์ (EL ₅)	.092	.036	.156	2.531	.012*
ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม (EL ₆)	.377	.045	.448	8.366	.000**
ด้านความใส่ใจในระยะยาว (EL ₇)	.223	.044	.256	5.066	.000**

R=.616, R²=.380, R²Adj=.369, F=33.967, Sig=.000**

จากตาราง 26 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร ด้านการแนะนำด้าน
จริยธรรม (EL₆) (β =.448) และด้านความใส่ใจในระยะยาว (EL₇) (β =.256) มีอิทธิพลต่อ
ประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน
เขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านความ
ซื่อสัตย์ (EL₅) (β =.156) และด้านความชัดเจนในบทบาท (EL₃) (β =.128) มีอิทธิพลอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถร่วมกันทำนายระดับประสิทธิผลการส่งเสริม
และพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัด
สกลนคร ได้ร้อยละ 38.00 (R²=.380) โดยนำมาเขียนเป็นสมการถดถอยพหุคูณในรูป
คะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 1.265 + .130(EL_3) + .092(EL_5) + .377(EL_6) + .223(EL_7)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_Y = .128(EL_3) + .156(EL_5) + .448(EL_6) + .256(EL_7)$$

ส่วนภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารด้านความยุติธรรม ด้านการแบ่งปันอำนาจ และด้านการดูแลผู้อื่น ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร แสดงรายละเอียดดังตาราง 27

ตาราง 27 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

ตัวแปรพยากรณ์	B	Std.error	(β)	T	P-value
(Constant)	1.607	.110		14.636	.000
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (PP ₁)	.170	.032	.247	5.313	.000**
การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ (PP ₂)	.025	.032	.040	.776	.438
การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (PP ₃)	.246	.031	.435	7.836	.000**
การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (PP ₄)	.060	.029	.120	2.077	.038*

R=.658, R²=.433, R²Adj=.427, F=74.554, Sig=.000**

จากตาราง 27 พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (PP₃) (β =.435) และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (PP₁) (β =.247) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการมีส่วนร่วมในการประเมินผล (PP₄) (β =.120) มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถร่วมกันทำนายระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ ได้ร้อยละ 43.30 (R²=.433) โดยนำมาเขียนเป็นสมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 1.607 + .170(PP_1) + .246(PP_3) + .060(PP_4)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_Y = .247(PP_1) + .435(PP_3) + .120(PP_4)$$

ส่วนการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการไม่มี
อิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

ทั้งนี้ จากผลการวิจัยสามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย
ดังตาราง 28

ตาราง 28 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารด้านความยุติธรรม มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการ สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอ วาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร	ปฏิเสธ
ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารด้านการแบ่งปันอำนาจ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการ สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอ วาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร	ปฏิเสธ
ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารด้านความชัดเจนใน บทบาทมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนา บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอ วาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร	ยอมรับ
ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารด้านการดูแลผู้อื่น มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการ สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอ วาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร	ปฏิเสธ
ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารด้านความซื่อสัตย์ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการ สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอ วาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร	ยอมรับ

ตาราง 28 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารด้านการแนะนำด้านจริยธรรมมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร	ยอมรับ
ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารด้านความใส่ใจในระยะยาวมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร	ยอมรับ
การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร	ยอมรับ
การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร	ปฏิเสธ
การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร	ยอมรับ
การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร	ยอมรับ

จากตาราง 28 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม ด้านความใส่ใจในระยะยาว ด้านความซื่อสัตย์

และด้านความชัดเจนในบทบาท มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการ
สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร จึง
ยอมรับสมมติฐาน ส่วนด้านความยุติธรรม ด้านการแบ่งปันอำนาจ และด้านการดูแลผู้อื่น
ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร จึงปฏิเสธสมมติฐาน

การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ด้าน
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล มีอิทธิพลต่อ
ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน
เขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร จึงยอมรับสมมติฐาน ส่วนด้านการมีส่วนร่วมในการ
ดำเนินการ ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร จึงปฏิเสธสมมติฐาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการ
สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ได้ผล
สรุป ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัด
สกลนคร มีจำนวนทั้งสิ้น 396 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 62.12 มีอายุ
ระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.31 มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา/ปวช. คิดเป็นร้อย
ละ 38.64 ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 30.81 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง
10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.16 และอาศัยอยู่ในตำบลคำบ่อ จำนวน 109 คน
คิดเป็นร้อยละ 27.52

2. ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต
อำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน
พบว่า มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ
ด้านการแบ่งปันอำนาจ รองลงมาคือ ด้านความยุติธรรม ด้านความชัดเจนในบทบาท ด้าน
ความซื่อสัตย์ ด้านการดูแลผู้อื่น ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
ที่สุด คือ ด้านความใส่ใจในระยะยาว โดยสรุปผลในแต่ละด้านได้ดังนี้

2.1 ด้านความยุติธรรม มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับ
มาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่
มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นวางหลักเกณฑ์การบริหารงานอย่างถูกต้อง

เหมาะสม รองลงมาคือ ผู้บริหารท้องถิ่นรับผิดชอบในการกระทำของตน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่ทุกคนด้วยความถูกต้องซื่อสัตย์

2.2 ด้านการแบ่งปันอำนาจ มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาร่วมแสดงความคิดเห็น รองลงมาคือ ผู้บริหารท้องถิ่นมักมอบอำนาจให้ผู้ใต้บังคับบัญชาตัดสินใจเองได้ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่

2.3 ด้านความชัดเจนในบทบาท มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นชี้แจงประชาชนในพื้นที่เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนได้ว่าจะต้องทำอะไร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการดำเนินงานขององค์กร รองลงมาคือ ผู้บริหารท้องถิ่นชี้แจงอย่างชัดเจนได้ว่าผู้ใต้บังคับบัญชาคาดหวังสิ่งใดจากตัวผู้บริหารท้องถิ่น ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นชี้แจงอย่างชัดเจนได้ว่าประชาชนในพื้นที่คาดหวังสิ่งใดจากตัวผู้บริหารท้องถิ่น

2.4 ด้านการดูแลผู้อื่น มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นแสดงความเป็นห่วงเป็นใยผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างแท้จริงอย่างสม่ำเสมอ รองลงมาคือ ผู้บริหารท้องถิ่นให้การดูแลผู้อื่นโดยการสนับสนุนเรื่องต่าง ๆ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นทำให้มั่นใจว่าประชาชนในพื้นที่ได้รับการตอบสนองความต้องการที่จำเป็นอย่างครบถ้วน

2.5 ด้านความซื่อสัตย์ มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต รองลงมาคือ ผู้บริหารท้องถิ่นกระทำในสิ่งที่สอดคล้องกับคำพูดของตนเองเสมอผ่านการพูดและการกระทำที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติในสิ่งที่พูดและรักษาคำมั่นสัญญา

2.6 ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติตามอย่างมีจริยธรรมเพื่อเป็นแบบอย่างให้กับประชาชนในพื้นที่ รองลงมาคือ ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติงานอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรมจริยธรรม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นมีการสื่อสาร การอธิบาย การสนับสนุน และให้รางวัล ที่แสดงพฤติกรรมตามหลักจริยธรรมที่ถูกกำหนดเอาไว้

2.7 ด้านความใส่ใจในระยะยาว มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นกระตุ้นให้ผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่เกิดการหมุนเวียนสิ่งของ เครื่องใช้ ให้นำกลับมาใช้ใหม่ รองลงมาคือ ผู้บริหารท้องถิ่นใส่ใจการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมที่ดีในพื้นที่ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นใส่ใจต่อการดำเนินงานต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่

3. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมในระดับมาก รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ มีส่วนร่วมในระดับมาก การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง โดยสรุปผลในแต่ละด้านได้ดังนี้

3.1 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านได้เข้าร่วมในการกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในระดับมาก รองลงมาคือ ท่านเข้าร่วมคิดวิเคราะห์เสนอแนะข้อคิดเห็นปัญหาความต้องการในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง

3.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ มีส่วนร่วมโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านมีส่วนร่วม

ดำเนินการด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในระดับมาก รองลงมาคือ ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการบริจาคทรัพย์สินวัสดุตามโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง

3.3 ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ มีส่วนร่วมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีส่วนร่วมในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านได้ร่วมรับผลประโยชน์จากการดำเนินงานในกิจกรรม/โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รองลงมาคือ ท่านได้ร่วมรับผลประโยชน์จากการสำรวจข้อมูลชุมชน เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการเพื่อจัดสรรงบประมาณอันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านได้มีโอกาสร่วมสร้างรายได้ อันเป็นผลมาจากการจัดสรรงบประมาณเพื่อการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล มีส่วนร่วมโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแผนงานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีส่วนร่วมในระดับมาก รองลงมาคือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำกับติดตามโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการควบคุมการจัดทำงบประมาณและบัญชีรับจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง

4. ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สร้างกลไกมาตรการรองรับการขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมเสริมสร้างสวัสดิการสังคม เสริมความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในสังคมระดับพื้นที่ มีประสิทธิผลในระดับมาก รองลงมาคือ พัฒนาการบริการสาธารณะของท้องถิ่นผ่านการร่วมดำเนินการของเอกชนหรือหน่วยงานรัฐที่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริการประชาชน มีประสิทธิผลในระดับมาก ร่วมสนับสนุน

การพัฒนาทุนมนุษย์ในระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นกำลังหลักในการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของท้องถิ่นในการพึ่งตนเอง และรองรับการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขัน มีประสิทธิผลในระดับมาก รวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนร่วมหนุนเสริมการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Sustainable Development Goals : SDGs) มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานสากลรองรับความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนาประเทศไทย 4.0 มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง โดยสรุปผลในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

4.1 ด้านร่วมสนับสนุนการพัฒนาทุนมนุษย์ในระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นกำลังหลักในการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของท้องถิ่นในการพึ่งตนเอง และรองรับการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขัน มีประสิทธิผลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การจัดการศึกษาของท้องถิ่น ได้มีการใช้มาตรการทางกฎหมายเพื่อเสริมบทบาทด้านการศึกษาและการเพิ่มประสิทธิภาพ รองลงมาคือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้รับการสนับสนุนทั้งบุคลากรและหลักสูตร เพื่อยกระดับสู่มาตรฐานสากล ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการให้ทุนการศึกษาเพื่อสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพ

4.2 ด้านสร้างกลไกมาตรการรองรับการขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมเสริมสร้างสวัสดิการสังคม เสริมความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมระดับพื้นที่ มีประสิทธิผลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ร่วมกับภาคีเครือข่ายและประชาชนในพื้นที่ดำเนินงานเพื่อพัฒนาสังคมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยเน้นการประสานเชิงนโยบายเพื่อขับเคลื่อนโครงการประชารัฐ มีการพัฒนาระบบบริการรองรับสังคมผู้สูงอายุและสังคมแห่งการเกื้อกูลในชุมชน เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความมั่นคงทางสังคมอย่างยั่งยืน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีการจัดการศึกษาและกิจกรรมนันทนาการเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

4.3 ด้านพัฒนาการบริการสาธารณะของท้องถิ่นผ่านการร่วมดำเนินการของเอกชนหรือหน่วยงานรัฐที่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริการประชาชน มีประสิทธิผล

โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ มีการประสานความร่วมมือเชิงนโยบายกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยยกระดับบริการด้านสาธารณสุข การศึกษา และสวัสดิการประชาชน รองลงมาคือ มีการส่งเสริมเครือข่ายจิตอาสาเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีการพัฒนาบริการที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เช่น การเข้าสู่สังคมดิจิทัลและสังคมผู้สูงอายุ เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุดและเกิดความยั่งยืนทางคุณภาพชีวิต

4.4 ด้านเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานสากลรองรับความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนาประเทศไทย 4.0 มีประสิทธิผลโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการยกระดับการจัดการโครงสร้างพื้นฐานของท้องถิ่น เพื่อมุ่งสู่มาตรฐานสากลและการพัฒนาที่ยั่งยืน มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง รองลงมาคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมการใช้บริการสาธารณะผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์และแอปพลิเคชันมาใช้ในการให้บริการ มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการปรับปรุงการบริการให้มีคุณภาพ ทันสมัย และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและภาคธุรกิจ มีประสิทธิผลในระดับน้อย

4.5 ด้านรวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนร่วมหนุนเสริมการพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Sustainable Development Goals : SDGs) มีประสิทธิผลโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการบูรณาการความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน รองลงมาคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรการเสริมสร้างศักยภาพท้องถิ่นให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมการป้องกันและรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

5. ผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

5.1 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร พบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารด้านการแนะนำด้านจริยธรรม ($\beta=.448$) และด้านความใส่ใจในระยะยาว ($\beta=.256$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านความซื่อสัตย์ ($\beta=.156$) และด้านความชัดเจนในบทบาท ($\beta=.128$) มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถร่วมกันทำนายระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 38.00 ($R^2=.380$) ส่วนภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารด้านความยุติธรรม ด้านการแบ่งปันอำนาจ และด้านการดูแลผู้อื่น ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

5.2 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ($\beta=.435$) และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\beta=.247$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ($\beta=.120$) มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถร่วมกันทำนายระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 43.30 ($R^2=.433$) ส่วนการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลสรุปการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร พบว่า

ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการแบ่งปันอำนาจ รองลงมาคือ ด้านความยุติธรรม ด้านความชัดเจนในบทบาท ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการดูแลผู้อื่น ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านความใส่ใจในระยะยาว เหตุผลที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ใกล้ชิดประชาชนโดยตรง ผู้บริหารจึงต้องปฏิบัติงานภายใต้กรอบกฎหมาย ระเบียบ และหลักธรรมาภิบาลอย่างเคร่งครัด อีกทั้งยังถูกตรวจสอบจากหลายภาคส่วน เช่น ประชาชน สภาท้องถิ่น และหน่วยงานกำกับดูแล ทำให้ผู้บริหารมีแนวโน้มแสดงพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในระดับสูง

นอกจากนี้ นโยบายภาครัฐที่เน้นคุณธรรมและความโปร่งใส อีกทั้งในปัจจุบันได้มีการกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 76 วรรค 3 บัญญัติให้ “รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมที่ได้กำหนดไว้” รวมถึงกำหนดให้มีกระบวนการรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ มาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2562 มีหลักการให้มีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อเป็นแม่บทในการจัดทำประมวลจริยธรรมให้กับองค์กรกลางบริหารงานบุคคลประเภทต่าง ๆ และหน่วยงานของรัฐที่อยู่ในกำกับของฝ่ายบริหารได้จัดทำประมวลจริยธรรมให้มีความสอดคล้องและมีมาตรฐานเดียวกันสาระสำคัญของพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 คือ เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องมีการรักษาจริยธรรมไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมตามที่กฎหมายกำหนด และกำหนดหน้าที่ของกลไกการขับเคลื่อนจริยธรรม 3 ระดับ เพื่อให้กระบวนการรักษาจริยธรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงส่งเสริมให้ผู้บริหารแสดงพฤติกรรมเชิงจริยธรรมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะด้านการแบ่งปันอำนาจที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วมและการกระจายอำนาจ (Participative Management และ Decentralization) ที่เน้นการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ขณะที่ด้านความยุติธรรมและ

ความชัดเจนในบทบาทสะท้อนหลักความเป็นธรรมตามทฤษฎีความยุติธรรมในองค์การ (Organizational Justice Theory) และโครงสร้างระบบราชการที่มีความชัดเจน ส่วนด้านความซื่อสัตย์และการดูแลผู้อื่นสอดคล้องกับแนวคิดภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ Brown (2007) ได้อธิบายภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมว่าคนที่มีความซื่อสัตย์ ความไว้วางใจ และความยุติธรรม ใช้การปฏิบัติที่มีกฎเกณฑ์ มีการกำหนดกรอบความประพฤติปฏิบัติที่ควรจะเป็นในที่ทำงานว่าควรปฏิบัติอย่างไรจึงจะถูกต้องเหมาะสมและมองว่าภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมจะต้องเป็นผู้จัดการเชิงคุณธรรม ซึ่งผู้จัดการเชิงคุณธรรมจะมีอิทธิพลต่อผู้ตามที่มีจริยธรรมและไร้จริยธรรม จะสร้างจริยธรรมที่เด่นชัดด้วยการสื่อสารถึงมาตรฐานเชิงจริยธรรม พฤติกรรมที่เป็นแบบอย่างเชิงจริยธรรมและมีการให้รางวัล มีการลงโทษและมีการเสริมสร้างหรือพัฒนาวิสัยทัศน์ เพื่อให้ผู้ตามประพฤติอยู่ในกฎเกณฑ์ของคุณธรรม และสอดคล้องกับแนวคิดของ Heiskanen (2009) กล่าวว่าผู้นำที่ปฏิบัติแต่สิ่งดี ๆ จะมีความรับผิดชอบต่อบุคคลและผลประโยชน์ของบุคคลหรือที่คนอื่นมักพูดว่า ผู้นำที่ดีจะทำแต่สิ่งดี ๆ เสมอ ผู้นำเชิงจริยธรรมจะมีความพยายามอย่างหนักสำหรับการได้มาซึ่งผลลัพธ์และสิ่งที่ดี ๆ เพราะว่าเขาทั้งหลายจะมีวิธีการทำงานหรือกำหนดเส้นทางเดินเพื่อความสำเร็จที่ชัดเจนยิ่งไปกว่านั้นผู้นำ ที่ดีจะต้องทำแต่สิ่งดี ๆ และเป็นประโยชน์จะเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างมนุษย์ที่ดีทุก ๆ การตัดสินใจในการปฏิบัติ ของผู้นำเชิงจริยธรรมจะมีความหมายเสมอ

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการแบ่งปันอำนาจ มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้บริหารท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาร่วมแสดงความคิดเห็น รองลงมาคือ ผู้บริหารท้องถิ่นมักมอบอำนาจให้ผู้ใต้บังคับบัญชาตัดสินใจเองได้ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมภายในองค์กร โดยเฉพาะการเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาร่วมแสดงความคิดเห็นและการมอบอำนาจในการตัดสินใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management) และภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ Brown และ Treviño ที่เน้นการให้อำนาจ (Empowerment) และการพหุทัศนะของผู้ใต้บังคับบัญชา อย่างไรก็ตาม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่ อาจสะท้อนข้อจำกัดด้านช่องทางการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน หรือภาระงานของผู้บริหารที่เน้นการบริหารภายในมากกว่าการมี

ปฏิสัมพันธ์ภายนอก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการแบ่งปันอำนาจยังคงกระจุกตัวอยู่ในระดับองค์กร มากกว่าการขยายไปสู่การมีส่วนร่วมของประชาชนในวงกว้าง ตามแนวคิดการกระจายอำนาจ (Decentralization) ที่ยังต้องได้รับการพัฒนาให้ครอบคลุมทุกภาคส่วนมากขึ้น ส่วนด้านความใส่ใจในระยะยาว เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แม้จะมีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังให้ความสำคัญกับการบริหารงานเชิงตอบสนองในระยะสั้นมากกว่าการมองผลกระทบในระยะยาว ทั้งนี้เนื่องจากบริบทของการบริหารงานท้องถิ่นมักเกี่ยวข้องกับข้อจำกัดด้านงบประมาณ ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง และแรงกดดันจากความต้องการของประชาชนที่ต้องการเห็นผลลัพธ์อย่างรวดเร็ว จึงทำให้การวางแผนหรือการตัดสินใจที่คำนึงถึงผลกระทบระยะยาวยังไม่โดดเด่นเท่าที่ควร สำหรับประเด็นที่ว่า ผู้บริหารใส่ใจต่อการดำเนินงานที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อาจอธิบายได้ว่าการตัดสินใจในหลายโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคงมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า หรือการดำเนินงานตามนโยบายที่กำหนดไว้แล้ว มากกว่าการประเมินผลกระทบเชิงลึกในระยะยาว เช่น ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม สังคม หรือคุณภาพชีวิตของประชาชนในอนาคต อีกทั้งอาจขาดเครื่องมือหรือกระบวนการประเมินผลกระทบที่เป็นระบบ ทำให้การใส่ใจในมิตินี้ยังไม่ชัดเจน ส่วน การแสดงความห่วงใยต่อสวัสดิการของประชาชนในพื้นที่ที่อยู่ในระดับรองลงมา อาจสะท้อนว่า แม้ผู้บริหารจะมีเจตคติที่ดีและตระหนักถึงความสำคัญของสวัสดิการสังคม แต่การดำเนินการให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมอาจยังมีข้อจำกัด เช่น งบประมาณไม่เพียงพอ การจัดลำดับความสำคัญของโครงการ หรือข้อจำกัดเชิงนโยบายจากส่วนกลาง จึงทำให้ระดับการรับรู้ของบุคลากรต่อพฤติกรรมดังกล่าวอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีววรรณ พายเงิน (2567) ได้ทำการศึกษาวัฒนธรรมองค์กรและภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูริกา ชัยสงคราม (2567) ได้ทำการศึกษา ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดระยอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาดิชัย อุดมกิจมงคล (2566) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มุกดา ป้องคำศรี (2566) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก รวมทั้งสอดคล้องกับแนวคิดของ Freeman (2004) ได้กล่าวถึงลักษณะของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมไว้ 10 ประการ ดังนี้

- 1) ประกาศวัตถุประสงค์และค่านิยมขององค์การให้ชัดเจนและประพฤติตัวตามแนวทางที่ประกาศไว้
- 2) มุ่งเน้นความสำเร็จขององค์การมากกว่าเน้นเรื่องอัตราส่วนตน
- 3) สรรหาคนดีมีจริยธรรมและพัฒนาบุคคลเหล่านั้น
- 4) หมั่นพรีาสอนเรื่องจริยธรรม ค่านิยมและสร้างนิยามในด้านจริยธรรมแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย
- 5) สร้างกลไกในการ หยุดหรือยับยั้งการตัดสินใจหรือพฤติกรรมที่ขัดจริยธรรมในองค์การ
- 6) เปิดใจกว้างที่จะเข้าใจค่านิยมของคนอื่น ๆ
- 7) กล้าตัดสินใจในเรื่องยาก ๆ อย่างใช้ความคิดสร้างสรรค์
- 8) ต้องทราบดีว่า ค่านิยมหรือหลักการความเชื่อทุกอย่างล้วนมีข้อจำกัด
- 9) ต้องมองให้ทะลุปรุโปร่งว่าการตัดสินใจแต่ละครั้งนั้นส่งผลกระทบต่อใคร
- 10) ผู้นำต้องใส่ใจว่าหลักการบริหารและการใช้ชีวิตประจำวันนั้นเป็นหลักการเดียวกัน และสอดคล้องกับแนวคิดภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมในทัศนะของ Josephson (2009) แห่งสถาบันจริยธรรมโจเซฟสัน (the Josephson institute of ethics) กล่าวว่าเสาหลักคุณลักษณะ 6 ประการของการมีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม (the six pillars of character) ซึ่งประกอบด้วย 1) ความไว้วางใจ (trust) 2) ความเคารพ (respect) 3) ความรับผิดชอบ (responsibility) 4) ความยุติธรรม (fairness) 5) ความเอื้ออาทร (caring) และ 6) ความเป็นพลเมืองดี (citizenship)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมในระดับมาก รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ มีส่วนร่วมในระดับมาก การมีส่วนร่วม

ในการดำเนินการ มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันได้ดำเนินงานภายใต้กรอบแนวคิดการกระจายอำนาจและหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ที่เน้นความโปร่งใส การมีส่วนร่วม และความรับผิดชอบต่อสาธารณะ ประกอบกับการส่งเสริมช่องทางการสื่อสารระหว่างภาครัฐกับประชาชนมากขึ้น เช่น การจัดเวทีประชาคม การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อท้องถิ่น และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและตระหนักถึงสิทธิและบทบาทของตนเองในการมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ระดับการมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ลักษณะของชุมชนในพื้นที่ชนบทที่มีความใกล้ชิดและมีความสัมพันธ์ทางสังคมค่อนข้างแน่นแฟ้น ยังเอื้อต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะของท้องถิ่นอีกด้วย สำหรับ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อาจอธิบายได้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมักให้ความสำคัญกับการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ขั้นตอนต้นของกระบวนการบริหาร เช่น การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การจัดเวทีรับฟังความคิดเห็น หรือการประชุมประชาคมหมู่บ้าน ซึ่งเป็นกลไกที่เปิดกว้างและเข้าถึงได้ง่ายสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม อีกทั้งการมีส่วนร่วมในลักษณะนี้ไม่จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรมาก เพียงแค่การแสดงความคิดเห็นหรือเสนอความต้องการของตนเอง จึงทำให้ประชาชนสามารถเข้ามามีบทบาทได้อย่างสะดวกและต่อเนื่อง ส่งผลให้ด้านนี้มีระดับสูงที่สุด นอกจากนี้ การที่ประชาชนเห็นว่าความคิดเห็นของตนเองอาจส่งผลต่อการตัดสินใจของหน่วยงานรัฐ ยังเป็นแรงจูงใจสำคัญที่กระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมมากขึ้น ส่วนการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ที่อยู่ในระดับมาก เนื่องจากประชาชนได้รับผลลัพธ์จากการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยตรงและสามารถรับรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ถนน น้ำประปา ไฟฟ้า การบริการด้านสาธารณสุข หรือโครงการส่งเสริมอาชีพต่าง ๆ ซึ่งล้วนส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยตรง เมื่อประชาชนเห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับอย่างชัดเจน จึงทำให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและมีทัศนคติที่ดีต่อการมีส่วนร่วม อีกทั้งยังอาจกระตุ้นให้ประชาชนติดตามและสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่นมากขึ้น

ในขณะที่ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะการมีส่วนร่วมในขั้นตอนนี้ต้องอาศัยการลงมือปฏิบัติจริง เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนา การร่วมแรงร่วมใจในโครงการชุมชน หรือการเป็นอาสาสมัคร ซึ่งต้องใช้ทั้งเวลา

แรงงาน และความต่อเนื่องในการมีส่วนร่วม ประชาชนบางส่วนอาจมีข้อจำกัดด้านอาชีพ ภาระครอบครัว หรือรายได้ ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ การดำเนินงานบางโครงการอาจต้องอาศัยทักษะหรือความรู้เฉพาะด้าน จึงทำให้ประชาชนทั่วไปรู้สึกว่าตนเองไม่มีความพร้อมเพียงพอที่จะเข้ามามีบทบาทในขั้นตอนดังกล่าว ส่งผลให้ระดับการมีส่วนร่วมอยู่เพียงระดับปานกลาง ส่วนด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด สามารถอธิบายได้ว่า กระบวนการประเมินผลเป็นขั้นตอนที่มีลักษณะเชิงเทคนิคและค่อนข้างเป็นทางการ ต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวชี้วัด เกณฑ์การประเมิน หรือกระบวนการติดตามและประเมินผล ซึ่งประชาชนทั่วไปอาจยังขาดความรู้ หรือประสบการณ์ในด้านนี้ อีกทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจยังไม่ได้เปิดพื้นที่หรือสร้างกลไกให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลอย่างเป็นระบบ เช่น การจัดเวทีสะท้อนผลหรือการเปิดเผยข้อมูลผลการดำเนินงานอย่างเพียงพอ จึงทำให้ประชาชนมีบทบาทในขั้นตอนนี้ค่อนข้างจำกัด นอกจากนี้ ประชาชนบางส่วนอาจมองว่าการประเมินผลเป็นหน้าที่ของหน่วยงานรัฐโดยตรง ไม่ใช่บทบาทของตนเอง ส่งผลให้การมีส่วนร่วมในด้านนี้ต่ำกว่าด้านอื่นอย่างชัดเจน

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสริมสิทธิ์ สร้อยสอดศรี (2566) ได้ทำการศึกษา การบริหารนโยบายสาธารณะท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระแก้ว ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการบริหารนโยบายสาธารณะท้องถิ่น ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒนิตา พรหมเมศร์ (2566) ได้ทำการศึกษาแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานปกครองในท้องถิ่น ภายใต้องค์การบริหารส่วนตำบลควนทอง อำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันทา ปรีดาชม (2566) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหลักสาม ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566 – 2570) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหลักสาม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับแนวคิด

การมีส่วนร่วมในรูปแบบ “การเข้ามามีบทบาท ('Involve) และ การสร้างความร่วมมือ” (Collaborate)’ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (พณารัตน์ มาศฉมาดล, 2562) ซึ่งการมีส่วนร่วมในรูปแบบการเข้ามามีบทบาทและการสร้างความร่วมมือระหว่างประชาชนกับภาครัฐเป็นการมีส่วนร่วมในระดับกลางไปจนถึงระดับสูงในรูปแบบการร่วมกำหนดนโยบาย การร่วมวางแผน การเข้าร่วมกระบวนการตัดสินใจ และการเข้าร่วมตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ ซึ่งรัฐธรรมนูญกำหนดให้ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นการพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันสุขภาพของประชาชน (มาตรา 34) บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนย่อมมีเสรีภาพในการเสนอข่าวสารหรือการแสดงความคิดเห็นตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพ (มาตรา 35) ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้ภาครัฐต้องออกกฎหมายเพื่อกำหนดวิธีการที่ประชาชนจะเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและได้รับการเยียวยาที่จำเป็นอันเกิดจากผลกระทบของการทำหนังสือสัญญาที่อาจมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม หรือการค้า หรือการลงทุนของประเทศ (มาตรา 178 วรรค 4)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร พบว่า ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สร้างกลไกมาตรการรองรับการขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมเสริมสร้างสวัสดิการสังคม เสริมความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในสังคมระดับพื้นที่ มีประสิทธิผลในระดับมาก รองลงมาคือ พัฒนาการบริการสาธารณะของท้องถิ่นผ่านการร่วมดำเนินการของเอกชนหรือหน่วยงานรัฐที่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริการประชาชน มีประสิทธิผลในระดับมาก ร่วมสนับสนุนการพัฒนาทุนมนุษย์ในระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นกำลังหลักในการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของท้องถิ่นในการพึ่งตนเอง และรองรับการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขัน มีประสิทธิผลในระดับมาก รวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนร่วมหนุนเสริมการพัฒนาองค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Sustainable Development Goals : SDGs) มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานสากลรองรับความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนาประเทศไทย 4.0 มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิดาภา ลีคำงาม (2564) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐกิตติ์ ทองใบ (2566) ได้ทำการศึกษาประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพราน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะโดยรวม พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร มีการดำเนินงานตามภารกิจได้ในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่สามารถยกระดับไปสู่ประสิทธิผลในระดับสูงได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้อาจเกิดจากข้อจำกัดด้านทรัพยากร งบประมาณที่ยังพึ่งพิงส่วนกลางเป็นหลัก รวมถึงข้อจำกัดด้านอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการกระจายอำนาจ (Decentralization) ที่ระบุว่า หากการถ่ายโอนภารกิจไม่สอดคล้องกับทรัพยากรและศักยภาพของท้องถิ่น ย่อมส่งผลให้ประสิทธิผลของการให้บริการสาธารณะอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังอาจเกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการภายใน เช่น ระบบการติดตามประเมินผลที่ยังไม่เข้มแข็ง หรือการวางแผนเชิงกลยุทธ์ที่ยังไม่เชื่อมโยงกับการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สร้างกลไกมาตรการรองรับการขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมเสริมสร้างสวัสดิการสังคม เสริมความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมระดับพื้นที่ มีประสิทธิผลในระดับมาก อาจเป็นผลจากการที่ภารกิจด้านสวัสดิการเป็น ภารกิจหลักเชิงนโยบาย ที่ได้รับการผลักดันอย่างต่อเนื่องจากภาครัฐ อีกทั้งยังเป็นงานที่มีรูปแบบชัดเจน มีแนวทางปฏิบัติที่เป็นมาตรฐาน เช่น การจ่ายเบี้ยยังชีพ การช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ทำให้ อบต. สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าด้านอื่น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดรัฐสวัสดิการ (Welfare State) และแนวคิดความเป็นธรรมทางสังคม

(Social Equity) ที่เน้นให้หน่วยงานภาครัฐมีบทบาทสำคัญในการลดความเหลื่อมล้ำในระดับพื้นที่ จึงทำให้ผลการดำเนินงานในด้านนี้อยู่ในระดับสูง อีกทั้งประชาชนสามารถรับรู้ผลลัพธ์ได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงส่งผลให้ประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร มีความเห็นต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในด้านนี้อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านพัฒนาการบริการสาธารณะของท้องถิ่นผ่านการร่วมดำเนินการของเอกชนหรือหน่วยงานรัฐที่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริการประชาชน และด้านร่วมสนับสนุนการพัฒนาทุนมนุษย์ในระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นกำลังหลักในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของท้องถิ่นในการพึ่งตนเอง และรองรับการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขัน มีประสิทธิผลในระดับมาก สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของการบริหารแบบเครือข่าย (Network Governance) และการบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participatory Governance) ที่เริ่มมีความชัดเจนมากขึ้นในระดับท้องถิ่น โดยเฉพาะการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล โรงเรียน หรือหน่วยงานราชการในพื้นที่ ซึ่งช่วยเสริมทรัพยากรและองค์ความรู้ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันการพัฒนาทุนมนุษย์ในระดับท้องถิ่น เช่น การฝึกอบรมอาชีพ การส่งเสริมการศึกษา หรือการพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน ก็เป็นแนวทางที่สอดคล้องกับแนวคิดทุนมนุษย์ (Human Capital Theory) ที่มองว่าการพัฒนาคนเป็นปัจจัยสำคัญของความเข้มแข็งและความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

ด้านรวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนร่วมหนุนเสริมการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Sustainable Development Goals : SDGs) รวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนร่วมหนุนเสริมการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Sustainable Development Goals : SDGs) อาจสะท้อนถึงข้อจำกัดในเชิง ความเข้าใจและการแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติ เนื่องจาก SDGs เป็นกรอบแนวคิดที่มีความซับซ้อน ครอบคลุมหลายมิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การนำไปปรับใช้ในระดับท้องถิ่นจำเป็นต้องอาศัยองค์ความรู้ การวางแผนแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมจากหลายภาคส่วนอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติองค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ อาจยังขาดเครื่องมือ ตัวชี้วัด หรือแนวทางที่ชัดเจนในการ เชื่อมโยง SDGs เข้ากับแผนพัฒนาท้องถิ่น จึงทำให้ผลการดำเนินงานในด้านนี้ยังไม่โดดเด่น ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการบริการขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานสากลรองรับความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนาประเทศไทย 4.0 มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ยังมีข้อจำกัดในด้าน โครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี ระบบสารสนเทศ และทักษะดิจิทัลของบุคลากร ซึ่งยังมี ความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่เมืองและชนบท (Digital Divide) ประกอบกับการปรับเปลี่ยน ไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล (Digital Government) ต้องอาศัยการลงทุนสูง การปรับ กระบวนการทำงาน และการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กร ซึ่งไม่สามารถเกิดขึ้นได้ใน ระยะสั้น อีกทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่ง อาจยังขาดผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Leadership) ที่มีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี จึงทำให้ประสิทธิผลในด้านเพิ่ม ประสิทธิภาพและยกระดับการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานสากล รองรับความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนาประเทศไทย 4.0 มี ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และอยู่ในระดับปานกลาง

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของ ผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร พบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม ของผู้บริหาร ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม ($\beta=.448$) และด้านความใส่ใจในระยะยาว ($\beta=.256$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ส่วนด้านความซื่อสัตย์ ($\beta=.156$) และด้านความชัดเจนในบทบาท ($\beta=.128$) มี อิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถร่วมกันทำนายระดับ ประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน เขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 38.00 ($R^2=.380$)

จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ที่ให้ความสำคัญกับการสื่อสาร ชี้แนะ และ ปลุกฝังค่านิยมทางจริยธรรมแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยสร้างความเข้าใจที่ ถูกต้องเกี่ยวกับหลักคุณธรรม ความโปร่งใส และความรับผิดชอบต่อสังคม ส่งผลให้

บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีมาตรฐานเดียวกัน ลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และเพิ่มประสิทธิภาพในการตัดสินใจเชิงนโยบายและการให้บริการประชาชน อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Brown & Trevino (2006) ที่ชี้ว่าภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมคือคุณลักษณะของบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ เป็นห่วงเป็นใยคนอื่น และมีหลักการ เป็นบุคคลที่ตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ อย่างยุติธรรมและเท่าเทียมกัน มักแสดงการสื่อสารที่แฝงด้วยจริยธรรมต่อผู้ตาม จัดตั้งมาตรฐานทางจริยธรรม และจัดให้มีการให้รางวัลหรือลงโทษเพื่อให้แน่ใจว่ามาตรฐานที่ถูกกำหนดขึ้นจะได้รับการปฏิบัติตาม รวมทั้งยังเป็นบุคคลที่สามารถทำได้ตามที่พูด และเป็นแบบอย่างของความประพฤติอันดีงาม ผู้นำเชิงจริยธรรมมีบทบาทสำคัญในการเป็นแบบอย่าง (role model) และการสื่อสารค่านิยมทางจริยธรรมในองค์กร ขณะเดียวกัน ด้านความใส่ใจในระยะยาวสะท้อนถึงการมีวิสัยทัศน์และความรับผิดชอบต่อผลกระทบในอนาคตของผู้บริหาร ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาบริการสาธารณะให้เกิดความยั่งยืน ไม่เน้นเพียงผลลัพธ์ระยะสั้น แต่คำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนและชุมชนในระยะยาว ทำให้การดำเนินงานมีความต่อเนื่อง มีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม จึงส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์กรอย่างชัดเจน ในขณะที่ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความชัดเจนในบทบาท ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น อาจเป็นเพราะทั้งสองปัจจัยจะเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของการบริหารงานที่ดีและเป็นคุณลักษณะที่สังคมคาดหวังจากผู้บริหารอยู่แล้ว แต่เมื่อพิจารณาในเชิงเปรียบเทียบกับปัจจัยด้านการแนะนำด้านจริยธรรมและความใส่ใจในระยะยาว อิทธิพลจึงปรากฏในระดับที่น้อยกว่า ทั้งนี้ ความซื่อสัตย์ยังคงมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ และความน่าเชื่อถือขององค์กรต่อประชาชน ซึ่งส่งผลทางอ้อมต่อความร่วมมือและการยอมรับในบริการสาธารณะ ส่วนความชัดเจนในบทบาทช่วยให้บุคลากรเข้าใจหน้าที่ ความรับผิดชอบ และขอบเขตการทำงานของตนเองได้อย่างชัดเจน ลดความซ้ำซ้อนและความขัดแย้งในการปฏิบัติงาน อันนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงานโดยรวม นอกจากนั้น การที่ตัวแปรภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมทั้ง 4 ด้านสามารถร่วมกันทำนายระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 38.00 แสดงให้เห็นว่าแม้ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมจะเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับหนึ่ง แต่ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การมีส่วนร่วมของประชาชน ทรัพยากรทางการบริหาร

นโยบายภาครัฐ โครงสร้างองค์กร และบริบททางสังคมเศรษฐกิจ ซึ่งล้วนมีบทบาทร่วมในการกำหนดประสิทธิผลของการให้บริการสาธารณะ สอดคล้องกับแนวคิดเชิงระบบ (systems theory) ที่มองว่าผลลัพธ์ขององค์กรเกิดจากการทำงานร่วมกันของหลายองค์ประกอบ และยังสอดคล้องกับแนวคิดธรรมาภิบาล (good governance) ที่เน้นการบริหารจัดการที่โปร่งใส มีส่วนร่วม รับผิดชอบ และมุ่งประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยสนับสนุนให้การพัฒนาบริการสาธารณะเกิดประสิทธิผลอย่างยั่งยืนในระยะยาว

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีรวรรณ พายเงิน (2567) ได้ทำการศึกษาวัฒนธรรมองค์กรและภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสามารถร่วมกันทำนายระดับประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 90.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ มุกดา ป้องคำศรี (2566) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารโดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.516$) และภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมมีอิทธิพลทางตรงกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ดีของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมนึก สอนเนย (2566) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำด้านการตัดสินใจ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ร้อยละ 75.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิงสราญ ศรีม่วง (2565) ได้ทำการศึกษา ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานด้านการป้องกันการทุจริตระดับหมู่บ้านในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมทุกตัวแปรย่อยสามารถร่วมกันพยากรณ์ระดับประสิทธิผลการป้องกันการทุจริตระดับหมู่บ้านของประชาชนอำเภอบ้านม่วงได้ร้อยละ 35.50 โดยด้านการ

แบ่งปันอำนาจ มีค่าเบต้า=.289 ด้านการดูแลผู้อื่น มีค่าเบต้า=.212 และด้านความยุติธรรม มีค่าเบต้า=.116 รวมทั้งสอดคล้องกับแนวคิดของ Watts (2008) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับองค์กรเพราะว่ามันเป็นรากฐานสำหรับการเข้าใจถึงวิธีการตัดสินใจของผู้นำที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมของพวกเขาว่าสิ่งไหนจะส่งผลกระทบต่อผลลัพธ์สมรรถนะขององค์กร

ส่วนภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารด้านความยุติธรรม ด้านการแบ่งปันอำนาจ และด้านการดูแลผู้อื่น ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ที่ผลการวิจัยเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า แม้ทั้งภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมทั้ง 3 ด้านจะเป็นองค์ประกอบสำคัญของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมตามแนวคิดทฤษฎี ของ Kalshoven et al. (2011) แต่ในบริบทของการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คุณลักษณะดังกล่าวอาจถูกมองว่าเป็นมาตรฐานพื้นฐาน ที่ผู้บริหารพึงมีอยู่แล้ว จึงทำให้ระดับการรับรู้ของบุคลากรหรือประชาชนมีความใกล้เคียงกัน ไม่เกิดความแตกต่างอย่างชัดเจนเพียงพอที่จะส่งผลเชิงสถิติต่อประสิทธิผลของการดำเนินงาน อีกทั้ง ด้านความยุติธรรม แม้จะช่วยสร้างความรู้สึกเป็นธรรมในองค์กร แต่ผลลัพธ์อาจสะท้อนออกมาในรูปของความพึงพอใจหรือขวัญกำลังใจของบุคลากรมากกว่าประสิทธิผลของบริการสาธารณะโดยตรง ส่วนด้านการแบ่งปันอำนาจ แม้จะสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม (participative management) แต่ในทางปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจยังคงมีโครงสร้างการตัดสินใจแบบรวมศูนย์ หรือมีข้อจำกัดด้านกฎหมาย ระเบียบ และวัฒนธรรมองค์กร ทำให้การกระจายอำนาจไม่สามารถดำเนินได้อย่างเต็มที่ จึงไม่ส่งผลต่อผลลัพธ์เชิงประสิทธิผลอย่างเด่นชัด ขณะที่ด้านการดูแลผู้อื่น ซึ่งสะท้อนถึงความเอาใจใส่และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อาจมีอิทธิพลในเชิงบรรยากาศองค์กรหรือความผูกพันของบุคลากร (organizational commitment) มากกว่าผลลัพธ์เชิงประสิทธิผลของการให้บริการสาธารณะโดยตรง นอกจากนี้ ประสิทธิภาพของการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะยังขึ้นอยู่กับปัจจัยเชิงโครงสร้างและทรัพยากร เช่น งบประมาณ เทคโนโลยี บุคลากร และนโยบายจากส่วนกลาง ซึ่งอาจมีอิทธิพลมากกว่าปัจจัยด้านพฤติกรรมผู้นำในบางมิติ จึงทำให้ตัวแปรภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารทั้ง 3 ด้านไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาอิทธิพลของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ($\beta=.435$) และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\beta=.247$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ($\beta=.120$) มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถร่วมกันทำนายระดับประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 43.30 ($R^2=.433$)

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่าเมื่อประชาชนได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณะอย่างเป็นรูปธรรม จะก่อให้เกิดความพึงพอใจ ความเชื่อมั่น และแรงจูงใจในการสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งส่งผลให้โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ สามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่นและบรรลุผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดการมีส่วนร่วมของ Cohen & Uphoff (1981) ที่กล่าวว่าการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์เป็นปัจจัยสำคัญที่สะท้อนผลลัพธ์ของการพัฒนา และช่วยเสริมสร้างความยั่งยืนของโครงการ ขณะเดียวกัน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น เสนอความต้องการ และมีบทบาทในการกำหนดทิศทางการพัฒนา ซึ่งทำให้การดำเนินงานขององค์กรสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของพื้นที่ ลดความคลาดเคลื่อนของนโยบาย และเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร อันเป็นไปตามแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม (participatory governance) ที่เน้นการกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการกำหนดนโยบายสาธารณะ สำหรับการมีส่วนร่วมในการประเมินผลซึ่งเป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นภายหลังการดำเนินงาน ซึ่งแม้จะมีความสำคัญต่อการปรับปรุงและพัฒนาในระยะต่อไป แต่ผลกระทบต่อประสิทธิผลในปัจจุบันอาจไม่เด่นชัดเท่ากับการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการตัดสินใจและการรับผลประโยชน์ อีกทั้งในบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนอาจยังมีบทบาทในการประเมินผลอย่างจำกัด หรือขาดเครื่องมือและช่องทางที่เอื้อต่อการสะท้อนความคิดเห็นอย่างเป็นระบบ จึงทำให้อิทธิพลปรากฏในระดับที่น้อยกว่า อย่างไรก็ตาม

การที่ตัวแปรการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้ง 3 ด้านสามารถร่วมกันทำนายประสิทธิผล การส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะได้ร้อยละ 43.30 แสดงให้เห็นว่าการมีส่วนร่วม ของประชาชนเป็นปัจจัยสำคัญในระดับค่อนข้างสูงที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการ ดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สอดคล้องกับแนวคิดธรรมาภิบาล (good governance)

ที่เน้นการมีส่วนร่วม ความโปร่งใส และความรับผิดชอบร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งนี้ ยัง สะท้อนว่าประสิทธิผลของการให้บริการสาธารณะไม่ได้ขึ้นอยู่กับการบริหารของภาครัฐ เพียงฝ่ายเดียว แต่ต้องอาศัยความร่วมมือจากประชาชนในทุกขั้นตอนของ กระบวนการพัฒนา จึงจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืนในระยะยาว

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิรินทร์ยา ไพศานาม

(2567) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า การมี ส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการ ประเมินผล มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการมีส่วน ร่วมในการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถ ร่วมกันทำนายระดับประสิทธิผลการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมืองสกลนคร ได้ร้อยละ 45.90 ($R^2=.459$) ยกเว้นการมีส่วนร่วมในการ ดำเนินการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิงสรกาญจน์ ศรีม่วง (2565) ได้ทำการศึกษา ภาวะผู้นำ เชิงจริยธรรมและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานด้าน การป้องกันการทุจริตระดับหมู่บ้านในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรการมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถร่วมกันพยากรณ์ระดับประสิทธิผลการ ป้องกันการทุจริตระดับหมู่บ้านของประชาชนอำเภอบ้านม่วง ได้ร้อยละ 37.00 โดยการมี ส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน มีค่าเบต้า=.365 และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล มีค่า เบต้า=.228 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิดาภา สีกางาม (2564) ได้ทำการศึกษาอิทธิพล ของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการ บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วน ร่วมของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการ

บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 และด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์=.537 โดยสามารถรวมกันทำนายประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 53.70 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา วักดีเพชร (2563) ได้ทำการศึกษา อิทธิพลของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรรณานิคมจังหวัดสกลนคร ในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ <.05 โดยมีความสัมพันธ์ ในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=0.589$) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานมีอิทธิพลสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล และน้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการได้รับผลประโยชน์ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ =.504 อธิบายได้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนทำนายประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 50.40

ส่วนการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร อาจเป็นเพราะว่า แม้การมีส่วนร่วมในขั้นตอนการดำเนินการจะเป็นองค์ประกอบสำคัญตามแนวคิดการมีส่วนร่วมของ Cohen และ Uphoff (1980) แต่ในสภาพความเป็นจริงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ในขั้นตอนดังกล่าวอาจยังมีข้อจำกัด ทั้งในด้านความรู้ ความเชี่ยวชาญ เวลา และทรัพยากร ทำให้การมีส่วนร่วมไม่ต่อเนื่องหรือไม่เข้มข้นเพียงพอที่จะส่งผลต่อประสิทธิผลของการดำเนินงานอย่างชัดเจน อีกทั้งลักษณะของงานบริการสาธารณะหลายประเภทก็ต้องอาศัยทักษะเฉพาะทาง ระเบียบข้อกฎหมาย และกระบวนการบริหารราชการที่เป็นทางการ ส่งผลให้หน่วยงานภาครัฐหรือเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการหลัก ขณะที่ประชาชนมีบทบาทในลักษณะสนับสนุนมากกว่าการลงมือปฏิบัติจริง จึงทำให้อิทธิพลของการมีส่วนร่วมในด้านนี้ไม่เด่นชัดในเชิงสถิติ นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการอาจเป็นตัวแทนที่ส่งผล

ทางอ้อมผ่านปัจจัยอื่น เช่น ความพึงพอใจ ความรู้สึกเป็นเจ้าของ (sense of ownership) หรือความร่วมมือของชุมชน มากกว่าการส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิผลของบริการสาธารณะ รวมถึงในบางพื้นที่อาจยังขาดกลไกหรือช่องทางที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในขั้นตอนปฏิบัติอย่างเป็นระบบ จึงทำให้ระดับการมีส่วนร่วมมีความแตกต่างกัน ไม่มากพอที่จะอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดเชิงระบบที่เชื่อว่าประสิทธิผลของการให้บริการสาธารณะเกิดจากหลายปัจจัยร่วมกัน โดยเฉพาะปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร ทรัพยากร และการบริหารจัดการ ซึ่งอาจมีอิทธิพลมากกว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในขั้นตอนการดำเนินการเพียงมิติเดียวในบริบทของการบริหารงานท้องถิ่นดังกล่าว

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ขอเสนอแนะการวิจัยดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเสริมสร้างและพัฒนาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร โดยเฉพาะด้านความใส่ใจในระยะยาว ผ่านการส่งเสริมการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ที่คำนึงถึงผลกระทบระยะยาว เช่น การประเมินผลกระทบของโครงการก่อนดำเนินงาน การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างต่อเนื่อง และการกำหนดนโยบายที่มุ่งเน้นความยั่งยืนของชุมชนทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการปลูกฝังแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อให้ผู้บริหารคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมในระยะยาวมากกว่าผลสำเร็จเฉพาะหน้า ขณะเดียวกัน ควรพัฒนาด้านการแนะนำจริยธรรม โดยจัดให้มีระบบการสื่อสารภายในที่ชัดเจนและต่อเนื่องเกี่ยวกับมาตรฐานจริยธรรม เช่น การอบรม การประชุมชี้แจง และการจัดทำคู่มือจริยธรรม รวมถึงการสร้างแรงจูงใจ เช่น การยกย่องหรือให้รางวัลแก่ผู้ปฏิบัติตามหลักจริยธรรม และกำหนดแนวปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม เพื่อให้บุคลากรมีแนวทางที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐานเดียวกัน

1.2 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเสริมสร้างและพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลมากขึ้น เช่น การจัดเวที

สาธารณะเพื่อชี้แจงงบประมาณ การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินอย่างโปร่งใส และการจัดตั้งคณะกรรมการภาคประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงาน เพื่อเสริมสร้างความโปร่งใสและความเชื่อมั่นในการบริหารงาน และด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดยส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการดำเนินงานมากขึ้น เช่น การเปิดรับอาสาสมัครหรือคณะทำงานจากภาคประชาชน การสร้างแรงจูงใจในการมีส่วนร่วม และการประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการอย่างทั่วถึง เพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงบทบาทและความสำคัญของตนเองในการพัฒนาท้องถิ่น

1.3 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเสริมสร้างและพัฒนาประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในด้านเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการบริการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานสากลรองรับความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนาประเทศไทย 4.0 โดยควรเร่งพัฒนาระบบการให้บริการให้ทันสมัยมากยิ่งขึ้น เช่น การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการให้บริการ (e-Service) การปรับปรุงขั้นตอนการให้บริการให้สะดวก รวดเร็ว และลดความซ้ำซ้อน รวมถึงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีทักษะด้านเทคโนโลยีและการบริการสมัยใหม่ นอกจากนี้ควรมีการปรับโครงสร้างและรูปแบบองค์กรให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว และเอื้อต่อการให้บริการที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และด้านรวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนร่วมหนุนเสริมการพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Sustainable Development Goals : SDGs) โดยการเสริมสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในการดำเนินโครงการด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การจัดทำโครงการลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การส่งเสริมบทบาทของสตรีและกลุ่มเปราะบาง และการรณรงค์ป้องกันปัญหาสังคมในชุมชน

1.4 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาและเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม ด้านแนะนำด้านจริยธรรม ด้านความใส่ใจในระยะยาว ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความชัดเจนในบทบาทตามลำดับ โดยเฉพาะด้านแนะนำด้านจริยธรรม โดยควรส่งเสริมให้ผู้บริหารมีการสื่อสารด้านแนะนำด้านจริยธรรมแก่บุคลากรอย่างต่อเนื่อง ควบคู่

กับการปลูกฝังความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงาน เพื่อสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่โปร่งใส และตรวจสอบได้ นอกจากนี้ ควรสนับสนุนให้ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ และด้านความใส่ใจในระยะยาว โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ควรส่งเสริมด้านความซื่อสัตย์สุจริตในการบริหารงาน ผ่านมาตรการด้านความโปร่งใส การตรวจสอบได้ และการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ยึดมั่นในความถูกต้อง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน และด้านความชัดเจนในบทบาท ควรกำหนดบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของบุคลากรให้มีความชัดเจน เพื่อลดความสับสนในการปฏิบัติงาน และเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะ ทั้งนี้ อาจมีการจัดอบรม พัฒนาศักยภาพ และกำหนดแนวปฏิบัติด้านจริยธรรมที่เป็นรูปธรรม เพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับประสิทธิผลของการให้บริการสาธารณะให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และยั่งยืน

1.5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ตามลำดับ โดยเฉพาะด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ควรส่งเสริมให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากการพัฒนาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความพึงพอใจต่อการบริการสาธารณะ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน และโครงการพัฒนาท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น เช่น การจัดเวทีประชาคม การรับฟังความคิดเห็น และการมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนา เพื่อให้การดำเนินงานสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ขณะเดียวกัน และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ควรสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานขององค์กร เช่น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างโปร่งใส การจัดตั้งกลไกการตรวจสอบภาคประชาชน และการสร้างช่องทางให้ข้อเสนอแนะหรือร้องเรียน เพื่อเพิ่มความโปร่งใสและความน่าเชื่อถือขององค์กร

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายขอบเขตการศึกษาให้ครอบคลุมพื้นที่อื่น ๆ ของจังหวัดสกลนคร นอกเหนือจากอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยใน

บริบทที่แตกต่างกัน และเพิ่มความสามารถในการอธิบายปรากฏการณ์ในภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับที่กว้างขึ้น

2.2 ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะ เช่น วัฒนธรรมองค์กร เทคโนโลยีดิจิทัล การบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่ หรือแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร เพื่อให้ได้แบบจำลองที่ครอบคลุมและลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2.3 ควรใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) โดยการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการสนทนากลุ่ม เพื่ออธิบายเหตุผลเชิงลึกของผลการวิจัยเชิงปริมาณ และช่วยให้เข้าใจบริบทของปัญหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2558). *คู่มือการปฏิบัติงานการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล*. กรุงเทพฯ: อาสารักษาดินแดน.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2559). *รายงานผลการศึกษา เรื่อง การกล่าวหา การชี้มูลความผิดข้อทักท้วงและพฤติกรรมการกระทำความผิดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.
- กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2560). *แผนปฏิบัติราชการ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570)*. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2553). *การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2557). *การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จินตวิทย์ เกษมสุข. (2554). *การสื่อสารกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนิดาภา ลีคำงาม. (2564). *อิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ รป.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ชาติชัย อุดมกิจมงคล. (2566). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร*. รายงานการวิจัย. สกลนคร: คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ณัฐกิตติ์ ทองใบ. (2566). *ประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพราน*. *วารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง*. 1(3). 9–20.
- ดิน ปรัชญพทุธิ์. (2551). *การบริหารการพัฒนา ความหมาย เนื้อหา แนวทางและปัญหา* (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ธีรวรรณ พายเงิน. (2567). วัฒนธรรมองค์การและภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ รป.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นรา สมประสงค์. (2561). หน่วยที่ 14 ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม, ใน ประมวลสาระชุดวิชานวัตกรรมการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประจวบ ทองศรี. (2564). แนวทางในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาเรือกอและในจังหวัดชายแดนใต้. *Journal of Social Sciences & Humanities Research in Asia*. 28 (2), 35-52.
- ประยงค์ ศรีโทมิ. (2561). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เปรมสุริย์ เชื่อมทอง. (2561). จิตลักษณะของผู้บริหารและสมภาวะการณ์ของกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของโรงเรียน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ด. สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปาริชาติ เอื้ออารีย์. (2562). การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ: กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.
- พัฒน์นิดา พรหมเมศร์. (2566). แนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานปกครองในท้องถิ่น ภายใต้โครงสร้างการบริหารส่วนตำบลควนทอง อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช. การค้นคว้าอิสระ ร.ม. สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2560). การศึกษา 4.0 เป็นยิ่งกว่าการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภูริกา ชัยสงคราม. (2567). ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดระยอง. วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอภัยภูฏา. 13(1). 226-241.

- มุกดา ป้องคำศรี. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร.
- รัตติกรณ์ จงวิศาล. (2560). อิทธิพลของจิตวิญญาณในสถานที่ทำงาน สุขภาวะทางจิตวิญญาณ และภาวะผู้นำที่มีต่อผลลัพธ์ขององค์กร. *Kasetsart Journal of Social Sciences*, 38: 644–654.
- วาสนา วักดีเพชร. (2563). อิทธิพลของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจถ่ายโอนของเทศบาลตำบลนาใน อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ รป.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2560). ภาวะผู้นำ ทฤษฎีและนันทศาสตร์ร่วมสมัยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- สมนึก สอนเนย. (2566). ปัจจัยภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ รป.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- สิรินทร์ยา ไพคำนาม. (2567). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนโยบายไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร. *วารสารการบริหารการจัดการและการพัฒนาที่ยั่งยืน*. 3(1). 204–217.
- สุชาลีณี แม้นญาติ. (2554). โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุนันทา ปรีดาชม. (2566). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหลักสาม. การค้นคว้าอิสระ รป.ม. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2560). การมีส่วนร่วมของประชาชน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.
- สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2562). การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย, กรุงเทพฯ: สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

- อรรถัย กักพล และฉัตรระวี กิติโยดม. (2555). *บทวิเคราะห์ร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- อรพินท์ สพิชคชัย. (2550). *การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
- อิงสรณ ตรีม่วง. (2565). *ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการป้องกันการทุจริตระดับหมู่บ้านในเขตอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ รป.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- Annette. (2003). *Toward ethical leadership in health care*. Master Abstracts. International. Brown,
- Arnstein, Sherry R. (1969). A Ladder of Citizen Participation. *Journal of the American Planning Association*, 35, (4), pp. 216–224.
- Berghofer, D. (2008). *Ethical Leadership*. Retrieve October 15, 2019, From <http://www.newparadigmjournal.com/Oct2008/ethicalleadership.htm>.
- Best, J., & Kahn, J. V. (1993). *Research in Education* (7th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Brown, M. E., & Trevino, L. K. (2006). *Ethical leadership: A Review and Future Directions*. The Leadership Quarterly. [n.p.].
- Brown, M. E. (2007). *Misconceptions of Ethical Leadership: How to Avoid Potential Pitfalls*. Organizational Dynamics. [n.p.].
- Cohen & Uphoff. (1980). *Effective Behavior in Organizations*. New York: Richard D. Irwin Inc.
- Curland, M.F. (2003). *The role of moral reasoning in transformational leadership: the relationship between college student leader's self-perceived leadership behaviors & level of moral reasoning* [Abstract]. Doctoral Dissertation, University of Maryland, College Park. Retrieved October 19, 2019, from Dissertation Abstracts International. Abstract No. AAT 3094514.

- Dawn, H. (2007). *10 Commandment of Ethical Leadership: The Secret to Becoming a Trusted & Respected Leader*. Retrieved October 17, 2009, from <http://www.dawnfrail.com/index.html>.
- Freeman, R.E. & Stewart, L. (2006). *Developing Ethical Leadership*. Retrieved October 15, 2009, from http://www.darden.virginia.edu/corporateethics/pdf/ethical_leadership.pdf
- Gibson, & Other, (1982). *Organizational: Behavior, Structure, Process ; Behavior*, Dallas. Texas: Business Publication, Inc.
- Grace, B. (2004). *Ethical leadership*. Retrieved from <http://www.ethicalleadership.org/>
- Harrington, H.L. (2008). "New paradigms & practices in professional development". *Teaching & Teacher Education*. 11 (3), 203 – 214.
- Heiskanen, E. (2009). *What makes a leader good?*. Retrieved October 15, 2019, From <http://www.feedbackcatalog.com/index.php/en/newsletter-july-2009/what-makes-a-leader-good>.
- Hester, J. P. (2003). *Ethical Leadership for school administrators & teachers*. North Cololina: Mc Farland.
- Hoy, W.K. & Miskel, C.G. (1991). *Educational administrations: theory research and Practice*. (4th ed.) New York: McGraw Hill Book Company.
- International Association of Participation–IAP2. (2006). *Planing for Effective Public Participation*. The International Association for Public Participation. A Module in IAP2's Certificate Program for Public Participation. Student book.
- Josephson, M. (2009). *Ethical Leadership Outcomes Student Leader Learning Outcomes (SLLO) Project*. Retrieved October 15, 2019, form <http://josephsoninstitute.org/MED/MED-2sixpillars.html>
- Karianne Kalshoven. (2010). Ethical Leader Behavior & Big Five Factors of Personality. *Journal of Business Ethics* : www.springer.com.

- Kalshoven, K., Den Hartog, D. N., & De Hoogh, A. H. B. (2011). Ethical leadership at work questionnaire (ELW): Development & validation of a multidimensional measure. *The Leadership Quarterly*, 22(1), 51–69.
- Mowbray, D. (2009). *Code of conduct for ethical leadership a discussion document*. Retrieved from www.derekmowbray.co.uk
- Neubert, M. J., Carlson, D. S., Kacmar, K. M., Roberts, J. A., and Chonko, L. B. (2009). The Virtuous Influence of Ethical Leadership Behavior: Evidence from the Field. *Journal of Business Ethics*. Retrieved October 17, 2019, from <http://www.springerlink.com/content/5918211152738k13/>
- Northouse Peter G. (2010). *Leadership Theory & Practice*. 5th ed. California: SAGA Publication, inc.
- Prince II, H. T., & Tumlin, G. R. (2009). An interdisciplinary major in ethical leadership studies: Rationale, challenges, & template for building an adaptable program. *International Leadership Journal*, 2(1), 91–128. Retrieved from <http://www.tesc.edu/ilj>
- Seashore & Yuchtman quoting Hall. (1991). A system resource approach to organizational effectiveness. *American Sociological Review*. 32, 891–903.
- Watts, T. (2008). *Business leaders' values & beliefs regarding decision making ethics*. Los Angeles, CA: LULU.
- Wayne State Colledge. (2008). *Wylie s Pointers & Tips*. Retrieved October 17, 2024, From https://www.wsc.edu/student_activities/clubs/handbooks/pointers_tips.pdf
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. Third editio. Newyork: Harper & Row Publication.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๗๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ วะสินนท์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๖๔๒๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๕๕๐ ๕๓๔๗

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๗๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์เป็นผู้ใช้ขอยาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญาครณ์ สวัสดิ์ไธสง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๖๔๒๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุมัติครุภัณฑ์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๕๕๐ ๕๓๔๗

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๗๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๖๔๒๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๕๕๐ ๕๓๔๗

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๗๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวนิชนันท์ วรรณกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๖๔๒๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๕๕๐ ๕๓๔๗

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๗๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางอาภรณ์ สว่างศรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๖๔๒๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๕๕๐ ๕๓๔๗

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/๑๙๑๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม

อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลท่าศิลา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๖๔๒๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตยืมท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการยืมเครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๕๕๐ ๕๓๙๗

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๐ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลคำบ่อ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๖๔๒๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๕๕๐ ๕๓๔๗

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม

อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๐ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตขอความเห็นชอบเพื่อรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวาริชภูมิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๖๔๒๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษานี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตจากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๕๕๐ ๕๓๘๗

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๐ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตขอความเห็นชอบเพื่อรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลค้อเขียว

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๖๔๒๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตจากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๕๕๐ ๕๓๙๗

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๐ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตขอความเห็นชอบการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลปลาไหล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๖๔๒๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษานี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตจากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๕๕๐ ๕๓๙๗

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๐ มกราคม ๒๕๖๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลหนองลาด

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๖๔๒๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๕๕๐ ๕๓๙๗

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ วัฒนินท์ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะ
วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญาศรณ์ สวัสดิ์ไธสง กรรมการบริหารหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น กรรมการบริหารหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
4. นางสาวนิษานันท์ วรรณกุล ท้องถิ่นอำเภอลาวาริชภูมิ อำเภอลาวาริชภูมิ จังหวัด
สกลนคร
5. นางอาภรณ์ สว่างศรี ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวาริชภูมิ อำเภอ
วาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร” คำตอบจากแบบสอบถามฉบับนี้จะเก็บเป็นความลับซึ่งไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่ประการใด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องจึงขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง

2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 4 ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือด้วยดี

นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ รุ่นที่ 17

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หรือข้อความลงในช่องว่าง
ตามความเป็นจริง

1. เพศ

- ☐ 1. ชาย
☐ 2. หญิง

2. อายุ

- ☐ 1. ไม่เกิน 30 ปี
☐ 2. 31 – 40 ปี
☐ 3. 41 – 50 ปี
☐ 4. 51 – 60 ปี
☐ 5. มากกว่า 60 ปี

3. ระดับการศึกษา

- ☐ 1. ประถมศึกษา ☐ 2. มัธยมศึกษา/ปวช.
☐ 3. ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ☐ 4. ปริญญาตรีขึ้นไป

4. อาชีพ

- ☐ 1. เกษตรกร ☐ 2. ค้าขาย
☐ 3. ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ ☐ 4. รับจ้างทั่วไป
☐ 5. พนักงานบริษัทเอกชน ☐ 6. รับราชการ
☐ 7. อาชีพอื่น ๆ

5. รายได้ต่อเดือน

- ☐ 1. ไม่เกิน 10,000 บาท ☐ 2. 10,001–15,000 บาท
☐ 3. 15,001–20,000 บาท ☐ 4. มากกว่า 20,000 บาท

6. ตำบลที่อาศัยอยู่

- ☐ 1. ตำบลวาริชภูมิ ☐ 2. ตำบลปลาไหล
☐ 3. ตำบลหนองลาด ☐ 4. ตำบลคำบ่อ
☐ 5. ตำบลค้อเขียว

ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด
 เกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารในหน่วยงานของท่าน ว่ามีมากน้อยเพียงใด
 โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่ง
 กำหนดระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านความยุติธรรม						
1	ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่ทุกคนด้วยความถูกต้องซื่อสัตย์					
2	ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน					
3	ผู้บริหารท้องถิ่นวางหลักเกณฑ์การบริหารงานอย่างถูกต้องเหมาะสม					
4	ผู้บริหารท้องถิ่นรับผิดชอบในการกระทำของตน					
5	ผู้บริหารท้องถิ่นตัดสินใจในการดำเนินการบริหารงานอย่างถูกต้องเหมาะสม					

ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านการแบ่งปันอำนาจ						
1	ผู้บริหารท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่					
2	ผู้บริหารท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชา ร่วมแสดงความคิดเห็น					
3	เมื่อต้องมีการตัดสินใจดำเนินการเรื่องใด ๆ ผู้บริหารท้องถิ่นจะมีการรับฟังความคิดเห็นจาก ผู้ใต้บังคับบัญชา					
4	ผู้บริหารท้องถิ่นมักมอบอำนาจให้ ผู้ใต้บังคับบัญชาตัดสินใจเองได้					
5	ผู้บริหารท้องถิ่นแบ่งปันอำนาจให้ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อให้สามารถควบคุมและพึ่งพาตนเองได้					
ด้านความชัดเจนในบทบาท						
1	ผู้บริหารท้องถิ่นให้ความกระจ่างในหน้าที่ที่ รับผิดชอบ มีความคาดหวังผลการปฏิบัติงานที่ ต้องการ					
2	ผู้บริหารท้องถิ่นชี้แจงอย่างชัดเจนได้ว่า ผู้ใต้บังคับบัญชาคาดหวังสิ่งใดจากตัวผู้บริหาร ท้องถิ่น					
3	ผู้บริหารท้องถิ่นชี้แจงอย่างชัดเจนได้ว่าประชาชน ในพื้นที่คาดหวังสิ่งใดจากตัวผู้บริหารท้องถิ่น					
4	ผู้บริหารท้องถิ่นชี้แจงผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความ เข้าใจอย่างชัดเจนได้ว่าจะต้องทำอะไรใด เพื่อให้ บรรลุเป้าหมายของการดำเนินงานขององค์กร					
5	ผู้บริหารท้องถิ่นชี้แจงประชาชนในพื้นที่เกิดความ เข้าใจอย่างชัดเจนได้ว่าจะต้องทำอะไรใด เพื่อให้ บรรลุเป้าหมายของการดำเนินงานขององค์กร					

ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านการดูแลผู้อื่น						
1	ผู้บริหารท้องถิ่นแสดงความเป็นห่วงเป็นใยผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างแท้จริงอยู่อย่างสม่ำเสมอ					
2	ผู้บริหารท้องถิ่นแสดงความเป็นห่วงเป็นใยประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริงอยู่อย่างสม่ำเสมอ					
3	ผู้บริหารท้องถิ่นยินดีรับฟังทั้งให้ความเคารพผู้ใต้บังคับบัญชา					
4	ผู้บริหารท้องถิ่นให้การดูแลผู้อื่นโดยการสนับสนุนเรื่องต่าง ๆ					
5	ผู้บริหารท้องถิ่นทำให้มั่นใจว่าประชาชนในพื้นที่ได้รับการตอบสนองความต้องการที่จำเป็นอย่างครบถ้วน					
ด้านความซื่อสัตย์						
1	ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต					
2	ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติในสิ่งที่พูดและรักษาคำมั่นสัญญา					
3	ผู้บริหารท้องถิ่นกระทำในสิ่งที่สอดคล้องกับคำพูดของตนเองเสมอผ่านการพูดและการกระทำที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน					
ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม						
1	ผู้บริหารท้องถิ่นตั้งกฎระเบียบในการปฏิบัติเชิงจริยธรรมให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา					
2	ผู้บริหารท้องถิ่นมีการสื่อสาร การอธิบาย การสนับสนุน และให้รางวัล ที่แสดงพฤติกรรมตามหลักจริยธรรมที่ถูกกำหนดเอาไว้					
3	ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติตนอย่างมีจริยธรรมเพื่อเป็นแบบอย่างให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา					

ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม (ต่อ)						
4	ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติตนอย่างมีจริยธรรมเพื่อเป็นแบบอย่างให้กับประชาชนในพื้นที่					
5	ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติงานอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรมจริยธรรม					
ด้านความใส่ใจในระยะยาว						
1	ผู้บริหารท้องถิ่นใส่ใจการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมที่ดีในพื้นที่					
2	ผู้บริหารท้องถิ่นกระตุ้นให้ผู้ได้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่เกิดการหมุนเวียนสิ่งของเครื่องใช้ ให้นำกลับมาใช้ใหม่					
3	ผู้บริหารท้องถิ่นใส่ใจต่อการดำเนินงานต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่					
4	ผู้บริหารท้องถิ่นแสดงความห่วงใยต่อสวัสดิการของสังคมที่ประชาชนในพื้นที่จะได้รับ					

ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของท่านในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ของท่าน ว่ามีมากน้อยเพียงใด โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งกำหนดระดับการมีส่วนร่วม ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ						
1	ท่านได้เข้าร่วมในการกำหนดแนวทางแก้ไข ปัญหาของท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น					
2	ท่านมีส่วนร่วมเสนอแนะขอปัญหาความ ต้องการในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น					
3	ท่านเข้าร่วมรับฟังการประชุมกับสภาฯ ใน เรื่องการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น					
4	ท่านเข้าร่วมคิดวิเคราะห์เสนอแนะขอความเห็น ปัญหาความต้องการในการพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
5	ท่านเข้าร่วมเวทีประชาคมหมู่บ้านเพื่อรวม เสนอปัญหาความต้องการของชุมชนต่อ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
6	ในการจัดเวทีประชาคมขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นท่านเข้าร่วมประชุมเพื่อวิเคราะห์ และเสนอปัญหาของชุมชนต่อองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น					
7	ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ร่วมกับองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ						
1	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
2	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการด้านส่งเสริมกลุ่มอาชีพ อบรมอาชีพ และการส่งเสริมการทำมาหากินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
3	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
4	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการด้านสุขภาพอนามัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
5	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการปรับปรุงระบบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล					
6	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ของโครงการหรือกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
7	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการบริหารจัดการพัสดุตามโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
8	ท่านให้ความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยการเป็นคณะทำงานในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
9	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการประสานงานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์						
1	ท่านได้ร่วมรับผลประโยชน์จากการสำรวจข้อมูลชุมชน เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการเพื่อจัดสรรงบประมาณอันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
2	ท่านได้ร่วมรับผลประโยชน์จากการดำเนินงานในกิจกรรม/โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
3	ท่านได้มีโอกาสร่วมสร้างรายได้ อันเป็นผลมาจากการจัดสรรงบประมาณเพื่อการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
4	ท่านได้ร่วมรับประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินการโครงการ/กิจกรรมด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
5	ท่านได้ร่วมรับประโยชน์จากกิจกรรมโครงการด้านสุขภาพอนามัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
การมีส่วนร่วมในการประเมินผล						
1	ประชาชนมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
2	ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำกับติดตามโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
3	ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบความโปร่งใสของการบริหารงานโครงการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
4	ประชาชนมีส่วนร่วมในการควบคุมการจัดทำงบประมาณและบัญชีรับจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
5	ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแผนงานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล					

ตอนที่ 4 ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด เกี่ยวกับประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร ว่ามีมากน้อยเพียงใด โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งกำหนดระดับประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
รวมสนับสนุนการพัฒนาทุนมนุษย์ในระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นกำลังหลักในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของท้องถิ่นในการพึ่งตนเอง และรองรับการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขัน						
1	บุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ผ่านหลักสูตรที่เหมาะสมกับบริบทพื้นที่					
2	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดได้มีการพัฒนาการเรียน การสอน ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ					
3	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้รับการสนับสนุนทั้งบุคลากรและหลักสูตร เพื่อยกระดับสู่มาตรฐานสากล					
4	การจัดการศึกษาของท้องถิ่น ได้มีการใช้มาตรการทางกฎหมายเพื่อเสริมบทบาทด้านการศึกษาและการเพิ่มประสิทธิภาพ					

ประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
รวมสนับสนุนการพัฒนาทุนมนุษย์ในระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นกำลังหลักในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของท้องถิ่นในการพึ่งตนเอง และรองรับการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขัน (ต่อ)						
5	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการให้ทุนการศึกษาเพื่อสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพ					
สร้างกลไกมาตรการรองรับการขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมเสริมสร้างสวัสดิการสังคม เสริมความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมระดับพื้นที่						
1	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ร่วมกับภาคีเครือข่ายและประชาชนในพื้นที่ดำเนินงานเพื่อพัฒนาสังคมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยเน้นการประสานเชิงนโยบายเพื่อขับเคลื่อนโครงการประชารัฐ					
2	มีการจัดการศึกษาและกิจกรรมนันทนาการเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต					
3	มีการส่งเสริมสวัสดิการทางสังคมและห้องสมุดประชาชน					
4	มีการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดมีความร่วมมือที่เข้มแข็งจากทุกภาคส่วน					
5	มีการพัฒนาระบบบริการรองรับสังคมผู้สูงอายุ และสังคมแห่งการเกื้อกูลในชุมชน เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความมั่นคงทางสังคมอย่างยั่งยืน					

ประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
พัฒนาการบริการสาธารณะของท้องถิ่นผ่านการรวมดำเนินการของเอกชนหรือหน่วยงาน รัฐที่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริการประชาชน						
1	มีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน เพื่อพัฒนาภารกิจของท้องถิ่นเกิดประโยชน์ต่อ ประชาชน					
2	มีการประสานความร่วมมือเชิงนโยบายกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องช่วยยกระดับบริการด้านสาธารณสุข การศึกษา และสวัสดิการประชาชน					
3	มีการส่งเสริมเครือข่ายจิตอาสาเพื่อสร้างการมี ส่วนร่วมของประชาชน					
4	มีการพัฒนาบริการที่ตอบสนองต่อการ เปลี่ยนแปลงทางสังคม เช่น การเข้าสู่สังคมดิจิทัล และสังคมผู้สูงอายุ เพื่อให้ประชาชนได้รับ ประโยชน์สูงสุดและเกิดความยั่งยืนทางคุณภาพ ชีวิต					
เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้ มาตรฐานสากลรองรับความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนา ประเทศไทย 4.0						
1	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการปรับปรุงการ บริการให้มีคุณภาพ ทันสมัย และตอบสนองต่อ ความต้องการของประชาชนและภาคธุรกิจ					
2	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเน้นการพัฒนาระบบ บริการเชิงรุกสอดคล้องกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือรัฐ-เอกชน					
3	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมการใช้บริการ สาธารณะผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์และแอปพลิเคชัน มาใช้ในการให้บริการ					

ประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ มาตรฐานสากลรองรับความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนา ประเทศไทย 4.0						
4	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการปรับโครงสร้าง และรูปแบบองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการ บริการ					
5	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการยกระดับการ จัดการโครงสร้างพื้นฐานของท้องถิ่น เพื่อมุ่งสู่ มาตรฐานสากลและการพัฒนาที่ยั่งยืน					
รวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนร่วมหนุนเสริมการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ ประสบความสำเร็จในการพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ตามเป้าหมายการ พัฒนาแห่งสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals : SDGs)						
1	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรการและกลไก เชิงนโยบายเพื่อแก้ปัญหาคาความยากจนความหิว โหย และการเลือกปฏิบัติ					
2	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมความมั่นคง ทางอาหาร โภชนาการ น้ำ สุขอนามัย					
3	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการยกระดับ คุณภาพชีวิตด้าน พลังงาน และสิ่งแวดล้อม					
4	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบูรณาการความ ร่วมมือเพื่อการศึกษาที่มีคุณภาพและโอกาส เรียนรู้ตลอดชีวิต					
5	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสร้างความเสมอภาค ทางเพศ การป้องกันปัญหาสังคมและความ รุนแรง					
6	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการพัฒนา เศรษฐกิจที่มีคุณภาพและยั่งยืน					

ประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
รวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนร่วมหนุนเสริมการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Sustainable Development Goals : SDGs) (ต่อ)						
7	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมการป้องกันและรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ					
8	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการบูรณาการความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน					
9	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรการเสริมสร้างศักยภาพท้องถิ่นให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน					

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำชี้แจง ท่านมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม อย่างไรบ้าง โปรดระบุ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	คุณลักษณะส่วนบุคคล	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	เพศ	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	อายุ	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	ระดับการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	อาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
5	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
6	ตำบลที่อาศัยอยู่	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

ข้อ	ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
	ด้านความยุติธรรม								
1	ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่ทุกคนด้วยความถูกต้องซื่อสัตย์	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	ผู้บริหารท้องถิ่นวางหลักเกณฑ์การบริหารงานอย่างถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	ผู้บริหารท้องถิ่นรับผิดชอบในการกระทำของตน	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
5	ผู้บริหารท้องถิ่นตัดสินใจในการดำเนินการบริหารงานอย่างถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
	ด้านการแบ่งปันอำนาจ								
1	ผู้บริหารท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	ผู้บริหารท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาร่วมแสดงความคิดเห็น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	เมื่อต้องมีการตัดสินใจดำเนินการเรื่องใด ๆ ผู้บริหารท้องถิ่นจะมีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ใต้บังคับบัญชา	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	ผู้บริหารท้องถิ่นมักมอบอำนาจให้ผู้ใต้บังคับบัญชาตัดสินใจเองได้	0	+1	+1	+1	+1	4.00	0.80	ใช้ได้
5	ผู้บริหารท้องถิ่นแบ่งปันอำนาจให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อให้สามารถควบคุมและพึ่งพาตนเองได้	0	+1	+1	+1	+1	4.00	0.80	ใช้ได้
	ด้านความชัดเจนในบทบาท								
1	ผู้บริหารท้องถิ่นให้ความกระจ่างในหน้าที่ที่รับผิดชอบ มีความคาดหวังผลการปฏิบัติงานที่ต้องการ	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	ผู้บริหารท้องถิ่นชี้แจงอย่างชัดเจนได้ว่าผู้ใต้บังคับบัญชาคาดหวังสิ่งใดจากตัวผู้บริหารท้องถิ่น	-1	+1	+1	+1	+1	3.00	0.60	ใช้ได้
3	ผู้บริหารท้องถิ่นชี้แจงอย่างชัดเจนได้ว่าประชาชนในพื้นที่คาดหวังสิ่งใดจากตัวผู้บริหารท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	ผู้บริหารท้องถิ่นชี้แจงผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนได้ว่าต้องทำอะไรใด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการดำเนินงานขององค์กร	0	0	+1	+1	+1	3.00	0.60	ใช้ได้

ข้อ	ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
	ด้านความชัดเจนในบทบาท (ต่อ)								
5	ผู้บริหารทองถิ่นชี้แจงประชาชนในพื้นที่เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนได้ว่าจะต้องทำอะไร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการดำเนินงานขององค์กร	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
	ด้านการดูแลผู้อื่น								
1	ผู้บริหารทองถิ่นแสดงความเป็นห่วงเป็นใยผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างแท้จริงอยู่อย่างสม่ำเสมอ	0	0	+1	+1	+1	3.00	0.60	ใช้ได้
2	ผู้บริหารทองถิ่นแสดงความเป็นห่วงเป็นใยประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริงอยู่อย่างสม่ำเสมอ	0	+1	+1	+1	+1	4.00	0.80	ใช้ได้
3	ผู้บริหารทองถิ่นยินดีรับฟังทั้งให้คำแนะนำผู้ใต้บังคับบัญชา	0	+1	+1	+1	+1	4.00	0.80	ใช้ได้
4	ผู้บริหารทองถิ่นให้การดูแลผู้อื่นโดยการสนับสนุนเรื่องต่าง ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
5	ผู้บริหารทองถิ่นทำให้มั่นใจว่าประชาชนในพื้นที่ได้รับการตอบสนองความต้องการที่จำเป็นอย่างครบถ้วน	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
	ด้านความซื่อสัตย์								
1	ผู้บริหารทองถิ่นปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	ผู้บริหารทองถิ่นปฏิบัติในสิ่งที่พูดและรักษาคำมั่นสัญญา	+1	0	+1	+1	+1	4.00	0.80	ใช้ได้
3	ผู้บริหารทองถิ่นกระทำในสิ่งที่สอดคล้องกับคำพูดของตนเองเสมอผ่านการพูดและการกระทำที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน	+1	0	+1	+1	+1	4.00	0.80	ใช้ได้

ข้อ	ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
	ดานการแนะนำงานจริยธรรม								
1	ผู้บริหารท้องถิ่นตั้งกฎระเบียบในการปฏิบัติ เชิงจริยธรรมให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	ผู้บริหารท้องถิ่นมีการสื่อสาร การอธิบาย การสนับสนุน และให้รางวัล ที่แสดง พฤติกรรมตามหลักจริยธรรมที่ถูกกำหนด เอาไว้	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติตนอย่างมีจริยธรรม เพื่อเป็นแบบอย่างให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา	+1	0	+1	+1	+1	4.00	0.80	ใช้ได้
4	ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติตนอย่างมีจริยธรรม เพื่อเป็นแบบอย่างให้กับประชาชนในพื้นที่	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
5	ผู้บริหารท้องถิ่นปฏิบัติงานอยู่บนพื้นฐาน ของคุณธรรมจริยธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
	ดานความใส่ใจในระยะยาว								
1	ผู้บริหารท้องถิ่นใส่ใจการดูแลรักษา สภาพแวดล้อมที่ดีในพื้นที่	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	ผู้บริหารท้องถิ่นกระตุ้นให้ผู้ใต้บังคับบัญชา และประชาชนในพื้นที่เกิดการหมุนเวียน สิ่งของ เครื่องใช้ ให้นำกลับมาใช้ใหม่	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	ผู้บริหารท้องถิ่นใส่ใจต่อการดำเนินงานต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	ผู้บริหารท้องถิ่นแสดงความห่วงใยต่อ สวัสดิการของสังคมที่ประชาชนในพื้นที่จะ ได้รับ	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

**ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร**

ข้อ	การมีส่วนร่วมของประชาชน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
	การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ								
1	ท่านได้เข้าร่วมในการกำหนดแนวทางแก้ไข ปัญหาของท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	ท่านมีส่วนร่วมเสนอแนะขอปัญหาความ ต้องการในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	ท่านเข้าร่วมรับฟังการประชุมกับสภาฯ ใน เรื่องการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	ท่านเข้าร่วมคิดวิเคราะห์เสนอแนะขอคิดเห็น ปัญหาความต้องการในการพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
5	ท่านเข้าร่วมเวทีประชาคมหมู่บ้านเพื่อรวม เสนอปัญหาความต้องการของชุมชนต่อ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
6	ในการจัดเวทีประชาคมขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นท่านเข้าร่วมประชุมเพื่อ วิเคราะห์และเสนอปัญหาของชุมชนต่อ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
7	ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ร่วมกับองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

ข้อ	การมีส่วนร่วมของประชาชน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
	การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ								
1	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการด้านส่งเสริมกลุ่มอาชีพ อบรบอาชีพ และการส่งเสริมการทำมาหากินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	ท่านมีส่วนร่วมดำเนินการด้านสุขภาพอนามัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
5	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการปรับปรุงระบบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
6	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ของโครงการหรือกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
7	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการบริหารจัดการทรัพยากรวัสดุตามโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
8	ท่านให้ความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยการเป็นคณะทำงานในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
9	ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นคณะทำงานในการประสานงานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

ข้อ	การมีส่วนร่วมของประชาชน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
	การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์								
1	ท่านได้รวมรับผลประโยชน์จากการสำรวจข้อมูลชุมชน เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการเพื่อจัดสรรงบประมาณอันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	ท่านได้รวมรับผลประโยชน์จากการดำเนินงานในกิจกรรม/โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	ท่านได้มีโอกาสร่วมสร้างรายได้ อันเป็นผลมาจากการจัดสรรงบประมาณเพื่อการส่งเสริมอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	ท่านได้รวมรับประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินการโครงการ/กิจกรรมด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
5	ท่านได้รวมรับประโยชน์จากกิจกรรมโครงการด้านสุขภาพอนามัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

ข้อ	การมีส่วนร่วมของประชาชน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
	การมีส่วนร่วมในการประเมินผล								
1	ประชาชนมีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำกับติดตามโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบความโปร่งใสของการบริหารงานโครงการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	ประชาชนมีส่วนร่วมในการควบคุมการจัดทำงบประมาณและบัญชีรับจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
5	ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแผนงานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

**ตอนที่ 4 ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร**

ข้อ	ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการ สาธารณะ	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที)					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
	รวมสนับสนุนการพัฒนาทุนมนุษย์ในระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นกำลังหลักในการเสริมสร้าง ความ เข้มแข็งของท้องถิ่นในการพึ่งตนเอง และรองรับการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขัน								
1	บุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนา อย่างเป็นระบบ ผ่านหลักสูตรที่เหมาะสมกับ บริบทพื้นที่	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดได้มีการ พัฒนาการเรียน การสอน ร่วมกับ สถาบันอุดมศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้รับการสนับสนุนทั้ง บุคลากรและหลักสูตร เพื่อยกระดับสู่ มาตรฐานสากล	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	การจัดการศึกษาของท้องถิ่น ได้มีการใช้ มาตรการทางกฎหมายเพื่อเสริมบทบาท ด้านการศึกษาและการเพิ่มประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
5	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการให้ ทุนการศึกษาเพื่อสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการ สาธารณะ	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
	สร้างกลไกมาตรการรองรับการขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมเสริมสร้าง สวัสดิการสังคม เสริมความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมระดับพื้นที่								
1	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ร่วมกับภาคี เครือข่ายและประชาชนในพื้นที่ดำเนินงาน เพื่อพัฒนาสังคมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยเน้นการประสานเชิงนโยบายเพื่อ ขับเคลื่อนโครงการประชารัฐ	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	มีการจัดการศึกษาและกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	มีการส่งเสริมสวัสดิการทางสังคมและ ห้องสมุดประชาชน	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	มีการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดมี ความร่วมมือที่เข้มแข็งจากทุกภาคส่วน	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
5	มีการพัฒนาระบบบริการรองรับสังคม ผู้สูงอายุและสังคมแห่งการเกื้อกูลในชุมชน เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อม ล้ำ และสร้างความมั่นคงทางสังคมอย่าง ยั่งยืน	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
	พัฒนาการบริการสาธารณะของท้องถิ่นผ่านการรวมดำเนินการของเอกชนหรือหน่วยงานรัฐที่ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริการประชาชน								
1	มีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างรัฐและ เอกชน เพื่อพัฒนาภารกิจของท้องถิ่นเกิด ประโยชน์ต่อประชาชน	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	มีการประสานความร่วมมือเชิงนโยบายกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยยกระดับบริการ ด้านสาธารณสุข การศึกษา และสวัสดิการ ประชาชน	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการ สาธารณะ	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
	พัฒนาการบริการสาธารณะของท้องถิ่นผ่านการรวมดำเนินการของเอกชนหรือหน่วยงานรัฐที่ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริการประชาชน (ต่อ)								
3	มีการส่งเสริมเครือข่ายจิตอาสาเพื่อสร้าง การมีส่วนร่วมของประชาชน	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	มีการพัฒนาบริการที่ตอบสนองต่อการ เปลี่ยนแปลงทางสังคม เช่น การเข้าสู่สังคม ดิจิทัลและสังคมผู้สูงอายุ เพื่อให้ประชาชน ได้รับประโยชน์สูงสุดและเกิดความยั่งยืน ทางคุณภาพชีวิต	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
	เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้ มาตรฐานสากลรองรับความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนาประเทศ ไทย 4.0								
1	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการ ปรับปรุงการบริการให้มีคุณภาพ ทันสมัย และตอบสนองต่อความต้องการของ ประชาชนและภาคธุรกิจ	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเน้นการพัฒนา ระบบบริการเชิงรุกสอดคล้องกับนโยบาย ไทยแลนด์ 4.0 การสร้างเครือข่ายความ ร่วมมือรัฐ-เอกชน	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมการใช้ บริการสาธารณะผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ และแอปพลิเคชันมาใช้ในการให้บริการ	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการปรับ โครงสร้างและรูปแบบองค์กรเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการบริการ	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการ สาธารณะ	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
	เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้ มาตรฐานสากลรองรับความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนาประเทศ ไทย 4.0 (ต่อ)								
5	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการยกระดับ การจัดการโครงสร้างพื้นฐานของท้องถิ่น เพื่อบูม่งสู่มาตรฐานสากลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
	รวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนร่วมหนุนเสริมการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ ประสบความสำเร็จในการพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ตามเป้าหมายการ พัฒนาแห่งสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals : SDGs)								
1	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรการและ กลไกเชิงนโยบายเพื่อแก้ปัญหาความยากจน ความหิวโหย และการเลือกปฏิบัติ	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมความ มั่นคงทางอาหาร โภชนาการ น้ำ สุขอนามัย	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการการ ยกระดับคุณภาพชีวิตด้าน พลังงาน และ สิ่งแวดล้อม	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบูรณาการความ ร่วมมือเพื่อการศึกษาที่มีคุณภาพและ โอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
5	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสร้างความ เสมอภาคทางเพศ การป้องกันปัญหาสังคม และความรุนแรง	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
6	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการพัฒนา เศรษฐกิจที่มีคุณภาพและยั่งยืน	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ประสิทธิผลการส่งเสริมและพัฒนาบริการ สาธารณะ	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
	รวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนรณรงค์เสริมการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Sustainable Development Goals : SDGs) (ต่อ)								
7	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมการป้องกันและรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
8	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการบูรณาการความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
9	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมาตรการเสริมสร้างศักยภาพท้องถิ่นให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

แบบสอบถาม		ค่าความเชื่อมั่น	ค่าอำนาจ จำแนก	แปลผล
1.	ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหาร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร	.856	.498-.887	ใช้ได้
	1) ด้านความยุติธรรม	.822	.568-.795	ใช้ได้
	2) ด้านการแบ่งปันอำนาจ	.856	.498-.812	ใช้ได้
	3) ด้านความชัดเจนในบทบาท	.827	.397-.756	ใช้ได้
	4) ด้านการดูแลผู้อื่น	.816	.556-.781	ใช้ได้
	5) ด้านความซื่อสัตย์	.785	.397-.748	ใช้ได้
	6) ด้านการแนะนำด้านจริยธรรม	.866	.566-.801	ใช้ได้
	7) ด้านความใส่ใจในระยะยาว	.826	.516-.887	ใช้ได้
2.	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการ บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร	.864	.455-.912	ใช้ได้
	1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	.786	.455-.864	ใช้ได้
	2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ	.816	.545-.888	ใช้ได้
	3) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	.819	.513-.756	ใช้ได้
	4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล	.755	.468-.912	ใช้ได้

แบบสอบถาม	ค่าความเชื่อมั่น	ค่าอำนาจ จำแนก	แปลผล
3. ประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนา บริการสาธารณะขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร	.798	.401-.897	ใช้ได้
1) ด้านรวมสนับสนุนการพัฒนาทุน มนุษย์ในระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นกำลัง หลักในการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของ ท้องถิ่นในการพึ่งตนเอง และรองรับการ เปลี่ยนแปลง และการแข่งขัน	.886	.489-.864	ใช้ได้
2) ด้านสร้างกลไกมาตรการรองรับการ ขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมเสริมสร้างสวัสดิการสังคม เสริม ความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ในสังคมระดับพื้นที่	.816	.401-.884	ใช้ได้
3) ด้านพัฒนาการบริการสาธารณะของ ท้องถิ่นผ่านการร่วมดำเนินการของ เอกชนหรือหน่วยงานรัฐที่เกิดประโยชน์ สูงสุดต่อการบริการประชาชน	.719	.513-.756	ใช้ได้
4) ด้านเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับ การบริการขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานสากลรองรับ ความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และทิศทางการพัฒนาประเทศไทย 4.0	.755	.468-.897	ใช้ได้

แบบสอบถาม	ค่าความเชื่อมั่น	ค่าอำนาจ จำแนก	แปลผล
5) รวมพลังองค์กรภาคีทุกภาคส่วนร่วม หนุนเสริมการพัฒนาองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จในการ พัฒนาตามแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่ ยั่งยืน ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่ง สหัสวรรษ (Sustainable Development Goals : SDGs)			
ภาพรวมทั้งฉบับ	.923	.387-.912	ใช้ได้

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวจันทร์สุดา สารพันธ์
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 13 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2522
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 9111 ม. 6 ตำบลแวง อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร 47240 โทรศัพท์ 09 3550 5397
ตำแหน่งปัจจุบัน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
สถานที่ทำงาน	องค์การบริหารส่วนตำบลวาริชภูมิ หมู่ที่ 13 ตำบล วาริชภูมิ อำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร 47150
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2543	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (สาขาวิชาการบัญชี) โรงเรียนพังโคนพณิชยการ
พ.ศ. 2547	ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) (สาขาวิชาการจัดการทั่วไป) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2569	ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2563	เจ้าพนักงานพัสดุปฏิบัติงาน เทศบาลตำบลท่าศิลา อำเภอส่องดาว จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2563-2567	เจ้าพนักงานพัสดุปฏิบัติงาน องค์การบริหารส่วนตำบล วาริชภูมิ ตำบลวาริชภูมิ อำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2568 ถึงปัจจุบัน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ องค์การบริหาร ส่วนตำบลวาริชภูมิ ตำบลวาริชภูมิ อำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร